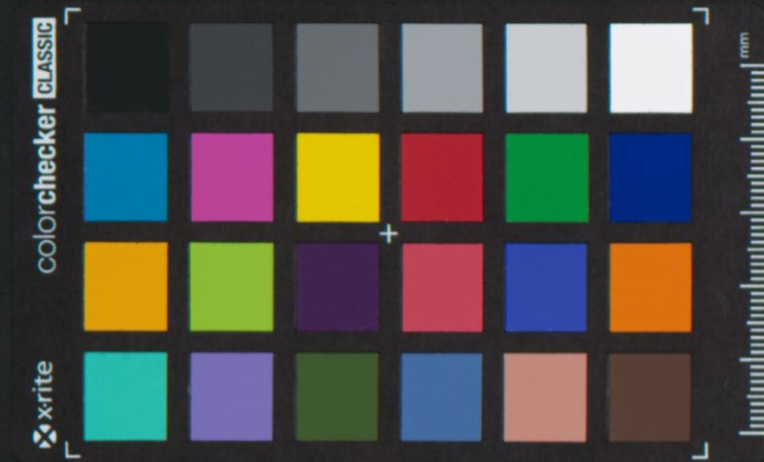

Liber de obiecto intellectus
a reuerendo dño Leonardo
Mogarolo protbonotario a
postolico nobilissimo Vero-
nensi aeditus. m cccc xc vi

Ad doctissimos ac Clarissimos uiros antoniū salernitanum ac sanctorum siculum
Leonardus nogarolus prothonotario apostolicus.

PROXIMIS DIEBUS. nescio pfecto q^o pacto diuinū qd
michi accidisse contigerit: Nā dū paduā uerssus me cōtu
lissē i ter ceteros florētissimi studiū illi^o. Tu michi prim^o
occurristi. Antoni cū quo multa de natura ipsa dilerndo
pclarissimū ingeniū tuū sepe expr^o sum non multos uero
post dies casu factū est Vt te Santog Vicentia offederim
Veneras. n. illuc disceptationis sep ut soles anxius: osten
disti sane me teste quatū ingenio ualeas ac doctrina. Sed
dii boni ambo thome scoti q^o doctrinā imbiberūt: magis
troq^o uero auctoritate factum est. Vt prim^o scotū secū^o
thomā sibi prefixerit. Habuisti tu antoni ut audiui. An
glicum in scoti doctrina preclarum. Tu uero sanctorum
Franciscū illum nardo: omni ad miratione dignum ac doctrina excellētissimū
Audiui ipse uos cum de multis con fabularemur magistroq^o in mitantes siēciam.
Vt unus intellectus ens diceret obiectum. Alter uero ipsum uerum seu materia
lem quiditatē: Ego uero qui non ut medius sedeo iudex cum corrigiam calciamē
torum. Thome ac scoti: soluere me indignum non imerito iudicem. Hanc de re tā
ta ad uos mittere statui oppinionē: Vt ipsi ipsam librādo iudicetis. Quā si rationi
cōsonā uideritis ppter mutuā iter nos beneuolētiā: Vt accerrimi athlete defēsa
tū iri curabitis. Vestrū. n. ē amicog^o causaz: maxime si recta ē suscipe ac tueri.

Bene ualere uos opo.

LIBER DE OBIECTO INTELLEC
TVS A REVERENDO DOMINO
LEONARDO NOGAROLVS PR
thonotario apostolico nobilissimo Ve
ronensi philosopho ac theologo eminen
tissimo aditus.

VERITVR

Vtrum obiectū
primum & ade
quātū intellect
nostri sit ens. &
arguit qd sic ēs
& res prima im
pressionē impi
mūt in anima se
cūdu. Auicēa.
s. methisice s3
q. primo imprimi uidet pneri in ōni
b. intellectis: & esse primū obiectū. g. zc.
In oppositū Aristoteles & Comētor. 3.
de anima Com. xxvi. q. qd ē: est obiectū
intellect. quā snāz infra de clarabo.
In ista. q. dimitēdo que adducit Scotus
di. 3. in primo Sētenciā: de primitate
originis. s. de pceptu primo hito quem
ponit conceptū spetiei in notitia cōfusa
ut. p3. ēt in. q. de anima & dimisso de
obiecto pfectiori q. est dei: uel deus: &
etiā de obiecto inmutatiuo q. est rei sen
sibilis. s3 loquendo soluz de obiecto ad
equatiōis & terminatiōis & p̄cisionis. nā
ut alibi declarauī in. q. s. de beatitudine
nō datur spēs nisi rei sensibilis. s. accide
tiū extensorū causantiū pyramidaliter
nō ipius sube etiā materialis. unde po
sui tria p ordine. Aliqua causant spēm
& cognitionē sui ut accidentia extensa.
Alia causāt solū cognitionē sui nō spēm
Vt sube finite & oīa accidentia spirita
lia. Alia uero nō causat spēm neq. cogni
tionē sui dico p essetiā siue p naturā suā
s3 cognitio est id sibi: & cognitio sua ab
aliis causatur a: uolūtate ei. & termi
nat ad ipm zc. Dimisso ēt pstatu isto uel
nature pfecte quia querim. solū ad que
pōa inclināt & pōt ex se recipe siue cum
alio lūine: siue nō: ita q. sit una potentia
receptiua ead. que possit recipe talem
cognitionē zc. & terminari ad ōnia. quer
tur utz detur aliquod cōe uniuocū qd
p̄dicet de omnib. talibus: & pp hoc sit
ponēdū obm intellectu. & si ēs est illud
Et primo nō intēdo improbare que sūt

improbata a Scot. unū teneo euz ipso in
istis negatiuis: q. nec uerū ut uerū nisi i
telligat ut dicam infra sit obiectū inte
lect. nec suba ut ipse aliquādo tenuit i
p̄dicamētis q. tenebat ens esse equocū
& iō nō tenebat unū cōe equocū p pre
dicationem. s3 unū p attributionē & zc.
uide ibi nec teneo q. de. ut henricus sit
obm & zc. unū in istis referro me ad di
cta Scoti: nec uolo dillatari imbras i
adducendo dicta alior. unū s3. i multis
potētis cognitiuis def. aliquod primū
primitate adequatiōis tñ nō inuēio nisi
intellectū iquo dat aliquod primū pri
mitate attributionis: ita q. i uirtute illius
cogniti possit cognosceſ omnia alia ab
ipso cognoscibilia: sicut est respectu dei.
Nā illo cognito omnia: possem. p illū
cognosceſ. & s3 uidēdo deū omnia pos
sem. cognoscere: tamē q. ēt alia posset
inmutare intellectū nostrū & in uirtute
eorū non dei cogniti illa cognoscerem.
Ideo pprie non nobis: sed deo dat tale
obm i uirtute cui. solū oīa cognoscit. &
ideo s3 dareſ uel def. unū cōe pphēdēs
oīa que de. cognoscit: tamē q. dat unū
uirtute cui. solum & zc. ut dictū est ma
gis illud est ponēdū primū obm q3 il
lud cōe: in nobis uero q. alia possunt
mouere q3 deus & tanto magis in statu
isto magis est ponēdū obm cōe aliqd si
dat q3 de. p̄ferti loquēdo d. potētia re
ceptiā: & inclinata & zc. Et iō intellige
q. aliud est loqui de obo potētie & intel
lect. & aliud d. subo sciētie & methisice
q. in subo sciētiā: nō ita semp queriſ
subm cōmune p p̄dicationem sicut in
potentiis sed multociens ponit subm at
tributionis i quo alia cōtinent uſ saltē
est p̄ferti omnib. alis: ita q. in sciētiā
est ordo. & omnia reducūt ad aliquod.
primū. p̄fectionis siue cognitionis. &
pp̄ter hoc forte posuit auero. deū s3m
methisice cōtra auicē. & eciam aliqn
arist. uidet ponere subam & pp hoc ēt
ponit 4. metaphisice fortasse q. negatiōes
& p̄uatiōes reducunt ad ens in sciā co
mēto sexto. & etiā accidētia ad subam i
multis comētis. sed in potētis secus est
& iō scor. dixit in p̄tata distinctiōe q.
obm cōe est inmutatiū. & iō oportet q.
sit qd cōe. & hoc intellige. si unū posset
inmutare nō in uirtute alteri. & iō si
multa sint inmutatiua: uel etiā si aliqd

pōt terminare cognitionē & nō in muta
re melius est dicere obiectū in mutatuū
u^t terminatiuū: & iō bēndixit scot^{us} in q^{uo}
di. p^{ri}. q. p^{ri}. q. in mutare nō est differētia
essētiālis obiecti intellect^{us} sed bñ termi
nare uide ibi de ente ratiōis &c. Istis g^o
statib^{us} querit^{ur} utrum ens sit tale obiectū
& arguit^{ur} ad partē affirmatiuā: p^{ri}mo sic ens
& nō ēs sūt contradictoria uel extrēa p^{ri}tra
dictionis s^{ed} nō ens nō est intelligibile
nisi negatiue sed ens negatū uerbaliter
g^o. solū ens est intelligibile sed q^{ui} solum
est intelligibile est obiectū intellectus
g^o. solum ens est obiectū intellect^{us} nō ī
tud u^t illud loq^{uendo} de obiecto p^{ri}mo & ade
quato: g^o ens in comuni uel cointer ac
ceptū est obiectū intellect^{us}. Secūdo arist^{oteles}
o. arguit sic ēs dicit^{ur} de ēte finito & infini
to p^{ri}mo & p^{ri}mo acens necesario p^{ri}tingēti cre
ato & in creato suba & accidēte & de de
cē p^{ri}dicamētis & de gēre & spē & differē
tia x^{risti} aristotelez 3° metaphisice comēto
.10. s^{ed} omē intelligibile includit^{ur} in istis
g^o ens est obm adequatū intellect^{us}. Ista
duo argumēta uident^{ur} tenere ex isto iud
amēto p^{ri}supposito q^{ui} nihil d^{icitur} de omnib^{us}
talib^{us} q^{ui} nihil d^{icitur} uniuersaliter de omnib^{us}
istis nisi ēs uel eius passiones s^{ed} si aliqua
dō sūt cōiūa ad omnia ad q^{ui} se extendit
potētia p^{ri}ueniēti^{us} ponit^{ur} subm si ē p^{ri}mo
q^{ui} passio. Tercio arguit^{ur} sic intelligibili
tas est passio ētis nā. 4° metaphisice ētis
ut ētis sūt passiones p^{ri}prie. Comēto p^{ri}mo
& 5° s^{ed} nihil pōt intelligi nec pōt esse
obm intellect^{us} nisi cui p^{ri}petit ista passio. s^{ed}
intellectib^{us} & subm magis ponit^{ur} ob
iectū q^{ui} passio ut supra g^o &c. Et ex ista
p^{ri}clusionē potes p^{ri}bare q^{ui} uerū ut uerū nō
ē obm intellect^{us} q^{ui} si uerū esset obm intel
lect^{us} q^{ui} nihil itelligit^{ur} nisi uerū. Vñ falsum
intelligit^{ur} negatiue quia non uerum &c.
g^o cū ueritas sit passio entis cū subm &
passio sint comūia omnib^{us} intelligibilib^{us}
si q^{ui}ret de obo cōi magis poneret^{ur} ēs ob
iectū intellect^{us} q^{ui} ueritas. Vñ l^o possēt di
ci q^{ui} ēs sub isto respectu q^{ui} est ueritas. s^{ed}
ut īmutatiū intellect^{us} s^{ed} obm. tñ cū ponas
subm huius passionis itelligi a p^{ri}mo sub rō
ne p^{ri}pria aliter nō cognosceret^{ur} subm ut
distictū a passione: g^o si omnib^{us} cogiscibi
lib^{us} abo sūt coia magis ponet^{ur} subm co
mune intelligibile omnib^{us} intelligibilib^{us}
q^{ui} passio cois omnib^{us} intelligibilib^{us}.
Quarto arg^{uitur} sic. Nihil pōt intelligi nisi

q^{ui} est ēs uel pōt esse ēs uel est uel pōt in
telligi esse uel nō pōt itelligi esse primis
trib^{us} modis heō intentū: q^{ui} sēp occurrūt
ēs: trib^{us} uero alijs moīs omīno ecia hēt
intentū: q^{ui} aut itelligit^{ur} ēs aut nō si sic heō
q^{ui} uo. o si nō cū uerbū reducat^{ur} ad suū
p^{ri}ncipiū. g^o si ē ēs: & si pōt esse pōt esse
es & si nō pōt itelligi esse g^o nō pōt itelli
gi ēē es. s^{ed} cū intellectualitas sit passio en
tis: si non pōt est ens non pōt intelligi
& tato magis si nō pōt itelligi esse. Quin
to arguit^{ur} sic nec suba nec deus nec uerū
tas nec aliqua passio ētis ē obm intellect^{us}.
g^o reliq^{ui} q^{ui} ēs sit tale obm aīcedens p^{ri}mo
q^{ui} nihil aliud pōt ab aliquo obm itelle
ct^{us} nisi aliq^{ui} d^{icitur} dicere: maior ē p^{ri}bata alce
to ut p^{ri}supositū est ī principio. Sexto ar
guit^{ur} ar^{istoteles} icoti & est declaratio sue oppi
nionis & repplicado contra declarabo
magis hoc argumētū & oppinione. Ar
guit^{ur} g^o sic. Obm adequatū debet esse co
mūissimū: ita q^{ui} sit cōe ad oia q^{ui} attingūt
per talem potentiam uel saltem q^{ui} sit
magis cōe ceteris ita q^{ui} nullum sit co
mūū & si nō dicit^{ur} de omnib^{us} q^{ui} dicit^{ur} q^{ui}
sūt heāt ista duo uel q^{ui} p^{ri}dicet^{ur} de oib^{us}
q^{ui} dicit^{ur} uel si d^{icitur} aliqb^{us} nō dicit^{ur} q^{ui} dicit^{ur} uel
q^{ui} p^{ri}dicet^{ur} q^{ui} dicit^{ur} de illis q^{ui} uirtualiter
cōnēt illa d^{icitur} q^{ui} nō dicit^{ur} q^{ui} dicit^{ur} uel ita q^{ui}
mediantib^{us} istis duab^{us} cōdictionib^{us} ade
quat^{ur} oib^{us} ad que potētia terminat^{ur}. Tale
est ēs ut^{ur} deducit^{ur} icoti^{us} ad lōgū & nullū
aliud. Vñ uult q^{ui} ēs nō p^{ri}dicet^{ur} q^{ui} dicit^{ur} uel
d^{icitur} p^{ri} diuersis & simpliciter simplicib^{us} &
ulimis differētiis & passiōib^{us} suis &c. S^{ed}
sufficit q^{ui} oia ista icludat^{ur} in aliqb^{us} de qb^{us}
ens d^{icitur} q^{ui} dicit^{ur} uel. Dicit^{ur} autē q^{ui} aliud cōe
ad oia p^{ri}mo uniuersale ambitū obm non pōt
dari &. 13. ēs ut est cōe ad oia nō cōtineat
uirtualiter multa de qb^{us} nō d^{icitur} q^{ui} dicit^{ur} uel
Vt pat^{et} p^{ri}mo eius īmpfectionē q^{ui} sic in co
mūni acceptū est cōcept^{us} īmpfecti s^{ed} m^o.
Imo ecia in cōi sic acceptū nō cōtinet pas
siones suas secūdu^m me q^{ui} tūc ipso cogni
to p^{ri}fectissime: possē cognoscer^{ur} ordinem
passionū suarū. Hoc autē est falsum ut pa
tet. quod autē p^{ri}fectissime cognoscat^{ur} p^{ri}mo
quia nono metaphisice in fine circa sim
pliciter simplicia nō cōtingit decipi. un
aut tottaliter ignoratur aut totaliter sci
untur. Vñ & ipse scot^{us} bñ distinguit de cō
ceptu simpliciter simplici: & simplici sed
nō simpliciter. Vnde non resoluibilis in
alios cōceptus est simpliciter simplex ut

entis pcept^o tñ hōis: 13. sit simplex quia
un^o tñ est resolvable in alios conceptus
ut in animal rōnale. Cū autē dicat aristo
tiles x^o. methafisice q^o entis in 3^orum ens
sūt passionēs cōes p^o. 5. 6. 7. Sicut en
tiū spetialū spetiales passionēs neciō est
dicēdū: q^o nō dat ens in cōi reale & si eēt
reale in eētia sua ex natura rei hēret passi
onēs reales q^o egredierētur asbo illo: cū
pfectissime cognoscat. & p cōns p̄tineat
in uirtute cōns falsū: q^o nō cognoscat ea
rum ordo: & ideo ille passionēs sūt entia
rōnis sicut sūm cōe nō est ex nā rei: & iō
nō egrediūtur aprincipiis sūi: s3 si sūm
eēt reale hēret passionē egrediēte reale:
& p p̄ns cognito pfectissime sūo cognose
ret ordo suarū passionū realiū: sic cog
nito pfectissime sorte & deitate. Sufficit g^o
scoto q^o ens in cōi nō p̄tinet multa in uir
tute de qbus nō p̄dicat q̄ditatiue ut ul
timas drās & z. & tūc sufficit scoto q^o ip
sum ens p̄dicat de illis q̄ditatiue q^o p̄tine
nt talia uirtualr. Ut puta p̄dicat q̄ditati
ue d hōie q^o p̄tinet in uirtute sua ultimā
drām: & iō dicit scot^o indistin. 3^a. q^o ens
nō includit uirtualr ista: s3 dicit aut p̄tine
nt uirtualiter uē eērialiter in includē
te eērialiter rōnem entis: oīa. n. inqt gnā
spēs & in diuidua & oēs pres eēriales ge
nerū & ens increatū includūt ens q̄dita
tiue. Om̄s differētie ultime includuntur
i aliqb^o istoz eērialiter. Om̄s passiōes
ēris icludūt in ēte & i suis inferiorib^o uir
tualr g^o illa quib^o ens nō ē uiuocū: hec
scot^o p̄supposuit g^o ip̄e ēs ēē uiuocū ut
alibi pbauit & q^o d multis p̄dicet q̄dita
tiue. & si p aliquo nō p̄dicat q̄ditatiue:
p̄dicat d illo q̄d uirtualiter cōtinet illud
d q^o nō p̄dicat quiditatiue ut dictū est.
Contra hanc oppinione3 arguam primo
etiam p̄supposito q^o ens sūt uiuocum
modo quo ip̄e ponit: uel modo quo ip
se posui: 2° declarabo 2^m aliam uia ens
nō dicere aliquam rationem formalem
intelligibilem nominabilem siue quie
ram: 3° adducam opinionem meam ad q̄
stionem propositam. 4° & ultimo respo
debo argumentis eorum. Arguo g^o p^o
ponēdo q^o ēs sit uiuocū eciā meomodo
qr ē magis cōe ut d̄clarabo in fra quidi
tatiue: quia pono q^o predicatur de omni
b^o q̄ditatiue exceptis suis passionib^o q^o
sūt entia rōnis & intellectione & uolito
ne diuina q^o nō habēt rationē specificā.

Argo g^o q^o nullo i stoz modoz accipiē
do ēs ē obm̄ intellect^o primū & adequa
tū arguit g^o sic q̄d est obm̄ intellectus
conuertitur cum intelligibili qr intel
ligibilitas est passio eius quod potest
intelligi & talia non se excedunt s3 ens
nō conuertitur cum intelligibili g^o
nō est obiectum intellectus minor pro
bat q^o ēs rōnis est intelligibile. ad istud
argumentū diceretur for̄asse sicut dicit
scotus in collibetis q^o ens potest capi dū
pliciter. s. ut cōe enti in actu & enti in po
tētia: & ut cōp̄redit comūissime ens rati
onis. 2° mō cōuertitur cum intellectu
li non p^o: 2° diceretur q^o intellectus
nō habet sūm unum comunissimū uni
uocum: & p p̄ns non op3 dari tale obiec
tum comunissimū. Contra p^m arguitur
sic enti simpliciter & enti p̄m qd ens nō
pōt esse cōe uniuocum: sicut ip̄e benedi
cit in multis locis. Vnde homo nō ē co
mūis homini uero & picto q̄ditatiue q^o
nō significat nisi uerum hominem 4°
methafisice comētis. x^o. xi^o. xiii^o. 13. sba
sit comunis uel ens qr nōn dr̄ d homine
simpliciter & p̄m qd: g^o ens qd ē comūe
enti reali & enti rationis erit equocū: &
si tale pō obm̄ intellectus tale obm̄ erit
equocum qd ip̄e negat. Si uero accipia
tur solum ens: ut ē cōe uniuocū ad ens
in actu & in pōa: 2° nō cōuertit cum in
telligibili: & iō si accipitur p̄da rñsio
dico q^o nō rñdet ar^o. Arguebam n. isto
mō in plicite intelligibilitas est quedā
passio uniuoca: g^o hēt sūm uniuocum p^o
posterioz cui p̄tinet ista passio nō ē s
reale q^o nō p̄uertitur nec alio mō accep
tū: q^o equocū g^o nullomō ens est obm̄.
dicere. n. qd nō ē aliqd cōius ente ē peti
tio principii nā aut op3 negat intelli
gibilitatē eē rōne uniuoca: aut argumētū
nō ē solutū: q^o aut sit uiuoca p3. qr intel
ligibilitas in se p ip̄os dicit unū pceptū
& si diceret q^o etiā rōnis nō sūt intelli
gibilia ip̄. p̄tra p^m. ar^m. cōcludit d̄ sipli
titer sipticib^o & uitiis d̄riis q^o sūt mxie in
telligibilia. Aliqua illoz dico q^o pfectis
sima. Vñ ēs sūp^o simplex ē maxie intelli
gibile cum p^a ip̄siōe ip̄imat i aīam sūm aui
cenam. ut supra & rāto magis cū pōat
p ip̄os obm̄ intellect^o: g^o sipticiter simplex
& p diuersū nō tollit rationē intelligibi
litis. preterea de ente rationis arguit q^o
hēt rōnem formalem intelligibilem & in

telligibiliter uel pōt intelligi sicut hēt
ēē non intelligitur sūm qd: sed ens rōnis
habet rōnem formalem intellectuabile
ut. p3. & declarabo infra: g^o ē intelligibi
le: nō sūm qd. s3 simpliciter. Vñ magis in
telligibile & minus intelligibile non faci
unt sūm qd & simpliciter: ymō qā ē ppa
tio p ipos facit uniuocationē. 7°. phi. &
.13. dicat 2°. methasifice. sicut res se hēt
ad eē: ita se hēt ad cognosci siue aduerita
tem comēto 4°: tñ ex hoc non se^r: q ens
sūm qd: cognoscat sūm qd s3 solū q min^o
hēt de cognoscibilitate. Vñ anti xpūs su
ur^o hēt eē in pōa & nō cognoscit i pōa:
s3 actualiter cognoscit q ē ens in pōa &
nō cognoscit in pōa tūc: & itaq hēt esse
sūm qd pōt intelligi simp^o: loq^r g^o aristo
telis de ueritate cui^o 13 reitrat in se: & nō
ut hēt cognosci ab extrinseco: nam aliud
ē dicere intelligo illud qd ē ueritas sūm
qd: & intelligo illā ueritatē sūm qd ymō
illā ueritatē sūm qd intelligo simp^o: qā
intelligo sicut ē. Vñ ex hoc seqret q de
us intelligeret aliqd sūm qd: qd ē impossi
bile qā qd intelligit pfectissime & infini
te nō intelligit sūm qd ē g^o illa ueritas sūm
qd ut dicit text^o & tñ ē intelligibilis ab
extrinseco: & ab alio simp^o & nō sūm sūm
qd s3 hoc infra: Secūdo principāl^r a^r sic
ens aut pdicat qd itatiue d^r oibus puos:
aut pdicat de p^rinēte: illa de q^o nō p di
cat qd itatiue & x: Capiō 2^a p^rte & p
bo q nō pdicat qd itatiue d^r p^rinētib^o &
x. quia accipio ultimā drām & pbo q
nihil p^rinet i uirtute ipam de quo ēs p^rdi
cet qd itatiue mō quo ipē intelligit de p^ri
nē qā ultima d^ra alicuius est pfectior
omni eo i quo icludit & ipō in quo iclu
dit. Probo hoc capio ultimā drām ali
cui^o puta hōis. a^r sic: ista ultia drā cū sit
ultia ē pfectior omi pcedēte: sic pcept^o
aialis pceptu corporis & pcept^o homi
nis pceptu aialis &c. Ita q ultimū ē p^rfec
ti^o g^o nō p^rinet in uirtute alicui^o supio
ris: & qā dices q totū ē pfecti^o illo ulti
mo. Cōtra: & iste ē pūctus qñ accipis to
tū: aut uis q totū dist. nguat aptib^o: aut
nō. Si sic nō seq^r hoc & hoc ē p^reti^o hoc
demonstrato altero: g^o totū resultas ē p
fecti^o p^rte pfectiōi. Vñ hō pponit ex aia
& corpōr & tñ hō resultas q est qd cor
poreū: u^o corp^o nō ē pfecti^o aia itellctiua
qā: aia itellectiua ē spūalis u^o spūs saltē
reductiue hō nō. uñ pcedo: q aia & cor

pus sūt pfectiora ipa aia: sed homo nō ē
perfectior aia: nā certū ē q sicut copula
tiua seper seq^r p^rte detriorē q^rtu ad fal
sitate ita copulatū g^o totū qd resultat
existis duab^o p^rib^o: non erit ita pfectum
sicut pars pfectior. Vñ si loqmur q^rzita
tiue: siue in descretis: siue in p^rinuis: sem
per est ue^r q totū perfectius parte u^o
bipedale. pedali & pedali: & 4° duob^o
& duob^o diuisiue: s3 de toto eēntiali p se
uno nō seq^r nisi accipiā copule in reb^o
finitis qā est pfectius altera p^rte: qā hoc
& hoc perfecti^o hoc: secus ē intoto accē
tali & x. Dimito nunc hic q dicunt sūm
calchulatores de intēsiōe u^o q cornde
at gradui medio uel sūmo in latitudine
di formi uel uni formi & x. s3 dico nunc
ad propositum q si drā sit ultima est per
fectior: & p p^rns totū resultans eēntiale
nō est pfectius: s3 bene illa insim^o copu
latiue sunt perfectiora & tunc tale non ē
p^rinere uirtualiter: s3 totum partē copu
latiue & tūc ē falsum est: q ens predice
tur de illo toto sic copulatiue sumptō.
qā predicaretur de qual3 parte qd nega
nt quomodo aut in p^rseccione se hēant to
tum & pars perfectior eēntialis utrum. s.
totum sit eiusdem perfectionis cū toto
resultante uel maioris: declarabitur in
q. utq totum distinguatur apartib^o deo
dante. uide 7°. methasifice. Tercio argui
tur sic oē intelligibile est ēs: ens ratiōis
est intelligibile g^o est ens: aut capis i ma
iori li ens p eo q ē cōe ad ens in actu & i
pōa: aut pro eo q ē cōe ad ēs reale: & ēs
rōnis: si p^o mō maior ēt falsa & sic intel
ligibilitas: nō ēt passio ētis: si capiat 2°
mō contra si equocum per uos qā ēs nō
est cōe ad ens reale & rationis: g^o silogi
sim^o nō est bonus qā equocū nō igredi
tur silogisimū neq^o demonstrationem p
uos & aristotilem oportet g^o dare unū
comune uniuocum ad ens reale & ratio
nis q sit prime intēsiōis ut dēclarabo in
fra: Confirmatur ista ratio qñ dico oē
intelligibile: quero utrum per li omne
includam solum ens relae: aut ut est co
mune ad reale: & rationis si solum reale
falsum est q illud sit solum intelligibile
si comūe ad ens reale & rōnis hēo inten
tum quia tale cum distribuatur necc^m
est uniuocum per eos: & est argumētum
ad pbandū uniuocationē ētis: uide scot^o
i p^rdicamētis q tūc tenebat ēs eē equocū

uult respondere ad distributiua: & redu-
cit ad substantiam uel accidens uide ibi. 13
non sit benedictum: & ideo ipse postea &
sui uoluerunt hoc argumentum ualere
in distributiuis. Quarto principaliter ar-
guatur sic et contra 2^{am} partem. ubi di-
citur qd ens predicatur qd itatiue de pri-
necibus illa de quibus ens non predicat
qd itatiue & zc ut supra. 13. n. scotus uidet
atur loqui de continentia reali siue essen-
tiali: ut clare ex suis uerbis superius
positis colligitur: tñ ad maiore cautela
interogabo: aut scotus loquitur de con-
tinentia uirtuali essentiali: aut de continen-
tia ad cognoscendum: aut de: utraq; si
p^o modo tunc arguat p^o de ente uel esse
rationis: qa ens rationis uel esse nihil est
g^o essentialiter & uirtualiter non contine-
tur in aliquo & esse rationis esset depen-
det ab extrinseco ab intellectu: ergo non
continetur essentialiter in aliquo. De dif-
ferentiis eciam ultimis in 2. ar. satis e-
dictum: qd non continetur uirtualiter essen-
tialiter in illis: si uero dicatur qd loquitur
de continentia uirtuali ad cognoscendum:
contra: scotus: contra henricum: qd deus
non sit obiectum nostrum & bene arguit
qd. 13. deus sit talis qd per ipsum possimus
cognoscere alia intellectuabilia: tamen
non sic cognoscimus alia per deum qn eti-
am alia entia in uirtute propria non pos-
sint mouere intellectum nostrum: & ita
dico qd. 13. ens predicatur qd itatiue dⁱ il-
lis ex cuius uirtute possumus intelligere
dras ultimas tamen eciam ipse sub ratioe
propria sunt motiue intellectus ergo ra-
to minus: si deus qui in uirtute propria
continet ut alia possumus cognoscere nō
est obiectum: quia illa in uirtute p^opria
eciam possunt mouere: tanto minus dico
ens poneretur obiectum: quia predicat
de illis que continent in uirtute illa ad
cognosci que tamen in uirtute propria
possunt cognosci. Nam dicam quod deus
predicatur quid itatiue de omnibus uel
continet omnia in uirtute de quibus non
predicatur: & 13. non sit ita comune sicut
ens tamen tanto plura continet in uirtu-
te ad cognoscendum: si uero requiritur
continentia uirtualis essentialis: & ad co-
gnoscendum in similibus: tanto magis qd dicta
sunt concludunt: alia argumeta: ponetur
quando probabit. quid est obiectum in
intellectus. Secundus articulus est: ut de

clararem quomodo ens sumatur uel utri-
uoce nominaliter uel non: & si uniuoce
nominaliter: utrum modo frācisi uel sco-
ti: modo francisci quod detur aliqua eti-
tas ex natura rei comunis que tamen ab-
strahit a comunitate que sit quedam qd i-
tas & zc. Vide in libro de qd itatibus qd
dixerim: contra hanc uiam multis medi-
is: si uero uniuoce modo scoti quod. s. sit
conceptus unus in se significans nomina-
lia & quicquid: & tamen nihil comūne rea-
le sibi in re corepondeat: & qd non predi-
ceretur qd itatiue de omnibus ut audistis
scotum. uel potentia ista uia qd esset km
me predicetur qd itatiue de omnibus ex-
ceptis suis passionibus: que sunt entia ra-
tionis: & non ens: & exceptis attributis
diuinis intellectu. s. & uolitione ta-
men: que non habet rationem specificā:
ut declarauit in multis locis: & tūc ponē-
do istam uiam posui tria per ordinem:
entitatem. Realitatem. Formalitatem. &
se habet secundum sub & supra. Nam ens
uel entitas dicit mihi omnem rationem
formalem intellectualem que est uel
potest esse & cum hoc habet rationē spe-
cificam. 2° pono rationem formalem: qd
est uel potest esse tamen non necc^o inclu-
dentem rationem specificam: nec tamen
excludentem & ista est realitas: quam
scotus sepe nominauit & numquā de cla-
rauit. 13. frāciscus ponat esse modum. 3°
pono rationē formalem: que est uel potest
esse uel potest intelligi: & ista est cōis
enti reali & enti rōnis & realitati & dici-
tur qd itatiue de oibus: tam dⁱ passionib^{us}
entis qd de aliis: & dicit rō formalis: uel
qd itas siue forma: uel qd & ē prime intē-
tionis si accipiat in recto nō p^o definitio-
ne seu descriptione. uel declaratione
alicuius in genitiuo ut: declarabo infra
quomodo autem conceptus entis sit un^{us}
non ab aliqua realitate una declarauit sa-
tis a^ur quam scotus qui dixit se dicturū
& non dixit: nisi de unitate ordinis & mi-
hi non placuit. 13. ex aliis locis possit
aliquid colligi. Super est igitur secundū
aliam uiam ut declararem quod non o^op-
ortet dare talem conceptū significantem
aliquod nomiale: nec aliquam rationē
formalem intellectualem nominalem
seu quietam: & hoc siue significetur
quiete: siue fluxiue. unde si dico sortes
est li entitas li esse & li ens nomina-

liter sumtū significaret uerbale & de eē
uerbali uerbaliter sumpto queritur si si
gnificat aliquā rōnem formale intelli
gibilez siue sit nominalis siue uerbalis
uel si nullā ut ad uerbiū puta li nō ut ali
bi satis declarauī: rogo tñ legētes: ut pp
rei nouitatē ista bñ uelint p̄siderare: ad
cuius rei intelligētiā ē sciendū dimissa p
nūc abstractiōe q̄z 'facit scot' asūdame
ro & sbo & asupposito & ab indiuiduo
in multis locis q̄ quatuor uel qnq; pnu
nc ad ppositū n̄rū sūt genera abstractio
nū uel nō conotar onū: & qd̄l3 gen^o pnu
c hēt quatuor abstractiōes: uel nō conota
tiones. Primū gen^o ē qñ id qd̄ abstrahit
& id a quo abstrahit ē nominale nō uerba
le: & nominaliter significatū. i. ē signifi
catū q̄erum & significat p modū habit^o
& q̄eris. Verbi grā si dixero: sortes hō
humanitas humanitas ut huānitas ratio
humanitatis. Homo. n. necc^o cōotat sup
positum tñ nō conotar. (or. nec illū: nec
illū: & p p̄s non abstrahit asupposito
nec a. for. nam si abstrahit ista eēt fal^a.
Homo currit: & ita ista: hō ē. for. nō ab
strahit q^o a sorte. l3. nō p̄notet. for. nā ac
tiones sunt suppositorum in p̄mio met
hafilice: & iō nō pōt p̄petē curreē nisi
supposito g^o sit abstractio largo mō quia
nō pprie ē abstractio Vt dicendo homo
huānitas. huānitas. n. nō conotar suppo
sitū ut homo: tñ nō abstrahit asupposito
declarauī. n. alibi dīffraz inter nō conota
re & abstrahē: itaq; nō conotar ē medi
um inter conotare & abstrahē & pp non
distinguer sic orte sūt infinite difficulta
tes & fallitates & si hoc nō p̄cedit: nūq;
uere poterim^o affirmare: q̄ xps ascendit
incelum: neq; q̄ ascendit xps. & declara
ui q̄ huānitas ascēdit suppositata: tñ: iō
nō abstrahit. Et declarauī dīffraz inter
dicere xps ē mortuus: & mortuus ē xps.
Vide in. q. de in carnatione magna. s3. di
cēdo huānitas: ut huānitas q̄ ē terciā ab
stractio bene ueg^o ē q̄ abstraho asupposi
to & nō ē 2ª intētio in se p̄siderata: tñ sic
in cōi accepta: ē ens rōnis: ut uerbaliter
p̄siderata: nō dico q̄ illa que p̄sideratur
in cōi uel in uel: sit ens rōnis: s3 ut in cōi
p̄sideratur: q̄ sic solū est in intellectu 7°
methafilice. ut alibi probauī quia nō da
tur q̄ditas ex natura rei cōis & c. Notatñ
q̄ huānitas & ut huānitas non potet sup
pos tū potat in diuidnū uid existis decla

raui q̄ ista essentia generat non ē ultima
te abstracta & l3. non conoter suppositū
tamē non abstrahit. sed bñ ista essētia ut
essentia & tunc non contra tantam ecclīā
cui semper ad hereo: dixi q̄ essentia nō
generat sed etiā generat & sunt duo sub
contraria: sicut homo currit: & homo nō
currit. Scias g^o p̄ponere negationem &
dixi ne me capias q̄ duplex ē coitas: una
p̄p̄dicationē: alia pydēritatē. Tamē nul
lo mō cōcedat q̄ etiā ut etiā generat
& pp ista intellectu cōcessi fm mentē ari
stotelis & comētoris. 7°. methafilice
comēto. i9. & xx. q̄ homo ē huānitas
cōtra multos magnos & zc. ultimo uero
loco p̄nunc ponit rō huānitatis capiēdo
in obliquo: nō dico illa ratio que ē huā
nitas uel illa forma: s3 dico huānitatis & si
gnificat diffinitionē: & est 2^a intētio hoc
g^o ē primū gen^o ubi oīa sūt nomialia &
noīalr significata & nihil uerbale: seu
uerbalr significatū sed oīa q̄eta & q̄ete.
Secundū gen^o ē iter termiōs p̄rim nomia
les noīalr significates: & p̄rim iter termi
nos uerbales: seu uerbaliter significan
tes. Verbi gracia si dixero hoc intelli
gēbaliter passiue. uel hoc intellectuū p̄ri
cipialiter passiue: nā uerbū stat p eo qd̄
intellr & p̄cipiū p eo q̄ intellr uel pōt
intelli. ab hoc g^o possū abstrahē: uel nō
conotar hoc ut dicēdo intelli uel intelec
tū: & ultra possū facē aliā abstractiōē
uel nō cōotationē dicen^o intelligibilitas
nom siue sit ēs reale siue rōnis. intelli
gibilitas. n. ē nom significās rē q̄etam uel
forte fluxiuam p modū h̄itus & q̄eris &
qa fm me ē ens rōnis non habet indiui
dua ppria: nisi rōnis: & iō illi q̄ q̄rūt de
t̄nscēdētib^o utrū habeāt indiuidua ppria
intelligāt q̄ sic ipe passiones t̄nscēdētes
sūt entia rōnis: ita h̄nt sua indiuidua rō
nis de in diui uero ētis dicē nūc intelli
gibilitas aut ut intelligibilitas: tanto
magis ē ēs rationis & est alia abstractio
que abstrahit ab indiuiduis intelligibi
litis: aq̄b^o non abstrahit intelligibili
tas. Ratio uero intelligibilitatis ē 2ª intē
tio capiēdo ut supra. Nota tñ q̄ intellre
est ens reale & ita intellectio actiue:
sed passiue sunt etiā rationis ut alibi de
clarauī: Tertium genus abstractiōis
est: ubi solum sit abstractio in terminis
uerbalibus: & hoc siue nominaliter seu
uerbaliter significatibus: ita q̄ significant

aliq ratione uerbalē seu successiuaz nō
 getam formalē intelligibilē. Vt dicen^o
 hoc curre: curre: curs^o curs^o ut curs^o
 rō cursus. & ita hoc tēporizā tēpus u^o
 tēporitas tēpus ut tēp^o rō tēporis. Ista
 .n. oia significat fluxū uel successionem
 seu motū. 13. aliqua significant fluxū
 uel successiue siue p modū flux^o & fieri
 siue p modū successionis & succedēdi &
 aliqua qere uel p modū habitus & qetis
 uel p modū pmanētie & p māsiōis seu
 pmanēter. Vn possum^o facer ordinē talē
 ut patebit melius in figura hic dsignata.
 Vt dicēdo mot^o mutatio uel mutātū ēē
 ges. Circa primū dicem^o mot^o nomali
 ter moueri uerbaliter motiue aduerbali
 ter. & tūc dicem^o cursus curre: cursiue
 cursus significat cursū motū uel fluxū
 p modū hitus & qetis curre: significat
 cursū uel fluxū p modū flux^o & fieri u^o
 fluēdo cursiue ē modus significādi fluxū
 uel fluxū nec cursū nec fluēdo. Venia
 mus ad 2^m. s. mutatio uel mutātū esse &
 tūc sēp mutari deide mutatiue & tūc di
 cem^o gnatio nomē generari uerbū gene
 ratiue ad uerbū. Generatio p modū ha
 bitus & qetis significat generationē seu
 mutationē uel inmutātū ēē gnāari p mo
 dū mutati ēē significat generationē seu
 mutationē gnatiue ē modus significādi
 mutatiue nō tamē mutādo nec mutātū
 ēē seu generātū ēē. Veniamus ad 3^m. s.
 ges & dicemus ges qescere qere & tūc
 addemus statio stare statiue statio nomē
 p modū hitus & qetis significat stationē
 seu qetē stare p modū fluxus significat
 stationē seu qetē. Statiue est mod^o signi
 ficādi qere nō qetē nec qescēdo nec stan
 do nec stationē uerbaliter. Nota tūc sic
 hētur 4° phy^o tractatu d tēpor comen
 to 118. ubi uult aue. q tēp^o mēiurat motū
 p se & qetē p accidens. q ē priuatio mo
 tus. & hoc uult aristoteles in comēto se
 qnti & declarat se aristoteles de qere q
 nō capit p i mobili simpliciter 13 de illa
 q in cludit priuationē motus ita q uel
 mouebat uel poterat moueri & iō ista
 significātia priuationē mot^o siue succes
 sionis reducunt ad negatiuas cū aptitu
 dine &c. s. nō mouēt &c. Ideo ista omnia
 significāt aliqd uerbalē. 13. uident signi
 ficāt nominale & qā duplex est flux^o ut
 habet 4° phy^o ab aristotele & comen
 tatore. unum de pdicamento: passionis

aliud de pdicamento qatitatis & 4° phy^o
 comēto tractat comēto 4° ad longū de mo
 tu tōmali nō dico de materiali qā nō est
 in aliq pdicamento a suo termino ut habē
 tur 5° phy^o comēto. 9° ad longum de
 motu māli & tōmali d pdicamento passi
 ois q ē tūmutacio pūcta cū tēpor u^o
 mot^o mālis ē i trib^o pdicamentis & ē quo
 dāmodo idz cū suo pdicamento & in eo
 dē geie mot^o aut tōmalis ē pdicamētū
 d p se. s. passionis & ita hēf 4° methafi
 lice cap^o 2° comēto. 2°. & iō d r 2° phy^o
 & comēto. 13. q gnatio ē uia in nām &
 p pns seqt q ille mot^o ē in aliq pdicam
 ēto a suo termino qā uia ē cōis multis p
 dicamentis ē g^o mot^o forālis d pdicamēto
 passionis in quo fūdat successio & ex tē
 dit mot^o p successionē & iō uide in toto
 tractatu de tēpor & d motu isto & tēp^o
 & d motu uide i 3° & 5° phy^o. et qā isti
 flux^o sūt distincti ut ēt arguit aristote.
 pā platonē & tēp^o nō est mot^o s^o mēiura
 mot^o 4° phy^o. Ideo non solum opz dā
 uerbalia sicut fecim^o in fluxu mot^o s^o ēt
 opz lacef i successiōe tēp^ois. Ido dicā i m
 ordinē in istis. p. successio subitatio uel
 subitātū ēē p manētia qū ad primū dica
 m^o successio succedē successiue & iteg tē
 p^o tēporizā tēporāce & addam^o p trans
 ciō nomē ptransiōbū p trāsiue ad o bū
 . Tēp^o siue p trāsiō significat p trāsiō
 nē seu successionē p modū p māsiōis
 & p manētie tēporizā seu p trāsi signi
 ficat ptransiōnē seu successionē p mo
 dū p successiōis & succedētie seu succe
 dēdo. Tēporāce seu p trāsiue ē mo
 d^o significādi successiue & nō significat p
 trāsiōnē neq^o successionē neq^o succedē
 do. Accipiam^o i m. s. subitatio & subitātū
 ēē & addam^o subitā: & postea subito: &
 tūc iteg dicam^o instās instātaneas instā
 taneas & iteg dicam^o subita euauatio
 nomē euāuā uerbū siue subito euāuā:
 siue subitā euauādo & euauē subite.
 Subita euauatio p modū p manētis sig
 nificat euauationē seu subitationē euau
 uere p modū subitātū ēē u^o subitationis
 significat euauationē seu subitationē
 uel subitātū ēē. Subito uel subitaneas u^o
 euaneas est mod^o significādi subitāce. &
 nō significat subitationē neq^o subitando
 uerbaliter. Accipiam^o ergo terciū &
 dicam^o pmanētia per manere per manē
 ter & Vltimus addamus duratio nomen

durat uerbū duratiue ad uerbū dura
tio significat durationē seu pmanentiā p
modū pmanētiōis & pmanētiē. Durare p
modū successionis. & succedētiē signifi
cat durationē seu pmanentiā. Duratiue ē
modus significandi pmanētiē. & nō signi
ficat pmanentiā nec pmanēdo. nec dura
tionē nec durando. sed pmanentiē & pma
niē. & iterū addam eternitas eterniza
re eterne: q̄ nō dicunt priuationē. Dica
m² igit^r q̄ 4° p ordinē sūt notāda in no
minib⁹ & uerbis prius positis. Aliqua
enim nomina significant hīcū seu rē hīcā
& q̄tā siue nomīalē nomīaliter seu q̄te
ut abledo: & tale nomē dicit^r nomē nomi
nale. alia noīa sūt q̄ significant uerbalia
siue fluxū & fieri nomīaliter & pmodū
hīcū & q̄tis. ut cursus. motus: flux⁹. suc
cessio tep⁹. & talia dicūt noīa uerbalia
& ita sūt duo genera uerborū. nā aliqua
ōba significant fluxū & fieri siue successi
onē pmodū flux⁹ & fieri siue successiōis
siue uerbale uerbaliter & ita sūt uerba
uerbalia. ut currere fluere succedere.
Alia sūt uerba q̄ significant rem habitā
& q̄tā & nomīalē pmodū flux⁹ & fieri
& zc. Et ista dicūt uerba nomīalia ut in
telligere & p hoc p3 q̄ nō sequit^r hoc si
gnificat nomīaliter: & pmodū hīcū & q̄
tis g^o significat rē nomīalē: nā cursus sig
nificat pmodū hīcū & q̄tis: & tñ nō sig
nificat rē nomīalē & ita l3 entitas signifi
cari pmodū hīcū & q̄tis: nō leg^r q̄ si
gnificatū suū esset qd nomīale nō ueba
le qd autē significet nūc dicemus. Vtrū
autē sint aliqua nomina & uerba q̄ signi
ficent mixte. i. fluxū & rē nomīalē simul
pōt faciliter uideri unū si dico dulcissio
natio dulcissioans dulcissonare albisica
re & zc uident^r significare albedinē siue
dulcedinē: & illū motū & hoc siue uerb
alit^r siue noīal^r siue q̄te siue fluxiue ta
mē q̄a ista in mēte nō sūt un⁹ pcept⁹ sed
dicūt duos ideo pprāleo. p ista g^o pote
stis pprehēder^r q̄ neq̄ esse ī tēpore neq̄
in fluxu neq̄ in successionē neq̄ in instā
ti neq̄ moueri neq̄ fluere est de ratio
ne reg⁹. ymō oīa ista successiua secūdū
me sunt entia rationis. & si arguas q̄ de
illis nō ēēt scīa realis dicit^r q̄ non est
de terminis sic loica. l3. sit p terminos
tān l3. mot⁹ & tpus: nō sint qd reale: tñ
moueri & succedere ē qd reale uerbali
ter: ulter⁹ itellige q̄ metat⁹. l3. sit scīa
realis: tñ tractat de ēte ratiōis s̄m. aue.

Dico g^o q̄ q̄a ista nō sūt de q̄drate reg⁹ or
ti sūt multi errores circa esse reg⁹ & co
pulā seu uerbū sū es ē q̄a illud qd est
uel ē in tēpore uel in instāti uel euo uel
eternitate & ista nō sūt de q̄drate reg⁹. Di
xerūt ipm esse nō esse de q̄drate reg⁹ sic
etiā nec esse in loco & iō si subtilit^r ista
inuestigemus ē uidēdū si ista copula &
hoc nomē uerbale entitas uel ens in clu
dat aliqd uerbale u⁹ rōz ōbalē q̄ nō sit
de rōe for⁹ si reg⁹ uel si nullā rōnē dicat:
s3 solū sit mod⁹ significandi: & nō forma
significata sic negatiōes q̄ nihil significa
nt: uel dicat aliqd nōinale. & p ad hoc i
uestigādū: est itelligē q̄ ista sola copu
la sū es ē est solū uerbū irre solubile i
alia uerba. Ideo nullū ē p̄dicatum q̄ nō
heāt aliq̄ rōnē formale intellectualē si
ue nōinale siue uerbale. Aliā q̄ ipm esse
excepto qñ p̄dicat esse uel est q̄a ibi nō
ē suplēdū p aliud nisi p suū p̄cipiū. ut
dico sortes ē uel ē ens deuiuere tñ dicā
infra: q̄a se hēnt s̄m supius & inferius in
uerbalib⁹ q̄dratiue sic alia nominalia.
Sed si dico hoc est albū uel itelligibile
uel curit: uel tēporizat semp ultra ipsū
esse apte p̄dicari hēō aliqd: siue rei siue
rōnis siue nōinalis siue uerbalis. ita q̄
.l3. aliquādo p̄dicatū significet uerbali
ter pmodū flux⁹ tñ resoluit in copulā:
& rōnē nōinale siue uerbale itellectua
lē. Vt. sor. curit est curēs uel in cursu &
iō p phycog⁹ lycophrō qui p̄sēt pme
nidi & mellisso cometo. 20. oīa esse unū
nollebat pcedere istas ppositiōes hō ē
alb⁹: s3 albat neq̄ ē ābulās s3 ābulat:
nepōēt duo & nō itellexit oī modo ta
lia uerba esse resolubilia ut dixim⁹. Re
stat g^o dubiū qd inportet ista copula ut
dixim⁹. Nota tñ q̄ immobilitas & eterni
tas nō dicūt priuationē: sicut quies & p
manētiā: Quod autē iste mot⁹ sit qd uer
bale accipi^r clare ab aue. 5. phy⁹. co
mento 9. nam postq̄ posuit diuisionē
de motu formali & materiali subdit
& ppter famositatē isti⁹ diuisionis. i. qm
oēs intētiōes diuidūt in hīcū q̄scētes
& mobiles p̄ciūt oēs gētes in hoc q̄ po
suerūt p̄mū nōinationū nomē & uerbū
& posuerunt nomē cuilibet forme q̄
scēti & uerbū cuilibet forme mobili &
posuerūt in declinabile adcollationē in
ter illa duo. zc. tñ anteq̄ pcedat ulter⁹
uidere figurā eorū que dicta sūt ut facilli
us intelligatis.

prāsiue ē mod⁹ significādi
successiue & nō significat suc
cessionē neq; succedēdo neq;
prānsionē neq; prānsuendo.

prāsiū significat prānsionē
per modum successionis &
succedētie siue succedendo.

per trāsitio significat prānsi
onem per modum permanē
tis & permanentie.

prāsiue tēporāe succē
ad ōbiū siue

prāsiū ōbiū tēporāz

prāsiū nom tēp⁹

successio

Euāue ē mod⁹ significādi sū
tāe & nō significat subitatio
nē neq; subitādo siue euāua
tionem siue euāuando.

Euāuare pmodū sūbitati esse
significat sūbitionē uī subita
tū ēē siue euāuationem

Subita euāuatio p modū p
manētis significat sūbitionē
siue euāuationem.

instātanee. Sūbito euāue

istātanear sūbitar euāuar

istās

subitatio
uī sūbitatū
ēē

sūbita euāu
atio nomē

Duratiue est mod⁹ significādi
duratiue siue pmanēter & nō
significat durationē neq; dur
rando.

Durar pmodū successiōis &
succedētie significat duratio
nem.

Duratio pmodū pmanētionis
& pmanētie significat durati
onem.

pmanēter duratiue etēne

pmanēre durar eternizare

pmanētia duar⁹ etēnitas

pmodū habit⁹ & qetis signi
ficat cursum uī fluxum

Curreī p modū fluxus & fie
ri siue fluēdo sceu mouēdo
significat cursum uel fluxum

Cursiue ē modus significādi
fluxiue siue cursiue & non
significat cursū neq; curēdo
siue fluēdo

cursiue motiue

curreī moueri

cursum

Motus

Generatio p modū hit⁹ & qe
tis significat gnātionem sceu
mutationē

Generari p modū gnāti ēē uī
mutati ēē significat gnātionē
sceu mutationem

Generatiue ē mod⁹ significā
di mutatiue & non significat
gnātionē sceu generādo neq;
mutationē sceu mutando

mutatiue generatiue

mutari generari

mutatio
uī mutatū
ēē

generatio

Statio p modum hit⁹ & qetis
significat statione sceu qetēz.

Stare p modū fluxus & fieri
significat stationē sceu qetem

Statiue ē modus significandi
qetē & non significat stationē
sceu stādo neq; qetē sceu qe
fendo

Quiete statiue imobilitar

Quiessī stare imobilitari

Quies

statio imobili
tas

Primo anteq̃ dicam⁹ adducim⁹ p̃gra ad
uerfarios illā finā aristotelis p̃ de ce
lo cometo. 61°. Vbi dic: opp3 hominē di
cer in quol3 sic ē i nā hoīs q̃a nō possum⁹
dicer nisi p̃m potētiā nostrā nālem. Sicut
dicit: aue. ibi & dicit aristoteles: & dici
m⁹ in eis p̃m p̃ciētiā nostrā: & nostrā opi
niōnē: & nō deb3 uidēr aliq̃s h⁹ in nobis
qđ sit ex inuerecūdia nostrā: & ex auda
tia s3 opp3 mirari ex nostrā inq̃sitione in
ph̃sica & ex nostrā dilectionē ad eā. Di
cam⁹ igit h⁹ p̃supposito in uocato auxi
lio magni dei ad rē tā grādē: q̃ cū nullū
uerboꝝ p̃dictoꝝ sit de q̃ditate rerū ut
declarauim⁹ & ēē sit de ip̃a q̃ditate rerū
ut docebim⁹: necesse ē q̃ ip̃m ēē & ēritas
nō dicant: neq; fluxū neq; fieri: neq; suc
cessionē & c. Dicem⁹ igit ista p̃ declarā
do p̃o p̃bado. 2^m modū aristotelis in m
ultis locis & maxime: 2° de aīa loquētis
de dīfinitione aīe & 7° methafisice. co
mēto. 7°. loquēdo de sub̃a p̃o. n. loquē
figuraliter & tīpho. deīde demonstratioe
. Dico g̃ q̃ ē siue ēē uerbaliter sumptū
significat ip̃am ēritatē existēdo nō dico
p̃m fluxū uel succēssionē: s3 bñ uerbaliter
& ēritas significat entitatē p̃m existētiā
nominaliter nō uerbaliter & si dicat q̃
dīfinitio significat q̃d ēē rei & nō signi
ficat ēē uel nō ēē q̃r abstrahit & c. dico
q̃ illud ēē ēētie i cludit & ē uerbale nō
ialiter sūptū tñ nō. op3. q̃ uerbaliter sit
itellecū sicut in uiuētib⁹ nō i telligit hu
māitas nisi qđā uita intelligat s3 nō q̃ ui
uat uerbaliter & ita in entitate q̃r uiuēt
uiuētib⁹ ēē dicat q̃ qđ q̃ditas in comu
ni abstrahit ab hoc ēē & ab illo uerbali
nominaliter sūptū & nihil ponit uerba
liter & in particulari si accipit nōialiter
nō. opp3. q̃ uerbaliter sit: & iō uidete be
re q̃a uerbaliter significat q̃. sor. existit
iō nō ē necē^m q̃. sor. existat: & iō pōt nō
ēē q̃a natura sua nō ē necēciā: s3 q̃r entitas
significat illā ēritatē illud ēē p̃m existen
tia nōialiter: iō necesario ēē uerbale: &
entitas illa ē de ratione formali fortis. &
iō non pōt ēē sortes nisi sit sua entitas. &
nisi intelligat sua existētiā: 13. sortes &
existētiā & ēē: & illud ens possit nō ēē: &
nō exister: & tñ nō sequit q̃ existētiā nō
sit de ratione existētie: tñ nō opp3 q̃ sit
i actu exercito. s. q̃ illa ēritas & existētiā
existat: & ideo nota bñ q̃a dixi. sor. ē li ē
capit p̃ ēritate in existēdo uerbaliter &

i actu exercito. s. q̃ actualiter existat: sic
g̃ currei significat cursū fluxiue: ita ē
uerbaliter: Significat ēritatē uerbaliter
. s. illud ēē existēdo: s3 ēritas significat il
lā ēritatē nōialiter: & tūc pat3 q̃ non opp3
ēritatē illā existētiā uel ēē uel q̃ sit siue
existat. sic g̃ pōt intelligi cursus & tñ q̃
nō curat nec sit cursus ita hic ēritas: & q̃
nō existat uidete g̃ ēritatē & existētiā v
balē ēē de q̃ditate oīum. 13. g̃. oīa illa
q̃ i portat motū & tpus siue q̃etē & p̃ ma
nētiā nō sint d̃ q̃ditate rerū tñ nō se^r q̃ il
lud uerbale ēritas siue existētiā nō sit de
q̃ditate rerū: & ē aliud uerbū & nomen
ab aliis noīb⁹ & uerbis sicut ecīa uiuere
& uita de quo dicā infra: & exister & ex
istētiā: & p̃ hoc responsū ē argumēto
Scoti & francisci: q̃ esse nō sit de q̃dita
te Sortis: q̃r. sor. pōt nō ēē: & ecīa possū
in telligere sortē nō in telligēdo q̃ sit.
Vnde sortes est de q̃ditate sortis: & ta
mē. sor. potest nō ēē. sor. q̃a. pōt nō ēē &
illud ēē pōt nō ēē: & illa existētiā pōt nō
existere: & ecīa substāta que est de qui
ditate sortis potest non ēē quia si non ē
. sor. nō illa substāta. Vnde quando: 4°
methafisice comento de ente dicitur de
ente & uno comento 3° que sunt idem re
aliter: corrupto uno corūpit & reliquū
bene dicitur & ideo opp3 q̃ sortes rema
neret: & non existeret: & q̃ intelligen
. sor. & nō illa existētiā sortis: nō dico
uerbaliter. Vnde dixi alibi de uiuere in
. sor. q̃a non potest intelligi sortes nisi
in telligat uita: nec ēē. sor. nisi sit uiuens
q̃a homo dicitur equoce de homine ui
uo & mortuo. 4° methafisice. comento
. 10°. 11°. 13°. homo nō significat nisi uerū
hominē & nō significat nisi unā in tentio
nem: sicut g̃ non potest intelligi . sor.
nisi illud uiuere nominaliter in telligat
cū uiuere uiuētib⁹ sit ēē. 2° de anima ita
opp3 dicere de ip̃o esse nominaliter &
iō dicit aristoteles. p̃o. ph̃sicoꝝ comen
to. 27°. in tētio albi ē alia ab intetione en
tis: nam in possibile ē ut ens accadat sibi
& in alia trāssatione: nam impossibile ē
ut accadat ei ut sit ens: qm̃ dicere aliqd
ēē nō est p̃dicatio p̃ accidēs: sit predica
tio albedinis: & loquitur ibi uerbaliter
sicut pat3. Accipiam⁹ igit ista tria uerba
p̃ ordinē in telligere: fluere: ēē uerbali
ter: in telligere significat rem q̃etā p̃ mo
dū fluxu⁹ & fieri. s. nominale uerbaliter

fluere significat rem fluxiuā pmodū fluxus fieri. s. uerbale uerbaliter. 3^m significat rem uerbale uerbaliter: s. nō ē fluxus de p̄dicamēto passionis neq; d̄ p̄dicamēto q̄zitatatis neq; q̄es neq; p̄manētia quia ista non sunt de q̄ditate reꝝ s. ē existētia oīuꝝ reꝝ accipiēdo omnes rōnes formales intelligibiles q̄ sūt siue uerbales siue nominales. Et idio arguendo dico q̄ si accipio oīes rationes nominales uel uerbales dicēdo illas eē nō dico aliquā rationē nominalē aliā ab illis sed dico q̄ uerbaliter illa sunt & p̄ q̄ns ab illo esse accipio rōnem uerbale non nominabile. Sic rō sbe est alia a: ratione accidētis s. dico ipsū existere oīū reꝝ q̄ aliquā ē: & aliquā nō est. Vñ si iam accepi omnes rōnes nominales & uerbales: & dico illas eē uerbaliter p. 3. q̄ nō dico aliquā rationē nominalē: q̄ illa esset derelicta in numero g^o dico aliqd uerbaliter a quo possum abstrahere nomē uerbale ut entitas: sic h^o uerbale cursus fuit sūptū ab eo q̄ currit: ita ens uerbale nome ab ipso ē uerbaliter. Vñ. l. 3. intelligere dicat rem q̄etaz. s. intellectiōē & nominabile p̄ modū flux^u & fieri: tñ ille fluxus si in se p̄siderat ē distinctus ab ip̄a re nominali: s. in ente uel existētia sec^o ē q̄r suū eē uerbale non pōt distingui ab aliquo nominabili qd sit in ipso q̄a sic esset fluxus uel successio uel p̄manētia seu quies: que distinguit areb^o q̄ditatiue. Vñ arguit sic ē uerbū g^o significat saltē p̄ modū flux^u & fieri. l. 3. negares q̄ significaret fluxū: s. ille mod^o p̄ quē significat nō ē flux^u neq; successio ut dictū ē: g^o cū sit aliqd uerbale dico ille mod^o significādi: neccio cū nō possit eē neq; flux^u neq; successio: nec cesario erit illa existētia uerbalis nō res q̄eta: q̄r sic nō eēt uerbū q̄a nō capio rōnē significatā s. modū significādi intelligibilē: s. cū ibi nō sit aliud: nisi illa existētia uel ēritas neccesario illud eē significat rez uerbale: & iō bñ dicit aristoteles tractatu de tēporē comēto. ii. q̄ tēp^o mēsurat ēentias reꝝ dic. aue. i. esse & p̄seqn̄t s̄bdit aristoteles se declarādo ad p̄positū & auer. mēsurat esse: ut est in motu: g^o eē abstrahit a motu & atēpore: & p̄ q̄ns si ē qd uerbale: neccesario ē ip̄a exntia: existere reꝝ q̄a nō dat aliud uerbale nisi ista tria: ut dictū ē de uerbis supra: un̄ ēt arguit sic ab ipso esse uerbaliter: & ab illo

possum abstrahere p̄ceptū uerbale: sic ab isto currere & ab alio g^o habeo p̄ceptū nominalē significatē illa uerba: & iste erit p̄cept^o ētis: g^o frustra ponit ali^o p̄ceptus ētis nominalis: q̄a p̄ istū uerbale p̄ uat oīa & fuit error ualdē occult^o: & p̄te rea ut dixi ēt de ēritate si ē qd nominale p̄ uos possum affirmare eē uel nō eē uerbaliter g^o istud eē & ens p̄t^o erit tale si est teligibile: q̄ p̄o accipe ab ipso nomine uerbale: g^o & illud erit ens uel ēritas tē Vñ qñ dico. sor. ē: non quero de nōmali s. affirmo uerbaliter q̄ existat & ab ipso possum abstrahere & ē. Naz possum semper remouere p̄dicatū. s. l. 3. si ē nominale g^o aut p̄cedet in infinitū remouēdo aut remanebit ē uerbale siue ente nominali Vide g^o differētiā inter istud uerbum: & oīa alia uerba intelligere significat rem nominalē uerbaliter currē rem uerbale uerbaliter: s. illa uerbalitas ē ens rōnis & nō ē de q̄ditate rei: & ita tēporizare s. eē uel li ē significat ēritatē. s. uerbale uerbaliter: qd uerbale est de rōne formalis cuius s. entis: q̄ sola ē realis: & idē realiter reb^o qñ g^o dico sortes dico illaz rōnē formalē nominalē nōina^r quādo dico ēritas sortis: dico illā rōnē nominalē & formalē sortis nominaliter qñ uero dico. sor. ē dico illā rōnē nominalē sortis uerbalitē & tūc pōt eē q̄ sortes nō sit: tñ nō pōt eē q̄ sit sortes: & nō sit: tñ illa rō nominalis ē illa uerbalis. Quādo uero dico eē simpliciter loquēdo dico solā rōnē uerbale Vñ. l. 3. sor. & illa existētia sint idē realitē & formaliter tñ unā significat appellādo nō sic. sor. & hūanitas sūt idē realiter & formaliter in sorte. & tñ hūanitas nō appellat illā sorteitatē. Esse g^o uerbale non significat aliquē fluxū nec successione: nec p̄ modū tē. Et ideo significat ēritate: existēdo: non trāseundo: & idio nō p̄titiue: nec futuritiue ymo fuisse & fore sūt differētie oppositē ip̄i eē iō reducūt ad nō eē ut sic. Vñ fuisse significat existētiā p̄titiue fore existētiā futuritiue. Esse existitiue siue effēdo. Et iō uidete mirabiliter q̄ nullū ē uerbū uel uerbale q̄ dicat de deo q̄ditatiue: siue uerba^r siue nomia^r nisi eē & uiuere. Vñ si dico de^o intelligit q̄a nō hēt intelligētiā fluēdo: nō p̄prie intelligit: s. ē intellectio: & ita de uolitiōe nec etnizat: s. ē etēritas uel etērne & non ē q̄es nec q̄escit: nec ē p̄manēs nec p̄ma

mentia quia dicunt priuationem & x. Tamen si accipit immobilis simpliciter. Ut dicit 4° phy^{co} dicat aduerbialiter immobiliter: melius quod immobilitas: tamen immobilitas dicit negationem. & negationes bene de deo sunt uere. sicut Dionysius de diuinis nominibus sicut querimus de affirmationibus que sunt inconpacte. Deus ergo gloriosus non est aliquid nominabile proprie sicut solus ydēice nisi quod dicitur de ipso: ut substantia spiritus x. nec aliquid uerbale aliud uel dictum est nisi esse: & uiuere. Viuere .n. est inuenire ad esse: & est idem formaliter & realiter cum re quod uiuit tamen resoluit in uerbale & copulam. Ut uiuit est uiuens uel uita: que uita est inferior ad entitatem nihil ergo aliud uerbale dicitur de deo in figura predicta sicut solus dicunt aduerbialiter ut patebit in figura: ita quod dicat eterne: non eternizando uerbaliter ut uidebitis: & ex isto potestis intelligere: quod deus est uere esse: quia nullum est esse: quod non possit non esse: nisi solum primum esse: Nam primum esse: non potest habere esse ab alio esse: quia non est primum sed esse quod habet esse ab alio: necio habet esse ab esse & ideo uocat quod est. Vnde scriptura. Qui est misit me ad uos: & ite. hoc est nomen meum: & non indicaui eis: est igitur uere esse: quod non transit in prateritum nec in futurum: & ideo non fuit nec erit sed semper est. Et ideo aristoteles de celo cometo. 99. inquit. propter quod quod neque in loco que ibi apta: nata sunt neque tempus facit ipsas senescere: neque et nullius neque una transmutatio eorum quod supra eam: quod maxime extraordinaria rationem sicut in alterabilia & impassibilia: optimam habentia uitam: & per se sufficientissimam perficiunt toto eterno: Et .n. hoc nomen diuine enuntiatum est ab antiquis: & sicut translatione commetatoris. uita ergo est illic semper per manens perpetua sicut perpetuitate seculi seculorum: quod non finit neque destruit: & est uita nobilissima & ista uidebitis in circulo. Et ideo uidete quod .l3. aliquod per nos duret a parte post: tamen quia aliquod fuerit: futura ideo non dicuntur eterna sicut in euo: nec est in quetiens quod duret in perpetuum. & respondit auer. de sphaera orbis: quod dicitur: quod rei non habent ex se necessitatem esse implicat: quod deus sibi necessitas ab alio: quia hoc est potere alteram naturam & mutare. dixi. n. quod deus non fatiebat quod illa essent necessaria ex se quia habent non potest facere tamen ipse poterat in eternum peruenire. Et declarauit quod aliqua habent ex sui natura: quod posita per

uatione generali per propositionem ex contrariis definebant esse aliqua uero non posita: posita per uationem generali poterant durare in perpetuum: tamen non habent necessitatem ex se quod non essent si non peruenirent a deo & hoc contingenter fit a deo: ideo possunt durare in perpetuum: & tamen non sunt necessaria ex se: & ita respondi aristoteli. contra platonem in libro de celo: faciamus ergo naturam abstractionem: hoc modo: hoc esse: de inde dicat esse uerbale sumendo in compositum: de inde dicat entitas: postea entitas ut entitatis. deinde ratio entitatis: accipio autem esse personaliter: quia materialiter est nomen. Vnde dictio quicquid fuerit & malis est neutri generis: & indeclinabile nomen: esse stat pro eo quod est ens participium: pro eo quod est uel potest esse. Entitas nomen significat mihi illa uerbalia: & non aliquid nominale. Ex istis poterimus apprehendere si datur proprium indiuiduum entis: & dico quod non datur indiuiduum quod sit ens rationis: sicut in alijs transcendentibus quod sunt passionibus entium: nam ratio ueritatis est ens rationis in sua ratione: ideo est sic sua indiuidua: sed de entitate secus est. .l3. enim in compositum: ut compositum est sit ens rationis: tamen illa ratio entitatis uerbalis est aliquid reale uerbale sicut sortitas aliquid nominale: dico tunc ulterius: quod non habet aliquid indiuiduum nominale proprium: sicut ipsum non est nominale sed uerbalia: sicut est uerbale: tamen quia non differt formaliter a re nominali ita nec in diuidua eius. Vnde esse. sortis & sortes ut dictum est sunt idem realiter & formaliter: tamen sortes significat quod erit. sed esse sortis significat sortem: existendo .s. uerbale. Videre ergo mirabiliter quod nullum est uerbale quod sit idem cum rebus siue re nominali: nisi ipsum esse gloriosum & uiuere: & ideo est de ratione formali omnium: & ex isto comprehendite suam uniuocationem. Ad propositum nostre questionis quia non est equum uocum ut canis: quod dicat diuersos conceptus sicut dicunt aliqui de substantia & accidente: quia pueri intelligunt esse: & idiotae: & tamen non distinguunt inter substantiam & accidens: non est ergo uniuocum tamquam ratio nominalis sicut uerbalis & nos quesuimus obiectum intellectus aliquam rationem nominalem non uerbalem. Vnde aristoteles primo per hermias dicit neque si hoc ipsum est purum dixeris ipsum quod nihil

ē cūsignificat aut quandā ppositiōē quā
 sine extremis nō ē intelligere g^o si ēēt qd
 nōinale posset intelligi. multo magis vba
 le uult intelligi oio aliqd qd sit Vñ i pono
 nōinale multo meli^o p se potuit intelligi:
 si pñō vba le intelligit min^o de p se. qā int
 elligo ista nōina s^z se dico nō nōinale nec
 vba le s^z vba le tūc igit^r itelligo aliqd ens
 Hētis g^o carissimi q^o ēē & ens non diē ali
 qd nōinale s^z solum uerbale: nec diē suc
 cessiōē nec fluxū: nec respectū nec co
 notat: nec resoluūt in aliud nōinale: nec
 diē fluxiue: seu successiue. Vñ uidete de
 ipō itelligere uerba le. s. q^o itelligat quō
 diē uel conorat respectū: & resoluūt in no
 minale: ut dictū ē: & q^o ē uerbale seu
 uerba le conorat supp^m: qd nō facit intel
 lectio: & iō. l3. essētia lia pcedant notiona
 lia indiuisis: & sic itelligo prēm uel
 pānitatē tñ itelligē uerba le non pce
 dit suppositū: qā actiōes sūt suppositōe
 in phemio mer^{ce} actus. n. & oīs genera
 tiones circa singulāria: & p hoc respōdi
 ad Scotū: q uult respōdere ari. 7° physi
 cog. comētis. 16°. 17°. 18°. 20°. Vñ Scot^o
 in q^o libetis pōit tres respōsiōes ad ar^m
 q^o intellectio nō dicat solū respectū uel
 relationē: ut uult ari. ibi: & i ueritate nō
 opp^z glosat de pposito exabsoluto: & re
 spectiō qā sua argūta: & auer. simp^r
 loquunt de respectiō: s^z ari. capit ibi itel
 liger ut itelligē: & nō intellectuōē no
 mināle: & pp hoc respōdi franc^o ad suas
 ptradictiōes de intellectuōē: & uolitiōē:
 qā intellectuō ē uolitiō: tñ itelligē uer
 ba le: nō ē q^o uellit vba le. l3. illud intel
 liger nōiale sit ilud uelle uñ illud intel
 liger dei: & illa intellectuō ē uelle dei: tñ
 q^o itelligat nō ē qd uellit nec q^o intelli
 gat sorte ē: q^o itelligat platonē: tñ unū
 nōiale ē reliquū. Et pp hoc dixi istis ma
 gnis doctōrib^o: q. l3. intellectuō pcedat
 patrē nōiale: tñ q^o itelligat uerba le: sub
 seq^r patrē & suppo^m. Vñ q^o itelligat
 sorte: uerba le diē respectū ad sortem &
 ob3. s^z in ipō itelligē nōiale nō ē aliq^s
 respect^o: & nihil ē reale nisi ipā intellectuō
 & tales respect^o sūt etiā rōnis: s^z bene i
 telligē: vba le diē respectū seu respec
 tiue ad ob3 & iō q^o itelligat nō ē q^o uellit
 & iō itelligē & intellectuō nōiale ē uelle
 & uolitiō nōiale: & nō dico vba le. Et ex
 istis si sapiēs eris itelliges nō dari tales
 respect^o ex nā rei: qā tunc nōiale itellec

tiō & itelligē nōiale nō ēēt ipā uolitiō
 nōiale: qd ē falsū. Existo ad ppositū in
 tellige ad ppositū de ēē nōiale & ētate
 nōiale: & de ēē uerba le: qā uerba le non
 pōt ēē q^o sortes sit & non sit: nec potes in
 telligere q^o sit & nō sit uerba le: tñ potes
 itelligere illud ēē uerbale nōiale: & tñ
 q^o nō sit uerba le sic dicebas d intellectuōē
 nōiale & tñ q^o nō itelligat uerbaliter
 Et ista res ē maxie notāda & itelligēda.
 Ista seña pōt colligi ex dictis ari. in mol
 tis locis uñ ari. p^o phycog^o comentis:
 26°. 27°. & multis alijs ptra illos q pone
 bāt q^o nō erat nisi unū pbat q^o erant plu
 ra. s. sūba & accidens & loq^r uerba le &
 nō nōiale. s. q^o plura sint: & iō sēp intrans
 latiōē noua loq^r uerba le. s. q^o ē qd uere
 ē zc. Vñ uidete ibi co^o. 30°. q^s ei3 intel
 ligit ipm qd ē: nisi q^o uere ē aliq^s sit. Si
 aut hoc ē nihil tñ phibet multa q^s sunt
 ēē: capit p uere ēē sūbm: qā ipā maxime
 ē uidete totū tex. illi^o comētis: s^z q^o tū ad
 ens nōiale nō uideo q^o magis p^odicē de
 sba q^o accidēte qā ita hēt unū rōnē ētis
 sic reliquū. l3. unū pfecti^o: s^z qā accidēs
 non hēt ēē inle nisi in sūbo: iō q^o tū ad ēē
 uerbale: pri^o d^r de sba q^o deaccidēte: &
 ista ē pprie analogia q^o sepe nōiat. auer.
 nō equocatio qā h nō existit nisi in uir
 tute alteri^o. & isto mō pprie accidēs nō
 ē nisi qā ētis: & sba primū ens: 7°. mer^{ce}
 comētis. 2°. & 3°. & 4°. mer^{ce}: co^o. 2°. Et
 iō bene diuidit uerba le ens in actū & po
 tētiā: & nō diuidit aliqd^o nōiale nōiale:
 qā ari. diuidit ibi ens p inferiorib^o: ne
 fugias q^o ens ē ampliatiuū: nā diuidit p
 sūba & hoiē zc. Sed falsum est q^o homo
 inpotētia sit homo: & iō capit uerbaliter
 aliqd^o est aliqd^o pōt esse: uñ homo i pōa
 nō est homo ut dictū est. Vnde. l3. homo
 in suppositiōē simplici: extra proposit
 iōē significet hoiē in actu & in potētia
 .l. illam existētiā: siue existere nomina
 liter: siue sit siue non sit uide alibi. unde
 ēt 4°. mer^{ce}. co^o. 8°. 9°. 10°. 11°. 12°. zc.
 ubi tractat de pri^o principio p3 q^o illud
 accipē uerbaliter impossibile ē aliquid
 simul ēē: & non ēē: qñ g^o aristotiles di
 cit 3°. mer^{ce}. co^o. 10°. q^o ens non ē genus
 qā d^r de omnibus differētijs: ut ostēdaz
 infra istaz ēē oppinione3 aristotilis non
 modo Scoti. Vide g^o in illo 3°. co^o. 10°
 comēta infine hoc nomē ens dictū de eis
 nō notificat unā naturā cū nature cog^o

sint diuerse: & bene dicit qd non nomina
liter: s; si loqueretur nominaliter: si non sit
equocuz: ut dicit 4. cometo 2. nō tamē
ūiuoce s; p attributionē necessario ēet
una natura sic natura sbe. Vult g^o ariles
q ens d^r de omib⁹ suis differētijs vbafr
s; tñ p attributionē uerbafr ut dictuz ē
& non tñ ūiuoce nominafr. Auerois ēt
3°. in 1°. com 14. c^o. de ente: & ēt ar
stoles dicūt demodis qb⁹ d^r ens. un p^o
dic q ens d^r de omib⁹ de qb⁹ dicuntur
p^odicamēta: qd qd significat hoc nomen
ens idē uidet cū eo q significat dictiōes
p^odicamētoz s; do dicit. auer. & ariles. q
hoc nomē ens ēt significat illud qd signi
ficat dicere: aliqd ēē ueg. Cū ēiz dicim⁹
aliqd ēē demonstram⁹ ipz ēē ueg: & quā
do dicim⁹ aliqd nō ēē: demonstram⁹ ipm
nō ēē. s. ipm ēē falsū. Sed hoc pōt ēē du
pliciter s; m. auer. un ibi. & intendit per
ens illud qd sonat ueg: aut simpliciter
aut p^oposite. s. in quesito singulari & cō
posito. In p^opositiōe aut p^oposita sic dici
mus q sortēs ē musicus: aut sortēs nō ē
musicus. In q^ostioē aut simplici sicut dici
mus: utrū sortēs sit: aut nō sit: & ūiuer
salr hoc nomē ēs nō significat nisi ueg. zc
& infra: S; debes scire ūiuerlr q hoc no
men ens qd significat eēntiā rei: ē aliud
ab ente q significat ueg: & iō expōsito
res diuersifican^t in quesito simplici. s.
dicere utq aliqd ē: in 2° tho^o. uel utruz
collocet in qōnib⁹ accidētis aut generis
q ei3 intelligit de ente illud qd est cōe
dece p^odicamētis dixi q collocat in qōni
bus generis: & q intellexit de ente illud
qd intelligit de uero dixi q collocat in
qōnib⁹ accidētis zc. Tripliciter g^o possi
mus loq de ente: ut dicēdo sortēs 2° di
cēdo sortēs ē: 3° dicēdo sortēs ē alb⁹. p^a
collocat in qōnibus generis: 2^a in qōne
ueri simplicitis: 3^a in qōne ueri p^opositi. &
qd nō credas p^o mō ēs capi nominaliter
siue de ente nōiali: intelligas tu q ibi ca
pit ens uerbale nōialr tñ: un ēē. sortis
uerbale ē sortēs: & nōialr ē de eēntia sor
tis. s; 2° mō uerbafr acceptū. s. q sortēs
sit: nō ē necessariū ut dixi supra: & tāto
magis 3° mō. Tria g^o sūt p ordinē ēē sor
tis. q sortēs sit: & q sortēs sit alb⁹ Istud
g^o comētū nō ē nobis p^otrariū: s; p nobis
Et ut ueritas magis intelligat. uideam⁹
analogiam entis. Nam s; m aristoz 4°
met^o. cometo 2°. cū ens nō sit equocuz

s; analogū. uideam⁹ quō ista duo stant
simul. Nam ponēdo ens nomale: nescio
saluare analogiaz cū uniuocatiōe: & h^o
loquēdo in abstracto nō in p^ocreto: ut de
clarabo infra in alijs. Dicam⁹ g^o p^o q ēs
dicif analogice qd p prius d^r de uno qz
d alio: ut de suba prius qz de accidēte in
ēē: qd accidens nō pōt existere: nisi suba
existēte: qd in nihilum tenderet: & ita
materia nisi informata: & tanto magis
nihil pōt existere nisi conuātū adeo zc.
Et ideo deus uel ens uerbale qd maxime
existit: & ideo ēs analogice dicif de deo
& creatura hoc mō. un ibi est analogia
cū ūiuocatione: qd ēē uerbale hēt unū
p^oceptū: & unū tñ magis existit qz reli
quū uerbafr. Ita q est ibi ūiuocatio &
analogia: s; si accipiat nōialr nō intelli
go q unū sit magis ens qz reliquū. Ita q
sit ūiuocatio & analogia. L; ēiz unū ens
sit p^ofecti⁹ reliquo: nō tñ magis ens: & iō
nō d^r prius s; m analogiaz quā qrimus
qd ēē p^ofecti⁹ nō facit analogiam. un sub
generi sunt spēs p^ofectiores: de qb⁹ nō d^r
analogice: s; largo mō dicat equocuz.
Vñ dici p prius de aliquo: qd p^ofecti⁹ nō
facit analogiam: s; bene dici per pri⁹ s; m
diffinitionē: sic suba prior accidente s; m
physi^m bene facit analogiaz: qd accidēs
nō pōt ēē sine suba. Ideo diffinit p illam
Ideo istomō dicif p pri⁹: nō aut ēē pri⁹
tempore: qd multa accidētia sūt priora
multis substātijs: & ita pri⁹ natura. Na3
una passio ē prior natura aliqua alia: tñ
nō ē ibi analogia: & animal pri⁹ natura
hoīe: qd nō p^ouertit p aril3 in p^odicamētis
& tñ suba nō dicif s; m analogiā d illis.
Et existo uidēte quō attributa diuina. l3.
existant & sint ens uerbafr nō dico nomi
nafr: s; m unā uia3 meaz: tñ ēs dicif anolo
gice de deo & illis: qd nō p se existēt:
nisi eēnt idm deitati: un accidens q hēt
rōnez specificā magis in hoc existēte:
s; nō in uirtute p^opria: s; attributū ē idē
realr p se existēt: l3 g^o magis existat qz
accidens q ē idem maxime existenti: tñ
qd accidens hēt rōnez specificā in h^o ma
gis dicere existere: si dare ens nomale
qd ēēt cō qditatiue nō sic attributū: Esse
g^o ide3 illi tollit imp^ofectionē: & ēē acci
dens & informationē tam actiua3 qz pas
siua & s; b; stētari passue: & iō i deo nō sūt
duo ēē absolutoz sube & accidētis: uel
duoz accidētū: uel duaz subag qditati

ue q̄a sub̄a q̄ditatiue p̄le pp̄rie existit: &
nō recepit specificā rōnez ab alio: alr nō
ēēt q̄ditatiue sub̄a p̄le stans: & p̄ p̄ns. l3
attributa sint entia absoluta nō tñ sunt in
deo plura absoluta: q̄ p̄le p̄ sunt ens ita
q̄ existant p̄: s3 unū existit p̄le: & aliud
nō existeret nisi ēēt idē illi: & iō nō sunt
ibi due sub̄e absolute q̄ditatiue: nec sba
& accidēs q̄ditatiue: s3 due rōnes absolu
te quax una ē sub̄a q̄ditatiue reliqua nō
nō tñ accidens q̄ existit s3 de relatiuis q̄
hēt rōne specificā uidaenī q̄d sit dicēdū
& quō ens uer̄r dicat analogice de istis
Dico ḡ q̄ ēē uer̄ble respectui nō existi
ret nisi ēēt idē realr p̄ se existēt. s. deitati
sub̄e. Imō si nō ēēt idē nō existeret: nec
ēēt accidēs: q̄ tñ existit in uirtute alteri?
s. nō existeret nisi sub̄stetaret a sub̄o: tñ
nō ē idē illi: s3 in resonib⁹ nō est sic: q̄a si
nō ēēt idē illi nulmō existeret: nec in se
nec ab alio q̄a ēēt ens rōnis. Vñ dixi q̄
in pole ē q̄ sit aliqd inre natura q̄d nō
dicat p̄fectionē: nec imp̄fectionē: & nō sit
idē reſr alicui p̄fecto: & ita in pole q̄ sit
rō sup̄positalis p̄itiua: q̄ nō ēēt idē nāre
sue: ergo illa reſo nō existeret: & ita non
ēēt ens uer̄le: & p̄ p̄ns ēēt ens rōnis. i. ēs
fm̄ intellectū: & existeret s3 illū: & tñ nō
existeret. Deitas ḡ ōa ē q̄a anullo: neq;
p̄uatiue: neq; materiaſr: neq; s̄biectiue
neq; p̄ydetitātē alteri? hēt q̄ existat iō p̄
se existit & a se & ex se: & iō ōa ē. Attribu
tū existit & p̄le existit: s3 nō a se: s3 a deita
te: tñ ex se q̄a necessariū intrinsice ut dic
Sco. de: a se & ex se de filio zc. Attributū
ḡ. s. intellectio & uolitiō: nisi ēēt idēz re
alr deitati existeret sic accidēs in sub̄o:
& iō nō a se existeret nec p̄le: s3 relatio si
nō ēēt idē nulmō existeret: s3 fm̄ q̄id q̄a
hēret ēē rōnis: uidete ḡ in uerbalibus
magis & min⁹ nō in nōinalib⁹: s3 p̄fectus
& imp̄fecti⁹: s3 nō magis & min⁹ fm̄ ano
logiā q̄z q̄rim⁹. Nāz aliqn largomō pōt
accipi analogia: & tñ erit equocatio: ali
qn equocatio sine analogia: ut i cane Vñ
4°. met^{ce}. testu co¹ 2°. dic ariles: q̄ ēs dr̄
de sub̄a & accidēte sic sanū de sanitate &
urma & causa zc. Nā q̄ztū ad analogiā di
cit uer̄: s3 tñ q̄a in illo ē equocatio nō ē
simile: & iō magis & min⁹ i uenit in istis
equocis nō solū uer̄r s3 nōilr. Vñ s̄aitas
q̄ ē i hōe: magis dr̄ s̄aitas q̄z ilaq̄ ē iurina
& s̄ūt nōialia tñ: s3 si sit uiuocatio i nōilus
nō ē analogia: ulterī⁹ scias q̄a fm̄ arilm

in p̄dicamētis sub̄a nō suscipit magis &
min⁹: tñ i p̄creto i accidētib⁹ dat magis
& min⁹: nō tñ in abstracto: unū una albe
do nō ē magis albedo q̄z alia: s3 sit p̄fecti
or alia: uel i tensior tñ i p̄creto un⁹ ē ma
gis alb⁹ q̄z reliqu⁹. Et iō cōpario ē in p̄
cretis i nōilb⁹ accidētib⁹. uiuocis: nūq;
in abstractis: & iō unū magis albū q̄z re
liquū: & iō reducīt ad uer̄r in istis uiuo
cis nōinalib⁹. s. hoc magis suscipit de al
bedine uel hēt q̄z hoc: & iō dic ariles 4°
ul⁹ s^o met^{ce}. te. co¹. i4^o. q̄ nō ē differētia i
ter dicē: q̄ hō ē sanū & q̄ hō ē i sanitate
secōdū ḡ calculatorē: aliqd pōt magis
hēre de forma ut in densitate: & aliqn
plus de intēsiōne: & iō dr̄ plus uel magis
uel min⁹ ēē ul⁹ reccipi in illo: nō tñ dico
illā magis ēē calliditatē q̄z illaz: ita q̄ li
magis uadat ad habentē: & q̄ non res
habita sit magis talis: s3 sit intēsiōr uel
maior. De q̄zitate aut p̄tina utrū suscipi
at magis & min⁹ in q̄ōne de sacromēto al
aris dicā tibi deo dante: & declarabo op
pinionē scoti: de duob⁹ corporib⁹ simul
Vñ l3 una linea sit longior alia: nō tñ est
magis linea: nec ē de q̄ditate ei⁹ lōgitudo
sic ḡ albedo ē in hōine: rōne cui⁹ dr̄ ma
gis uel min⁹ albū: ita lōgitudo in linea:
& ita nō ē p̄tra me. Vtrū aut sit accidēs
pp̄uz uel pp̄ria passio dicā ibi. In sub̄a
igit nec in abstracto nec in p̄creto datur
magis & min⁹ capiēdo solū nōile: s3 si ac
cipiat nōile & uer̄le simul ut dicēdo sub
stās: q̄a ibi intelligit aliqua rō for̄lis nō
illis & ipm uerbale cū aduerbio uel p̄po
sitiōe unū existeret nullā p̄positionē nec ad
uerbiū dicē: & iō illud uerbale nōialr ac
ceptū ē de eēntia rez. Tunc ḡ dico q̄ ali
qd ē magis sub̄stās reliq⁹: & iō ūa sub̄a
magis sup̄sistit reliq⁹: q̄a p̄pōitiūz magis
materia & for̄a: non tñ magis sub̄a: & iō
istud sub̄stare uer̄le s3 magis & min⁹ dr̄
pp̄ uer̄le in clusū. Videte ḡ quō pōt ac
cipi uer̄le solū: ut dicēdo ens: aut nōiale
solū ut dicēdo hō: aut nōile & uer̄le: ut
dicēdo hō existēs aut uer̄le cū aduerbio
sceu p̄positiōe: ut dicēdo ens p̄ se. aut nō
mile cū p̄positiōe uel aduerbio: ut dicē
do hō p̄ se: uel cū uerbo & aduerbio: ut
dicēdo hō p̄ se existēs siue dicēdo sub̄a
ubi intelligit aliq̄a rō nōilis existēs sub
s. cū p̄positiōe uel ad uerbio: & iō sub̄a
nōpp̄rie p̄perit deo: q̄a nō ibi sub̄a: s3 ma
gis a se stantia: uel p̄ se p̄o stantia: & ex se

stātia: & ideo a beato dionisio uocaf sup
substantia: q̄ est benedicta in secula secu
lorū. Videte ergo figuraz respectū dei
in qua non pono nisi nomina: & uerba
uerbalia non nominalia: q̄ omnia cogn
oscuntur esse affirmata de deo ab aristo
tile. i. 2° Metaphisice: & 8° physicorū. Ex
istis potestis pprehendere qnō regula
aristotilis pmo posterior: ppter quod
ūum quodq; tale & illud magis intēga
tur: ut non tot limitationes & exposition
es fiant: sic aceteris legim⁹ factas: & ma
xime quod nō tener i causis formalibus
nec in materialibus. nec in finalibus: nec
incausis efficientibus in strnmentalibus
aut non eēntialiter ordinatis: sed quod
tener solum i causis efficientibus eēntiali
ter ordinatis uirtualiter uel formaliter:
Isti enim conclusionē aristotilis ita nu
dam relinquūt: ut nihil q̄i remaneat de
quibus uerificetur: que non fuit intētio
aristotilis: dico ergo ut generaliter re
gula sit uera: quod si uerbaliter compo
nūm ad aliud pp̄ tertium cum ly pp̄:
ita q̄ ly propter uadat ad tertium sem
per regula simpliciter ē uera in causis p
se: cū ly magis in eodem genere cē quaz
notat ly propat unde si calefio ab igne
propter solem: magis calefio a sole: & nō
dicas pueriliter: ergo sol est magis cali
d⁹ sicut dicunt aliqui: & ita si diligo for
tem propter plonēz magis diligo plonē
& si albi ficor ab isto propter illū loquen
do per se magis albificor ab illo: & si ma
terior a materia 2^a propter primam mag
is materior a prima: sed non sequitur si
materior a materia prima propter deū
q̄ deus magis materietur: sed quod de
magis materiat me in genere cē efficien
tis: quod notat ly propter: Transiui enī
de materiali ad efficientē: & ideo oportet
dare predicatum efficientis in genere cē
efficientis supra substantiā quod materi
aliter materiat me: sed qn̄ dico ego ma
terior a materia 2ª propter primam quia
non transeo de causa in causam: sed am
bo materialiter: ideo ambo in genere cē
materialis materiant: & illa que est pro
pter quod magis materiat: & nō dicas q̄
magis materiet 2^a: 3^a: & ideo bñe nota
exēpla aristotilis q̄ semp loquitur hoc
mō: & ideo si illuminor. aliqua pp̄ solem
magis illuminor a sole: & io si hēo eē a te
p se pp̄ deū & zc. Et notanter dicitur inca

usis p se q̄a p accidens non curat p̄hius:
tamen pōt dici q̄ sicut oppz arguere i eo
dē genē cē ita q̄ nō transeas de causa ad
causaz. s. de materiali ad formalē uel ef
ficientē zc. ita oportet ēt arguere i eisdē
modis cāq; ut nō transeas de uno mō ad
aliū: obigratia de mō p se ad modū p ac
cidēs. Vnde 4° mōis potest fieri cōpera
tio uel trāseundo de per se ad per se: ut
dicendo calefio a sole propter deū: ergo
magis adeo q̄a a sole per se & adeo per se
2° potest fieri pperatio ut transeūdo de p
accidens ad p se: ut ponēdo q̄ calefiā a so
rte prop̄ platonē. s. q̄ calefiā a platone p
accidens: tūc si dicaz: ego calefio a plato
ne ppter deū: ergo magis adeo bene arg
uitur. 3° potest trāsiri de p se ad p accid
ens. Vt dicendo ego calefio a sorte ppter
platonē ergo magis a platone: nō sequitur
q̄a transeo de p se a p accidēs. 4° potest tr
ansiri de p accidens ad p accidens: ut po
nēdo q̄ calefiā a sorte pp̄ platonem per
accidēs: & a platone ppter ciceronē tunc
nō sequitur: ergo calefio a platone ppter
ciceronē: ergo magis calefio a cicerone. s.
solū sequitur quod magis p accidens ca
lefio a cicerone: & ideo si magis p accide
ns: min⁹ calefio ab illo. Vnde p accidēs
ē q̄a distrahens magis quā ponēs: tamē
nō sequitur quod p accidēs magis calefiā
ab illo: & io ē diferētia dicef magis p acc
idēs calefio ab illo: & p acēs. magis calef
io ab illo. p^m ē uerū alia duo falsa: & ita
si dico in mēte calefio ab illo pp̄ illud er
go magis in mēte calefio ab illo nō ualet
sed: bene sequit^r ergo a remotiori magis.
hēo quod calefiāz i mēte a propiniori
q̄z ab ipso met propiniori. & zc. ut sup̄
Notanter etiā dicitur uerbaliter q̄ nomi
naliter sepe non ualet: unde nō sequitur
ego calefio ab igne pp̄ solē ergo maiore
caliditatē recipio a sole q̄z ab igne q̄a eā
dē caliditatē nūero recipio ab utroq;: l3
uerbaliter magis calefiā ab uno quā ab
alio: nec sequitur de⁹ amat creaturā pro
pter se ergo nominaliter hēt maiorem a
more circa creaturā quā circa se: falsū ē
q̄a nominaliter illa uolūtio & ille amor
est i finitus & idem & nō diuiditur: tñ
uerbaliter bene sequitur q̄ magis amat
se quā creaturā: q̄a amat se infinite in fin
itū amore infinito. creaturaz ōro finitaz
amore infinito: uel q̄ ē infinitus finite
Vide qd dixit. Scot⁹ alibi & ego de uelle

ut transit supra obiectū & z. & illud ē uerbaliter sed in se idem ē nominaliter. tamen ēt aliqñ nec uerbaliter nec nominaliter suscipit magis & min⁹ nisi modo quo declarabo. Verbi gratia dicēdo de⁹ intelligit creaturā ppter deū ergo magis intelligit deū quā creaturam: siue ly propter dicat quodam mō cām effitiēre uel materialē uel formalē & z. nō curo nūc Nam deus intellectu in finita nomina liter intelligit se & creaturā & infinite uerbaliter utrumque qā cuz creatura sit magis & magis cognoscibilis ab extrinseco si deus ipm infinite non cognosceret uerbaliter nō esset pfectus uide in qōne de creatione: l3 tamen extrinsece ambo habeant q possint infinite cognosci: & sic ex parte cognoscētis: neq; uerbaliter neq; nominaliter inuenitur magis & minus: tñ creatura nominaliter intrinsece hēt minore cognoscibilitatē q3 deitas: qā minorem entitatem: & ideo 2° Metaphisice Sicut res se hēt ad esse sic se hēt ad cognosci. & in eodem 2° comento primo Sicut oculus notule ad lucē solis: ita intellectus noster ad id q ē ualde manifestū: & omniū manifestissimū in natura: & ista secundum aue. sunt intelligentie abstracte: & ista secundum illum non fuit actu intellecta a nobis: sed ex sui natura: & ideo deus hō mō ē magis intelligibilis quā creatura: & hoc sequit qā in deo nō proprie ē cā aliqua: sed si esset cā pprie tēret uerbaliter ut dictū ē: & ideo melius dicitur cognoscit p illud: quam pp illud & prius natura illud q3 illud: & ita ē de attributis & relationib⁹ que nō sunt innita in se: uide alibi: & ideo deus primo intelligit essentia suā: 2° attributa 3° relationes 4° creaturas: uide in qōne d obiecto beatitudinis & z: Existis potestis cōphendere q si arguat cum ly pp 2° tñ in causis p se ul i eodē gener cause: ut dictū ē uerbaliter: l3 aliqñ nominaliter: & in eisdē mōis carūm ut supra semp regula ē uera: Et si dicatur si nō tenet in deo uerbaliter nec nominaliter qñ ergo tenet in actu uoluntatis qā magis amat deū quā creaturā: ut dictū ē supra: Respōdeo q differētia ē qā intellect⁹ hēt suā operationē naturalē: & quodā mō recipiēdo ab obo intrinsece: ut habet 3° de anima & ideo tam ab obieto primario quam secundo remoto iō impedimento:

necessario recipit: & iō si obiectus est unum & infinitum in intellectu infinito infinite imprimit quodā mō uel infinite representat & ideo nō magis intelligit unum quā reliquū l3 unū sit magis intelligibile ex se ut supra z. inuolūtate aut qā nō recipit ab obiecto l3 transit in obiectum: l3 necessario transcat in obiectus primum: & in illa q sunt idem sibi realiter: non oportet q necessario transeat in obiecta secundaria & ideo l3 infinite am et essentiam attributa & personas nō se^r q infinite amat creaturas & necessario & ideo qā terminat ad creaturas extrinsece 2° quarum est cā pprie ut terminatur ad illas extrinsece iō ibi potest esse magis & min⁹ l3 qā i intellectu creaturā ē oppositū qā quodammodo uadit intrinsece: & ut intrinsecum nulla ē ratio cē pprie l3 sit creatura & cognitio: ideo ibi nō suscipitur magis & minus: uide alibi: Et forte istud potest intelligi sicut dicit 2° metaphisice comēto 4°. Vñ ibi ē manifestū p se q unūquodq; principiorū i uno quoq; genere est proprie cā eorū q dicuntur de aliis rebus collatis in illo genere de dispositionibus in quib⁹ cōueniunt ille res nomine & diffinitionē & in textu dicitur unumquodq; maxime ip3 aliorū dicitur secundum q ēt aliis in ē uniuocatio. Sequitur aue. cū principalia in unoq; genere sint cē esse eorū generum & eē omnium q dicuntur illorū generū secundū quod sunt in illis generib⁹ & cum ita sit manifestū ē quod primū inqu olicet genere magis est dignū habere hoc nomen esse & eius diffinitionē quā ea quoz ē cā fm illud genus & omniū diffinitionū & intrinsece q sūt i omnib⁹ reb⁹ q sūt in illo genere: secundū q sūt in illo genere & bigrā qā ignis ē causa in reb⁹ calidis ideo ē magis dign⁹ habere hoc nomē calidū & ei⁹ intrinsece q3 omnia calida: z hoc ē clarū iō aliter nō declaro. Et p ea q secunt p3 ens eē uniuocū. s. q maxime uerū sit illud q ē cā ueritatis rerū l3 si ē prima cā omniū etiū q illa ē mgis dig^a in eē & ueritate quā oīa entia est igitur ens p se & uerū per se & omnia alia sunt entia & uerū p se & ueritatē ei⁹ & l3 i 2° me^o cō si^o hēat q sciā dicitur equoce de sciā dei & nīa ibi loquit de sciā q3 hēt de⁹ in se & de se l3 hic de ueritate & eē & eētia q ē ipa res & nō d mō q intelligit qā nō ē similis nō.

Quartum g^o genus est qñ terminus abstrahens uel non conotans nō habet conceptum unū hēns aliqd significatum p eo q denōinat nōinale: siue uerbale in re siue rōnis prime intentionis: nam alias dixi q negacio non habet aliqua rōne formalē intelligibile. Contra Antōiū andree: & iō non potest significari ab aliquo qa ut dixi oīs rō formalis itelligibilis pōt significari per modū habit⁹ & qetis: & sic significans eēt nomē uel per modum flux⁹ & fieri: & sic eēt uerbum uel pērticipium ergo aduerbium eēt nomen zc. nec ualet dicere q significatur p modum de terminantis a negatione: qa capio illam rōnem formalem: certū est q pōt significari qete uel p modum fluxus ergo nomen uel uerbum zc. negacio ergo nihil significat accipiēdo p eo q nōinat nec habet i se modū significandi: s; est qua aliqd habet modū significandi. Vnde cum dico non currit: non currit significat negatiue: & non negatione: Ita q dico cursum negatūz uide alibi: negatio tamē p eo qd significat: bñ significat aduerbia ut ly nō ly nihil zc. q nihil significant & de istis p̄dicatur negacio: nam ly non est quedam negacio: & isto modo negacio p eo quod significat non insignificato exercito est unus conceptus nec tamē ly nō ē terminus secunde intentionis: sicut ly sortes non est secōde licet ly nomen sit secōde: unde negatio nomen predicatur de aduerbio non ad uerbialiter & non de aliquo habente significationē nec nominalē nec uerbalem primū ergo ut humanitas predicatur de aliquo quiditatiue habente significationem nominalē: & est ens reale: secundum ut intelligibilitas de habente rationem nominalē: sed est ens rōnis. tertium de habente rationem uerbale fluxiue siue successiue quartū de habente rationem uerbalem existendo. quintū de non habente nec nominalē nec uerbale aliquomodo: s; dat alijs ut hēant modū significandi: & iō predicat aduerbialiter non nominaliter: nec uerbialiter. Dixi ergo alibi q aliud est significare negationem pro eo quod denominat: & dare q aliqd significet negatiue. Vñ bene possū intelligere aliqd negatiue & negatum & negare uerbalter: sed quod ly non: & ly nihil significant aliqua rōnem forma-

le intelligibile: uel modū significandi est dīratoriū: Declarauī ppter hoc quod ly non: & ly nihil: non sunt entia rōnis contra multos: quia non habent rationē formalē intelligibile: & declarauī sūm me rem Scotiq uomodo psona & indiuiduū sunt prime intentionis contra guarrū: & respondi 4^{or} argumentis francisci qui tenet oppositum: & declarauī quomodo persona includit ens uel rationem formalem quiditatiue: & declarauī de negatione: & nō oportet fugere ad negationē in genere & extra genus: Et miratus sū de antonio andree & maxime quando dicit q ista negatio in deo dicit pfectionē simpliciter. Deus non est asinus: & oppositum i perfectionem. Vnde si nihil esset ad huc deus nō esset asinus sed quod nō est non dicit perfectionē simpliciter uñ nichil nō dicit pfectionē simpliciter unde negatiua debet reduci ad affirmationē que i cludat pfectionē simpliciter & aliter nō. Ista g^o ē ultima abstractio hoc negare: negare negatio negatio ut negatio & ratio negationis & sic est finis istius articuli: Sequitur ergo tertius articulus.

Ad qñe igit dicō q rō formalis intelli-
gibilis nō dico sub rōne intelligibili: s;
simpliciter accepta q tñ ē intelligibilis
ē p^m & adquatū obm intellect^o: siue ipa
forma rex siue qditas siue qd capiēdo
qd large p eētia ōniū rex: ut capit ari-
stotes testu septimi: & coⁱ ii^o & nō capio
rōne formalē alicui^o ingenitō: ut. i. sit il-
lius & nō illud sic definitio uel descrip-
tio alicui^o: qā sic ē 2ª intētio: & pp hoc
francisc^o nō bene distinxit: q formalitas
sceu rō formalis sceu qditas sint 2^e intēti-
ones: & iō bñ dicit anroni^o q fortas est
rō obiectalis in re apphēsa ab intellectu
ex natura rei qz nō oppz semp mouere i
intellectū: dūmō actū intellect^o possit ter-
minare q dico: p tātō qā l3 aliqd possit
terminare actū intellect^o: nō tñ pōt sēp
intellectū ad sui intellectionē mouere sic
cōiter dicit q. rēsones nō mouēt intelec-
tū z. Solū g^o dicim^o q rō formalis nō ē
2ª intētio ut pbabim^o infra. un si dico i
recto hūanitas ē qdā fortas uel forma
capiē^o large formaz & p for^a toti^o z.
& ita asineitas: & illa & illa g^o for^a: & ist-
ud ē qd qd dicit ariles 3° de aīma: qd est
obm intellect^o: & l3 uelles dicere: q. ari-
stotiles loq^o q cognosim^o solū in unū: l3
h^o sit ueg^o: tñ si dediss^o q. possem^o cogno-
sere singularia: & qz tū et ex natura rec-
eptiua potētie: ita dediss^o unū qd unam
formā cōez ad picularia & ūiuerfalia:
uel meli^o piculariter & ūiuerfali^o sic de-
dit in unū. un in 3° d ania dicit sic testu
26°. 27°. & 28°. est aut dictio qdē aliqd
de aliq^o uel fm translationē nouā: ē aut
dicere aliqd de aliq^o: sic affirmatio uera
aut falsa ōis idest duplex ē act^o intelec-
t^o qñ affirmo aliqd uel dico dealiquo ut
affirmare negare: & in istis ē ueritas uel
falsitas: Ali^o ē actus q nō ē affirmatio uel
negatio: s3 qñ ipz qd ipa forma itellecra
occurrit intellectui: & iste act^o nō ē ppo-
sitiō uel affirmare uel negare & ē simplex
formatio fm. auer. & in isto nō pōt eē fal-
sitas ut alibi declarauī: Illa g^o forma il-
lud qd illud qd. Illa rō forlis ē obm
intel^o: ita q nō obiciūt aliud nisi qd daz
qd qdaz for^a: & tūc postea possū pōer^o
& diuider^o affirmare & negare. Et p^m uo-
cat^o intelligere: & iō for^a ē obm intel^o:
& talis intel^o nō cōponēdo ē semp uer^o
s3 affirmādo & negādo bñ pōt eē falsus:
& tūc dat exēplū similitudinis q h^o acci-

dit sic insensib^o naz qñ uisus uidet & sētit
collorē nō decipit i maiori pte: uide lo-
hanē d landuno: q dicit trib^o pdictiōib^o
obfuitis. Vide et in mea qñe de aīa: s3
si dicat hoc albū ē hō: uel asin^o: ibi bene
pōt eē deceptio. uide i co^o. 27. d fortitu-
dine: & 28. dlectatioē & tristitia qā sic d
siderat aut fugit: & nō sūt ipsi primi act^o
q ē sentire sic hic intelligere: & 5°. met^o
co^o 14°. de uero & falso siue sit ppositio
simplex: siue nō ut dictū ē: & 9°. met^o.
cap^o ult^o ponit dixit inter simplicia & p-
posita naz in ppositis ē ueritas & falsitas
ut dicēdo. for. ē alb^o. for. nō ē alb^o s3 in
suplicib^o qā ibi nō sūt plura distincta iō
itētio pdicati nō ē alia ab intētioē sibi &
iō nō qrit ibi alia ppositio nisi utrū h^o
simplex sit uel nō sit s3 circa ei^o eētia nō
ē ueritas uel falsitas ppositiōis. i. utrū hō
sit tale uel tale s3 solum aut nō cognosco
illā qditatē illud qd ita q nō habeo ali-
qz noticiā d ipa. & p pñs tota^o ignorō
aut cognosco illā qditatē & sic totaliter
cognosco & cognosco illud qd & ē cogn-
icio simplex & ibi ppe ueritas aut falsitas
& existo sic nūc pōt argui: Illud ē primū
obm alicui^o circa qd nō ptingit potētiā
dicipi: s3 circa qd qd ē siue formā nō pti-
git intelm dicipi g^o z. Et uide dīsto actu
ppositiōis: qā nō distinguit ab obo in. q.
d bea^o. Istud ē hētur 7. met^o. co^o. 2°
q qd ē eē dicit singli suba. i. forma uel
qditas fm auer. ibi: & si isto mō sic locu-
ti sum^o d ueritate accepit. B. Tho. ueritatē
eē obm intel^o. i. for^a circa qz nō ē itelt^o
falsus: sum^o eiusdē oppiniōis: & isto mō
d^o r q intel^o ē uer^o & ista idiuisibiliū
qdē itelligētia: inq^o nō ē falsū: & qd
erat semp ē unns: 3° de aīa. Ista g^o est rō
forlis qz dicim^o: q ab arile sepe uocat^o
idolū pprie ē obm id qd obiciūt. un co-
lores q sūt qdā forme uisibiles obiciūt
uisui: ita forme intelles obiciūt intelec-
tui. Ista ē sētiapōt colligi 4° met^o 2°
2°. ubi dicit & iō dicam^o q psideratio de
omib^o formis entis ūiuerfali^o ē ūi^o siētie
fm gen^o forme aut sūt forme formaz un
auer. forme aut sūt forme formaz: i.
forme aut quas quidā dicūt psiderande
sūt in hac siētia: sic. n. apud dicentes ens
forme formaz entium: & ita hec sciētia
psiderat de formis: g^o psiderat de formis
formaz z. notate uerba & ex istis in-
telligite: q non est 2ª intētio: quia subm

met^o nō ē 2ª intētio cuz sit scia realis: & iterū si forme entiu sūt prime intētionis g^o for^a: uel forma formaz: & ita qñ dic hic q^o semp est uerū: qd nō accipit p dif finitiōe: & ita hēt s^o. mer^o c^o. de toto di finitiōes significāt qd itatē cuiuslibz rei g^o nō ē 2ª intētio: s; circa hoc mltē auctoritates ad ducēt postea ideo dimitto. Hys igit d^o claratis faciā duo i h^o ar^o p^o p^o babo: q^o rō formalis ē obm intellect^o 2° q^o nō ē 2^a intētio: p^o p^o bat sic: illud debet poni p^o obm & adequatuz potentie cōuissime: qd ē cōuissimū oibus attingēdis p potētiā uel possibilib^o attingi. s. ad oia ad que pōa terminat: uel se pōt extendere: ita q^o de oib^o illis p^o dicat qd itatiue: & ē uiuocū infesita q^o sit un^o pcept^o & prime intētiōis: s; tale ē pcept^o rōnis formalis g^o zc. maior ē clara q^o pōt repiri tale cōe necc^o ponēduz obm si hēt istas p^o dictiōes: & iō Scot^o q^o nō poterat in uēire cōmū^o ente addidit q^o p^o dicat d^o alijs q^o in cludebāt ens qd itatiue minor p^o bat clare p oīs ptes: p^o q^o nihil ē intelligibile nū qd hēt rōez formalē intelligibile s; includit p^o dicatum. q^o uero sit unus pceptus uiuocū probatur p oīs rōnes Scoti & francisci: p^o p^o uiam distributiōis: q^o possumus dicere oīs ratio formalis ē intelligibilis: & p uia de mōstrationis: q^o rō formalis pōt i g^o di demōstratione: & nō erit ex 4° terminis zc. & maxime s^o m uia aristotilis 7° phy^o comēto. 27° 29°. ubi dic q^o ad hoc q^o pōt fieri pfecta p^o patio tria requirunt p^o q^o sint uiuoca s; q^o habeāt unū suscepti uū p^o p^o quū 3°. q^o sint unius nature & rōnis spēsificē g^o ad hoc q^o sit uiuocū nō requirit unitas spēsifica & zc. Alia rō est p suū achillē: q^o omnis intellectus cert^o de uno: & dubi^o de duobus zc. nam sū certus q^o relatio habet rōnem formalem intelligibile: & tñ dubito utrum sit ens reale uel rōnis q^o multi talia negauerūt sicut hētur ab. aueroi. 12. methaphisice. & tūc q^o alias dēfēdi q^o ens erat uiuocū nominale q^o apte subi qñ dicebā omnis intellectus certus de uno & dubius de duobus & zc. q^o aliq dicebant de disiuncto zc. contra arguebam capio quid est illud de quo affirmas disiunctum & zc. aut est disiunctum & sic in infinituz: aut est aliqd de quo affirmas disiunctuz: nāz qñ dicebatur ab alijs ego sum certus q^o

hec est suūa uel accidens: Contra capio ly hoc quid demonstras aut disiunctiuū aut ens zc. Ideo dico q^o responderet q^o demostro rōnem formalem nominalem que est uerbaliter zc. uel pōt esse: & sic non necc^oario pcludis pceptū entis nominalis: s; solū rōnis formalis zc. & sic pōt responderi de distributiōe & demōstratione: q^o capio rōnez formalē cū esse uel posse uerbaliter: & sic nō cogor ponere ens nōnale: & Scotus in p^o dicamētis q^o tūc nō tenebat ens esse uiuocū: s; equiuocum: nō bñ potuit respōdere: & quomodocūq^o sit fat ē: qd ex hoc argumēto possum p^o bare rōnem formalem esse terminū: uel pceptum uiuocū: & p p^o ns unū: & sic omnes ptes sunt p^o bare: excepto de 2ª intentione q^o p^o babit infra: s; et sit aliquantū p^o batū: & ex hoc. parz quō ratio formalis ē uiuoca enti reali & rationis: s; non ens ut dictum est supra: q^o enti simpliciter & enti s^o m qd non pōt ēē ens uiuocum: sed bene ratio formalis abstrahit: ergo ratio formalis ab ab soluto & respectiuo & ente reali: & ente rationis: & iō intelligibilitas uel ēē intelligibile uerbaliter. s; sit cōe omnibus tñ q^o illa ratio respectiua nō ē cōis oib^o rōnib^o formalib^o: unū ratio uolubilitatis non est ratio intelligibilitatis: iō intelligibile ut intelligibile non ē obm intelec tus ut d^o clarabo infra: rō ergo formalis ē cōis enti reali & enti rōnis: & oib^o rōnibus formalib^o & nō diuidit ens in ens reale & rōnis: s; rō formalis: & iō bñ dicit Scot^o distin. 29^a ut supra q^o ei qd ē tale simpliciter: & s^o m qd tale nō ē cōe uiuocū cuz id qd accipit in eis s^o m qd & simpliciter: & iō ens q^o accipit in eis zc. nō est cōe uiuocū s; rō formalis s^o m qd & simpliciter nō accipit in eis. Ideo pōt ēē uiuoca: & ideo q^o rō formalis ē cōuissima: nō pōt diuidi i rōne formalē s^o m qd & simpliciter aliter pcederet in infinitū ita. n. hēt in se rōnez formalē: ens rōnis sic ens reale: s; nō rōnez ētatis: s; in ēte in actu & in potētia et semp hētis rōnez ētatis: & ideo ēs ē uiuocū adēs in actu & in pōa: ponēdo maxime nōnale. unū in hōie in actu & pōa semp hētis rōne humanitatis s; nō in ēte rōnis: & reali ētate nec in hōie picto: & vō hūanitatē & lihū anitas tā in actu qz in potētia dicit mihi uerā hūanitatē nō tñ q^o illa vā hūanitas

lit uerbaliter: & iō nō dicatis qd hō in po
tent^a sit homo nec qd ens in pōa sit ens sed
extra ppositiōez ut dixi in mēte qd sig
nificat nōi^r: & eodē mō p pns semp sig
ficat uerā hūmāitātē: s3 in ppositiōe su
ppōit sūm exigētiāz uerbi: & iō nō detis
suppositiōez simplicē in ppositiōe: s3 ex
tra ppositiōez ita qd semp in ppositione
stat xim exigētiā uerbi siue sit āpliatio
apte subī siue nō largo mō: tñ extra p
pōnez dicit^r sup^o qd sup^o ē acceptio
termini in ppositione: & pprie extra p
positiōez ē sig^o: & iō pōt dici simplex: u
truz autē in pppōne possit esse sup^o sim
plex alibi lege: ut dicēdo p se hūmāitas
est hūanitas: uel hūanitas ut hūanitas.
Vñ: 3ª possunt poni p^o dicēdo hūanitas
uel hō: 2ª dicēdo hūanitas uel hō ē hūa
nitas uel hō: 3ª dicēdo hūanitas ut hūani
tas uel hō ut homo ē hō extra ppositi
nez significat & nō supponit: 2^a mō nō
abstrahit uel asup^o uel abindiuuuo: s3
stat determinate proindiuuuo uel sup
pōito: 3^a mō qd dictio reduplicatiua u^r
ple x. Cōfundūt p^ruse tñ in mobili^r. iō
ista p^rse hō ē hō: s3 cōnotet sup^oitū: tñ
nullū pnotat: sic nec ista hō extra pppō
nē: tñ significat p^r exigētiā uerbi: ita qd si
null^o hō eēt ista ē falsa p^rse hō ē hō: u^r hō
ut hō ē hō: s3 n. de rōne hōis ut hō intel
ligit^r hō tñ si nō ē: hō ut hō nō ē hō: qd
eēt si eēt hō: sic de rōne. for. ē for. & for.
ut for. ē for. tñ si. for. nō ē: for. ut. for. nō
est sortes & ita hūanitas ut hūanitas. s3.
n. hūanitas currat ly: hūanitas nō abstr
ahit ab indiuuuo ymō stat determinate.
s3 nō pnotet sup^oitū hūanitas ut hūa
nitas stat immobili^r itaqz abstrahit ab in
diuuuo hoc uel illo: tñ in ppositiōe sig
nificat sūm exigētiā uerbi. Vñ si nulla hu
māitas eēt ista eēt falsa: hūanitas ut hūa
nitas ē hūanitas s3 extra pppōnē sec^o ē &
nō dicatis qd in pppōne sit suppositio sim
plex hoc mō qd abstrahat a uerbo: s3 in
ppōne possit eē simplex hoc mō qd abstr
ahit a sup^o uel indiuuuo existis intel
ligetis q3 tū ualeat argu^m eoqz qd uolunt
p^rbare res in eē eēntie qd si nullū eēt in
diuuuū hec eēt uerā hūanitas est hūani
tas in eē eēntie: & in suppositiōe simplici
Vñ g^o rō formalis ē in actū & ipotētia
sic dicit arist^o & come^r. 8°: met^o. co^o. ul
timo: cā inqt deceptiōis ē qd ponūt idē
qñ ē in pōa: & qñ ē in actū eē diuersū: & i

rei ueritate ē unū id. n. qd fuit in pōa est
in actū: & pēult^o idē dicit in p^o. cor. trāf
latio eiz ei^o nō largit^r ei multitudinē sed
p^rfectionē: existis in telligas si uera ē op
pinio pauli ueneri inli^o posteriori: an dic
ta ad placitū: ubi uult qd in fin^o et non
āpliatuū si p^rdicatū hēt ordinē eēntialē
ad sub^o tūc ly ē dicit in herētia aptitudi
nalē si uero nō dicit actualē: & addit qd i
uoce h^o hēt ex impositiōe aucto^r demo
stratiuo^r & posteriori in mēte. aut natu
rali^r. h^o. n. sūt sine rōne dicta: quō aut
hēat hētia de reb^o creatis: & quō nō ui
de me alibi: p^rh^o uero diceret qd necessa
rio sēp ē aliqd indiuuū in se uel in suis
causis naturalib^o: Secūdo principāl^r ar
guūt sic aut rō for^rlis & ens ē una met rō
aut nō si sic g^o cū rō for^rlis dicat uiuoce:
de oñib^o et es dicit uiuoce qd negāt: si
nō g^o cū rō for^rlis sit coior ēte & p^rdicet
qditue g^o erit mag^o obm q3 es: p^rfirmat^r
rō: qd si rō formalis ē coior ente: aut ē
equoca ēti reali: & ēti rōnis sic es aut nō
ē equoca si equoca g^o nō coior qd ē in
pbatū: Si uiuocag^o rō magis poneret
obm q3 es qd ē equocū illis: & qto utr
uz rō formalis dicat qditue: de p^o diuer
sis x. aut nō: sicut nec es si nō g^o non erit
magis cois: qd si nō d^r qditue d^r istis tā
to min^o dicit de ēte rōnis: si sic g^o magis
ē ponēda obiectum quam ens x.
Tertio arguūt sic: rō formalis ē termin^o
uiuoc^o & cōmūsim^o: & nō 2^a intētionis
nec ē passio alicui^o obi pōe probat^r: qd
dicit de oib^o. s. passioib^o: g^o ē obm ali
cui^o potētie: u^r p^rterit^r sub obo alicui^o po
tētie: s3 nō pōt p^rterit^r sub aliquo: pp suū
ūsem abitū: g^o erit obm alicui^o potētie:
nō autē alteri^o q3 intellect^o qd ē pōa q re
cept^r. se extēdit ad oia: & ex hoc pcedo
Sco. qd dicit idestintioē p^rdicta d^r distin.
obor respectu pōe qd tripl^r se hēt ad
inuicē: uide ibi: unde pcludēdo dicit: & si
uolūtas ponat hēre actū circa omē intel
ligibile idē erit obm utriusqz: Si autē non
s3 solū finis uel entis ad finē: & nō circa
mere specularilia: tūc erit subalternatū
tñ ista ps ultima nō debet poni in dubio
qd in omē intelli^o pōt uolūtas: patz qd
quocūqz d^rmostrato: aut circa illud hēo
uelle: u^r nolle: uel actū suspēsiuū: s3 ac
tū illū ptingēt elicir: g^o pōt nō suspēder
g^o pōt uelle uel nolle: & et ille act^o om
pino ē act^o uolūtat^{is}: s3 istud dimittam^o.

Dico qd Scot^o bene dicit: qd est idem obm intellect^o & uoluntatis: s3 non declarauit nec quare nec quomodo. Ideo dico sicut dixi in. q. de beatitudine. qd iste potetie non eodem modo attingunt obm: s3 una attingit qd recipien^o & qd cognitū ē quo dāmodo in cognoscente: s3 de anima in multis comētis: s3 uolūtas non hēt in se obm: sed se trāffert in illud: i intellectu uero obm se trāffert in nobis: Vñ declarauit qd punā potetiā hēt bonū: & p aliā bene: & q ratio beatitudinis erat in solo intellectu: & bene beatitudinis in uolūtate: tñ beatū esse includebat bonū & bene: & p qñs utrūq actū. uide differētiā de beato & beatitudine: & iō circa istud obm unū diuerse pōe eque comūes non possunt se hēre eodēmodo. I3 tñ Scot^o dicit qd sint despate: qd non sūt ambe cognitue: tñ non dedit pdictū modū. Vnde ēt nāle & libum non sufficit: qd appetit^o sensitū^o: & potetia cognitiua sunt ambe naturales.

Sequit^o 2^a ps pmissa istius tertij articuli. s. qd rō formalis uel forma uel qditas in recto: non sint 2ª intentio qd probat sic illud qd est cōe & dī inq̄t in recto de p^a intētiōe: & 2^a intētiōe p eo qd significat non pōt ee 2^a intētiō. hoc patz sicut ens in logicheta: dī qd ē p^e intētiōis qd ē cōe ambabus. Nota qd dico in recto & qditatiue: & p eo qd significat: & pfirmatur rō qd dī qditatiue de omni ente tam fali q3 rōnis: tam p^e: q3: 2^e: p eo qd significat nō solū de nominatiue nō pōt ee 2ª intētiō. Item sic pfirmando: ratio formalis non dī solū qditatiue de 2ª intētiōe & p^a intētiōe accipiēdo primāz intētiōe p eo qd significat: qd sic p^a intētiō est 2^e intētiōis: s3 ēt p eo qd denominat. s. p humanitate: & alinitate g^o ē p^e. Vñ si omnis res creata ē sua pfectio: est sua rō formalis: qd tāta plectio pstituit talē rōnē formale: dicere aut qd pfectio sit 2^e intētiōis ut dīc francisc^o est ualde absōnū: un p ipos mod^o rei qd est p^e intētiōis non ē 2ª intētiō: s3 tanta uel tanta pfectio p ipos est mod^o qditatis: & pme ipa qditas: g^o non ē 2^a intētiō forma. n. rei totalis ē ipa res: s3 sic capio rōnē formale nō p diffinitionē. Item arguitur sic: illud qd offert intellectui ante fabricationē intellect^o: uel āte causationē intellect^o inrem: nō est 2^a intentio: s3 sic ē

rō formalis: qd ipa forma intelligibilis p offert intellectui ante q3 intellect^o fabricet aliqd: maior ē manifesta: qd 2ª intentio non cognoscit nisi cognita p^a: & si dicat qd nō offert intellectui: p rō formalis s3 humāitas siue alinitas: ptra sufficit qd humāitas sit qdam forma qditatiue p eo qd significat: sicut. I3. hō primo ferrat. I3. animal: nō primo tñ: qd hō ē animal qditatiue pro eo qd significat: Ideo animal non est 2ª intentio.

Item arguit sic passio realis hēt s3m reale semp: I3. non semp euerlo: & ita passio p^e intētiōis hēt s3m p^e sed intelligi bilitas ē p^e intētiōis: g^o s3m p^e nō ens uniuocū ut ē pbatū: g^o aliqd comūius. s. rō formalis. Item Scotus in p^a dicatione dicit in c^o de dīa qd impossibile est 2^a intētiōem p^a dicatione in abstracto de p^a: sed ista est uera: humanitas uel hō ē qdam rō formalis: uel formalitas uel qditas g^o zc. Et pp hoc bene dicit atoni^o andree: qd p^a dicatione inq̄t autert p^a dicatione denominatiua uno modo & simplr est ueq q respectu cu^o p^a dicatione qditatiue non p^a dicatione de nominatiue. Capimus g^o rōnē formale uel formā: non p termino & diffinitionē siue descripiōe: sed p rōne formali: q pōt describi sceu diffiniri: sceu intelligi: Vñ intelligibilitas inseq̄ tam reale q3 rōnis: & tam 2ª intētiōe q3 primā: & nō capim^o p forma declarare sceu signate: sed p forma declarabili sceu signabili sceu intelligibili: siue que pōt offerri intellectui: sceu terminare in intellectu: ita qd omne descripiibile signibile intelligibile: terminatiuū intellectus hēt formā uel rōnē formale uel qd uel qditatē uel formā: aliter nō pōt intelligi nec ē intelligibile & est comōe tam entī rōnis q3 reali. Ista sentētia. I3. de hoc sit aliqualf dictū potest hēfi ab aristotile & comēto^o multis locis. Vñ s^o inet^o c^o de toto dicit co^o. diffinitiones significant qditates cuius rei: g^o qditas non capit p 2ª intētiōe: & dicūt ambo comento iō^o: & cū priu^o distinxerim^o p m qd modis diffinit^o sba inuēim^o s3am: & ex istinat qd una illag ē illud qd significat essentiam rei: Ista essentia dicim^o formā non diffinitionem: qd diffinitionis nō est diffinitio. Vñ cometo i i^o dicit iam descripsim^o alibi hāc s3am dialectica descriptione: qd est illud qd significat pmo qd dat

essentia rei q̄ est diffinitio: unde textus
 ibi qd̄ ē in illud quod significatur .i. in
 telligit per essentiam rei. unde p̄ sermo
 nem logicū capitur diffinitio: & per esse
 tiam ipsa res diffinita. Capias g^o formā
 uel essentiam uel q̄ditatē quomodouis
 ista nō sunt 2^e intētiōes: s̄ significat p̄
 2^a s̄ itētiōes: un̄ diffinitio nō significat dif
 finitiōē: uidete totū comētū: un̄ & comē
 to .i. 2° dicit p̄ diffinitionē declarantē qd̄
 ratē eius: & ibi debemus respondere ad
 hoc p̄ diffinitionē declarantem quiditatē
 & essentiā: & in fra iste secundo compo
 situs non est diffinitio quoniam nō conponi
 tur ex predicabilibus essentialib⁹ decla
 rantibus substantia unius rei simplicis i
 actu sicut significant diffinitiones: & in
 fra omne habens nomē hēt sermonē signi
 ficantē suā essentiā & in fra: S̄ diffinitio
 q̄ declarat quiditatē rei est rerū q̄ sunt
 totū & unum: & in comēto i 3° quiditas q̄
 dat eētiā rei. & in fra: Diffinitiones que
 significant quiditates reg⁹: & ita in comen
 to i 4° i 5° i 6° & in multis aliis: & presertim
 38° diffinitio ē illud quod significat quid
 tatē rei: unde uult aristotiles proprie ibi
 q̄ sola substantia diffinitur: unde comēto
 i 7° illud ergo quod ē secūdū essentiā: nō
 est aliqua forma: carentiū genere: non
 capi tergo formā pro. 2^a intentione:
 Dico g^o q̄ ratio formalis uel sm^a nō dicit
 mihi ipsam diffinitionē rei 2^e intentionis:
 s̄ ēt ipsa diffinitio dicit quādam rationē
 formalem: & potest diffiniri uel describi
 sicut dicit aristotiles: q̄ diffinitio est ora
 tio lōga. 7° metafisice & ita diffinitur ter
 minus & nomen q̄ sunt 2^e intētiōis & si
 diceret diffinitionis ē diffinitio ergo pro
 cedetur in infinitū. Dico q̄ diffinitio p̄
 eo quod denominat non diffinitur: sed p̄
 eo quod significat: unde ista animal ratio
 nale nō diffinitur q̄ est diffinitio hoīs i 3° ali
 que partes eius possent diffiniri uel de
 scribi s̄ bene diffinitio in se pro eo quod
 significat potest diffiniri uel describi: nec
 proceditur in infinitum: sic dicimus. n.
 quod demonstrationis non ē demonstratio
 nec silogismi est Silogismus: nisi tamquā
 de subiecto: q̄ declaro uerbi gratia: omni
 s demonstratio ē exprimis ueris & z̄: s̄
 ista: omē animal rationale ē disciplinabi
 le: omnis homo ē animal rationale: ergo
 omnis homo ē disciplinabilis ē demonstra
 tio: ergo ista omne animal rationale & z̄.

ē exprimis & z̄: unde de una demonstrati
 onem p̄ eo quod denominat tāq̄ de sub
 iecto uel accepta aparte sibi est demonstra
 tio: s̄ nūq̄ tāq̄ p̄ clusionē: demonstrabo
 unā demonstrationē: ita q̄ una demonstra
 tio inferrat aliā demonstratio ergo de demō
 stratione: & nō demonstratio de demonstrati
 onē: & ita de silogismo: omnis Silogism
 us ē extribus: Iste omnis hō curit fortis
 ē & z̄. ē Silogismus ergo iste ē extribus
 & z̄. nō Silogismo. n. silogismū: s̄ de si
 logismo: diffinitio ergo accepta p̄ suis
 inferioribus p̄ eo quod denominat non
 diffinitur p̄ aliā diffinitionē acceptā: ac
 ciendo p̄sonaliter q̄ sic procederetur
 in infinitū. s̄ si accipiatur pro eo q̄ signi
 ficat tūc diffinitur p̄ terminos 2° intēti
 onis: ut dicēdo diffinitio ē oratio longa
 nō. n. capio diffinitionē materialiter: q̄
 sic ē nomē: s̄ p̄sonaliter ut significat ha
 nc uel hanc diffinitionē acceptā p̄ eo q̄
 de nōinat. Diffinit ergo diffinitio p̄sona
 liter sumpta p̄ eo q̄ significat: & ista di
 finitio cōpetit omnib⁹ diffinitionib⁹: un
 de ista oratio animal rationale est oratio
 longa: tamē nō diffinitio animal rationale
 p̄ aliā diffinitionē acceptā p̄ eo q̄ denom
 inat: un̄ q̄qd̄ ē de ratione formali sup̄
 oris p̄sonaliter sūpti ē de ratione in ferio
 ris & ideo si diffinitio ē oratio longa cō
 petit omnib⁹ inferiorib⁹: & ideo sequitur
 omnis diffinitio est oratio longa animal
 rationale uel signū orationis cōstitutū
 ē diffinitio ergo est oratio longa: nota ta
 men q̄ significatū diffinitionis accepte
 p̄ eo q̄ denominat nūq̄ diffinitur: unde
 i 3° ista oratio animal rationē diffiniatur: tam
 en ē animal rōnale uel animal rationale
 nō diffinit. s̄ ly aīal rōnale diffinitur p̄
 diffinitionē tamē acceptā p̄ eo q̄ signific
 at ut dictū ē: & nō p̄ aliā acceptā pro eo
 q̄ denominat q̄ sic p̄cedetur in infinitū
 Diffinit ergo ly aīal rōnale materialiter
 sūptū nō p̄sonaliter & si dicat oīs diffinit
 io ē oratio lōga s̄ oratio longa ē diffinitio er
 go oratio longa ē oratio lōga: ergo idē p̄ idē
 dico q̄ oratio longa in maiori sūmif p̄ eo
 q̄ significat & in minori p̄ eo q̄ denomi
 nat: & iō incōclusionē subiectu stat p̄ eo
 q̄ denominat: & predicatū p̄ eo q̄ signifi
 cat: ita q̄ ut significat diffinit se ut deno
 minat: & hoc nō ē incōueniēs & sūt tres
 termini. i 3° uideat̄ duo: un̄ scias q̄ oratio lō
 ga. s̄ illa diffinitio cōtinet sub diffinitioē

sicut ceterae diffinitiones: & sic accipit p
eo q̄ denominat: sicut ista aīal rationale
s̄ ut ē diffinitio diffiniens ul̄ qua aliqd di
ffinitur psonaliter stat p eo q̄ significat
qa ex primit sua significatione: & suū cō
ceptū: & ita potē dicer de Silogismo
& de demonstratiōe. s. omnis silogism⁹ ē
extrib⁹: iste quē nunc facio. s. ois silogis
mus ē extrib⁹: iste quē nunc facio ē silo
gism⁹: ergo ē extrib⁹ ē silogismus: ergo
ē extrib⁹: & ita nō sōm ut dixi prius p si
logismū demonstratur de silogismo tāq̄
de subiecto: s̄ ēr segtur q̄ p ipsū met de
mōstro aliquid de ipso met: un̄ p ipsū ut
instrumētū & modū demonstrādi demon
stro de ipso ut instrumētātū: s̄ nō dicas
q̄ p ipsū demonstrō ipsū: s̄ p ipsū demōst
ro de ipso. s. ut de subiecto: s̄ nūq̄ pclu
sio est silogism⁹ demonstratus: s̄ bñ pclu
sio hēt subiectū Silogism⁹ de quo ali
qd de mōstrat. & z̄ hec posita sunt ut in
telligatis unū argumētū: q̄ posset fieri p
tra me q̄ ratio formalis nō predicat qui
ditatiue de omnib⁹ & posset probari sic:
intelligibilitas ē passio rationis formalis
s̄ nullū subiectū p̄dicat q̄ditatiue de sua
passione: qa est extra rōnē subiecti ergo
& z̄. pp ergo ista intelligēda q̄ sup sunt
promissa ē notādū q̄ ratio formalis inte
lligibilitatis ē ens rationis & p psequens
nō egreditur a principiis subiecti ul̄ a subie
cto: nū intelligibilitas pōt capi nomina
liter ul̄ intelligibile uerbaliter: & tūc ca
piēdo uerbaliter d̄ nōiatiue dicit de om
nib⁹ qa omnis ratio formalis ē intelli
bilis uerbaliter & sic denominat omnem
rationē tñ in se capiēdo nominaliter intel
ligibilitatē nō ē d̄ ratione ois rationis for
malis: ymo ē una ratio sic uolibilitas &
amabilitas & humanitas q̄ q̄ditatiue ē q̄
dam ratio formalis & non ois tñ denomi
nat etiā se ipsā qa ista ratio ē intelligibil
is de nōiatiue & uerbaliter sicut alie ra
tiones: un̄ ex sui nā q̄ ratio hēt q̄ sit in
telligibilis uerbaliter: s̄ illa ratio intelli
gibilitatis nō ē comunis quod sit in omni
bus egrediens ab illis qa sic procederēt
in infinitū qa in ipsa nō ēēt ratio subiecti
& tñ ēēt intelligibilis: & iō ē uerbaliter ut
dictū ē: & ipsa accepta sub rōne formali
denominant a se ipsa ut ē de nōiatiua uer
baliter ita q̄ ut de nōiatiua nō de nōiati
a se ipsa: ymo ut una spēs ul̄ ratio q̄ditati
ue: p̄tēta sub rōne. & z̄ & iō illi q̄ ponūt

istas ēē passiones reales: & egredi subo
: & non ponūt ēt uerba s̄ illa q̄ati ual
de: un̄ ē sciēdū q̄ q̄l3 res sūdan̄talr ē sua
intelligitas: tñ rō intelligibilitatis in se p̄si
derata ē ens rōnis: & pōt itelligi & siue sit
for̄lr qd ē bale siue nōinale siue ppositū
exutroque tñ nō hēt passionē suā aliā in
telligibilitatē nominaliter ipā denoiante
s̄ solū uerbaliter ne pcedat in infinitū: ut
potest tñ pcedi uerbaliter in infinitū: ut
posū intelligere me intelligere & sic in
infinitū: & l3 carent sēp respect⁹ possum
pcedere & z̄ & nō damus passionis passi
ones in infinitū & ita si accipio ueritatez
nō loquēdo de pplexa nec difinito: s̄ i le
ē qdaz respectus & ens rōnis siue sit uer
balis: siue nōialis siue exutroqz ueritas
n. dicit r^m ut ipa res ē cāt^a ul̄ formati
ua sue similitudinis & pōt causare cogni
tionē sui ul̄ ē sua cognitio realiter: & iō
p̄pe uerbū ē ueritas s̄ intelligibilitas di
cit respectū ut aliqd potest intelligi q̄i
quodamō ab extrinseco sicut ergo dixi
alibi q̄ aliud erat dicere ens rōnis: & ēē
rōnis: ita in v̄bali pōt itelligi ēs rōnis &
ēē rōnis: & tale ens rōnis siue ēē erit v̄ba
le s̄ nō uerbaliter s̄ p̄p acceptū aliqñ sic
& tñc ad ppositū siue ueritas sit uerbale
siue & z̄ illa rō in se accepta pōt uerbali
ter causare cognitionem sui: & sic illius
cognitionis in infinitū uerbaliter & nō i
uenit s̄ ueritatis nō ē ueritas nominali
ter: nō^m dum tñ q̄ ens rationis nō cāt
aliquid s̄ ē termin⁹ intellectiōis ut sepe
dictū ē: & iō ibi p̄prie nō ē ueritas s̄ ue
ritas p̄m qd sicut ēritas p̄m qd: & iō ue
ritas nō ē uiuoca ad ueritatē l3 qd: & sim
pliciter s̄ bñ rō formalis: & iō ueritas ē
passio entis: & intelligibilitas rationis for
malis tñ si ens rōnis possz causare cogni
tionē sui cāret ueritatē sui sicut ens reale
ul̄ ē ipa cognitio & sic patz qnō intelli
gibilitas q̄ inlequit rōnez formalē ē uniuo
ca qa entia rōnis sūt intelligibilia simpli
citer: & iō intelligibilitas dicit uniuoce
de ipsis: & entib⁹ realib⁹: tñ intelligibili
tas nō dicit uniuoce de intelligibilitate
simpliciter & p̄m qd. l3. intelligibilitas
p̄m qd sit intelligibilis simpliciter: & iō
intelligibile uerbaliter ē uniuocū oib⁹ s̄
intelligibilitas nōialiter nō qa intelligibi
litas p̄m qd nō ē intelligibilitas. l3 sit q̄
dam ratio formalis: sicut ergo ens ē equi
uocū enti reali & rōnis ita ueritas que i

se'ens reale est equiuoca ueritati simpli
citer & fm quid. I3 ergo ens rationis di
cat ens fm qd no dicit rō formalis fm
qd: & iō ratio formalis pōt eē uniuoca:
& pter suū uniuersalē ambitū nō hēt pa
ssionez cōez nominaliter: s3 solū uerbali
ter: & iō intellige mirabilr q nō dat ali
qua ratio q sit ratio fm qd. I3 sit ueritas
& unitas & entitas & intelligibilitas no
minaliter fm quid & zc: & iō opp3 dare
passionē uerbali ter cōem non nominali
ter: ex his pat3 q illi q ponūt q ē stādūz
in 2° sig ne pcedatur in infinitū non di
cunt caz: ista ergo passio est ens rationis
& uerbali ter ppetit cūl3 entī q sit intel
ligibile ul possit intelligi & nominaliter
in se una p̄tinet qd itatiue sub ratione for
mali tāq3 unū ens rationis & dicas p̄clu
siue q intelligibilitas p̄tinet nominaliter
sub ratione formali & denominat illam
uerbali ter: & nō ē inueniens qā nō ē in
subiecto realiter nec egredit̄ a principi
is subiecti qā ergo subiectūz habet ule3
ambitū nō pōt habere passionēz nomina
liter eque cōem. p3 qā passio ē extra ra
tionē subiecti ergo nec subiectum inclu
det ipsa nec euerfo ergo nō eēt cōia ad
omnia: subiectū ergo dicit̄ de omnibus
& ista nominaliter p̄tinet sub subiecto tāq3
in terius sub suo superiori: s3 uerbali ter
bñ potest habere aliquid sibi cōe ut di
ctū ē: & tale obiectum cōissimū requirit ī
tellectus pp sui ule3 circuitiōne & non
pōt habere passionē eque cōez nisi uerba
liter s3 oīa nominaliter sūt sub ipso & is
ta fuit res mirabilissima adeo & qā dixi
q aliqua passio egrediebat̄ a principi
subiecti aliqua nō ne hoc uideat tibi ex
straneū: uide Scotū in pdicamētis cap
de genere. q. 2^a.

Viterius ē iciedūz ad cognitionē rōnis
formalis: q tales ex sui ratione formali
scēu essentiali largo modo loquedo ha
bēt q sūt intelligibiles: & tales rationes
intelligibiles: nō dico q sūt tales qā mul
te nō iunt: ergo nō sūt tales. s3 sūt inte
ligibiles negatio uero & nihil nō habēt
rationē intelligibile ut uidistis: & iō non
sūt entia rationis. Priuatio uero si inclu
dit negationē & respectū tūc dicit̄ respe
ctum negatiue: ul respectū & subiectūz
negatiue ul conotat ul aliud rationes er
go formales sūt simpliciter intelligibil
es negationes totaliter nō intelligibiles

priuatiōes uero p̄rim intelligibiles: p̄ri
nō dico ergo q rationes formales ex se
hnt q possint intelligi. i. talis rō formal
is est ex se intelligibilis. s. ex sui nā sicut
uult Scotus p̄tra henricū. distīn. 23. Qu
od possit itas rei fiende nō ē ex omni potē
tia dei: s3 ex naturis talib⁹ p̄suppōito tñ
aliquomodo q intellectus diu n⁹ sit cā
pducens: illa in eē intelligibilis in primo
instātī: & i. ^o ex sui natura sit possibilia
dicit tñ intellectūz nō eē causā p̄cisa isti
us possibilitatis & zc. Et ita ad p̄positū
dico de posse intelligi forme hnt ex sui
natura: non tñ teneo bene istud p̄duci in
eē possibili p̄ intellectū diuinū quocūq3
siue p̄cise siue nō: qā si nullus intellect⁹
eēt: uel si deus nunc inciperet eē illa sui
ssent possibilia p̄duci: s3. nō produxisset
illa nisi prius intellexisset nec sūt p̄du
cibilia adeo nisi intellecta s3 iste ordo
nō tollit ex sui natura possibilitatē suāz
unde etiā in p^o instātī intellectiōis: &
in quo ē paterymō iprioritate eēntie eēt
ueq3 dicere q illa possunt eē nō dico pro
illo in istātī: nec dico q tunc intelligā
Vide q scripsi de beatitudine dico uer
bali ter qā illa potestas nōiaf̄ nihil ē &
tūc pōt eē q sūt s3 nō q sūt tūc zc. Scot⁹
tñ facit diferentiā de rebus possibilib⁹ &
impossibilib⁹. unde. I3 possibilia ex suis
rationibus habeāt q possint eē nō sic im
possibilia q nō possint eē: s3 ex diuersis
rationibus in p̄cisi bilib⁹ pp repugnā
tiam illag inter se: uide ibi: s3 hoc mihi
in totūz nō placet: qā. I3 hoc in aliquib⁹
sit ueq3. i. in absolutis: qā omne absolutū
habens unā rationē formale potest eē in
uno ul in pluribus: ut alibi declarauī: &
hoc qā omne absolutum fm me dicit al
iquā p̄fectionē ul ē susceptiui p̄fectiōis
siue creatū siue increatū: & iō non pono
heceitatem ultra qditatē cōem: qā esset
talē nō do: s3 solū talez naturā singularē
sed in respectiuis: qā nō dicūt p̄fectionē
& implicat nō dicens p̄fectionē eē in re
natura: & nō eē idē realiter alicui diceti
& in plicat eēt q dicat p̄fectionē. Ideo si
capit talis ratio in se una puta paterni
tas creata ut intelligibilitas ulia. similitu
do dico q de talibus nō ē inconueniens
dicere q ex suis rationib⁹ habeāt q nō
possint eē sicut humanitas potest eē. Ita
eīz ē una ratio in se paternitas: sic huma
nitas & I3 habeant genus & diferentiam

hoc nō tollit q̄ non sit una ratio in se q̄
 ēē sic habet humanitas: & ista credo ali
 bi p̄basse: & p̄ illa de absolutis p̄bauit:
 q̄ deus & infinite species perfectiores ī
 tis q̄ nunc sunt possunt ēē. Sincategore^{ae}
 q̄ si entī non repugnat ēē ut expimur er
 go illi qd hēt magis rationē entis nō re
 pugnat ēē: nā cum ēē magis preueniat
 ex ipso ēē q̄ ex nō ēē: quid enim magis
 propinquat nō ēē magis recedit ab ēē tā
 to magis illi quid hēt de ēē magis min^{us}
 repugnat ēē: & magis repugnat nō
 ēē: ita q̄ illud quid magis haberēt de ēē:
 si ēē magis possit ēē: nā si ratio ipsius ēē
 ē causa formalis q̄ possit ul' nō repugn
 at ēē q̄ magis haberēt de ēē si ēē: ul' cu
 ius natura ēē magis ēē illi tāto min^{us} re
 pugnat posse ēē: ergo cum p^m ens &
 infinitum ens: & sume ens magis intelli
 gēt habere de ēē si ēē: q̄ aliud ēē: ergo
 si aliud pōt ēē sibi nō repugnat posse
 ēē: & p̄sequēs poterint ēē: s̄ si p^m ens
 potest ēē necc^{esse} ē q̄ nō potest ēē a se nec
 ab alio: ergo semp ē: & ita dico de p̄fecti
 orib^{us} specieb^{us} quātum ad posse ēē: non
 quātum ad ēē q̄ magis hēt de ēē si ēēnt
 q̄ imp̄fectiora: ergo tāto minus repugn
 at sibi posse ēē: ergo sequit^{ur} creationē ēē
 possibilem: q̄ multe istag^{us} nō possūt ēē
 in materia: nec p̄supposita materia ergo
 creatio possibilis quā multi ut uideātur
 aliis sapiētiores ī f.ati dicunt repugnare
 princ^{ip}is naturalib^{us}: hoc tñ ar^m o3 ali
 ter fortificari ut reduxi in. q. de eternita
 te mūdi: dico ergo ad propositū reddeū
 do de intelligibilitate q̄ est ratio forma
 lis intelligibilis ex sui natura: & negatio
 nihil & nō: nō sunt intelligibiles & p̄ter
 hoc nō sūt entia rationis: sicut g^o alique
 rationes habet ex se q̄ possint ēē alique nō
 ita de his que nō possint ēē: & nihil sunt
 ponit q̄ alique habēt rationē formale
 intelligibile alique nō: & hoc ex se. Nō
 opp3 ergo in talib^{us} dicere semp: q̄ ipo
 ssibilitas ēēndi sit ex rebugnantia ul' inq̄
 possibilitate p̄tū: s̄ bene in absolutis: &
 secundum partes possunt ēē ut dicit. B.
 Tho de chimera.

Nunc uero q̄ Scotus in sua opinione
 dicit: q̄ ens nō predicat quiditatie de
 p^o diuersis & ultimis differētiis. & zc po
 nendo ens nominale: Videf^{er} mihi hoc nō
 ēē tacēdū. ideo ut ista ueritas intelligat^{ur}
 que ē fondamētum q̄ totius metafisice:

.Determinaui declarare & ostendere si
 argumēta Scoti ualeant que multis ui
 dent insollubilia: est ergo oppinio Scoti
 q̄ ens dicit^{ur} qditative de multis ut. p3. in
 textu: nō tñ de p^o diuersis & ultimis diff
 erētiis: siue simpliciter simplicib^{us}. & zc hūc
 sūt imitari omnes illius scōle & hnt achi
 lem pro se qñ aliqua pueniūt & differūt
 ita q̄ nō sunt p^o diuersa s̄ aliquid idē en
 tia s̄m aristotile. 5. & 10. metafisice. co
 mēto. 12. ē accipre illud ī q^o pueniūt &
 inq^o differūt remoueat inq^o pueniūt aut
 g^o iteg^o aliqd dī qditative dī illis aut nō si
 non hēo iterū si sic capio iteg^o i q^o pueniūt
 & remoueo illud: & ita aut erit p̄cess^{us} ī ī
 finitū: aut ē de uēire ad aliqua se ipsis di
 uersa in nullo pueniētia: uel in illis nulla
 erat diferētia: multa tñ addūt q̄ reducū
 tur ad istā s̄tētia hecōreā. Ego. n. alibi
 p̄bauit q̄ ens p̄dicat^{ur} qditative de talibus
 exceptis passionib^{us} entis q̄ nō sūt ex nā
 rei. 10. hic nō probabo & p̄ter hoc posui
 nūc rationē formale q̄ p̄dicat^{ur} qditative
 de omnib^{us}. Posui tñ q̄ ens nō p̄dicat^{ur} q
 ditative de attributis diuinis. s̄. intellecti
 one: & uolitiōe que solū ex nā rei sūt in
 deo: ita q̄ solū sūt ibi tres reiones & tria
 absoluta unū. s̄. q̄ ē ipsa perfectio: deitas
 duo q̄ nō sūt p̄fectio s̄ susceptiua p̄fecti
 onis nō tñ imp̄fecta: tria uero q̄ nō dicūt
 p̄fectionē: nec imp̄fectionē: tñ nō sūt susce
 ptiua p̄fectionis: primū q̄ ē p̄fectio nō
 multiplicat^{ur}: s̄m 13. nō sit p̄fectio: q̄ su
 susceptiua talis p̄fectionis multiplicat^{ur} in
 minori numero. s̄. duo. Tertiū q̄ nō est
 susceptiua p̄fectionis: tñ nō dicit imp̄fectio
 nē: multiplicat^{ur} ī 2. numero. s̄. tria: q̄
 ē prim^{us} numer^{us} omnis: s̄m aristotile de
 celo. Atributa ergo diuina q̄ nō habent
 aliā entitatē: nec aliā rationē sp̄tificam
 nec aliā p̄fectionē: nisi deitas: s̄ hnt rati
 onē gēericā: ul' q̄: 10. nō sūt ēs qditative
 : Vide alibi ad lōgū: q̄ hic intēdim^{us} re
 mouere fōdamēta Scoti: Dicam^{us} igit^{ur} q̄
 p̄ nihil fale comūe ista pueniūt sicut de
 ente creato & increato respectu entis di
 cit Scotus: nō sic frāsciscus: unū ipse pōit
 q̄ eēntia diuina qditative ē ens: & tñ est
 simpliciter simplex: & 10. carissimi notetis
 Antoniū ādree: quult respōdere ad hoc
 & solū fugiūt: q̄ deus nō ē in genere mo
 do suo: s̄ nō respōdet tenēdo q̄ ens dica
 tur qditative de deo & nobis: & ēēt si po
 nit entitatē ex pte rei ut frāsciscus: nō de

bet dicere qd qd itatiue pdicat: & iō ille
franciscus fugit dicendo qd pdicat de no
minatiue: Prererea Scotus concedit qd su
bstātia pdicat qd itatiue de deo & sorte
& tunc nō poterit fugire ad modos intri
ficos. 13. uellet dare substātia transcēden
tem: & mirū est qd sint due substātie una
trāscēdēs & una pdicamētalis q̄ sint due
qditates & si cogitabis uidebis deriden
da: & iō uide ista cōuenientiā in li° de q
ditate nō ponēdo quiditates ex parte rei
ūde nō pono isorte nisi figurare: & dico
q. sor. & plo p idē pueniūt: & differūt &
ista nō ptradiciunt qā pueniunt spetie: &
differūt numero ergo nō est ptraditio il
ta respōsio potest colligi. a Scoto insuis
collationib⁹ ubi arguit pbādo qd nō da
tur distin° formalis idiuiinis uñ dicebat
sic qd qd ex nā rei hnt aliqd qd puenit cū
alio: & aliqd qd distiguit ab illo hēt i se
ppositionē realē: s3 si circōscripta opati
ōe intellect⁹ attributa distinguerēt inter
se: & ab eēntia diuina eēntia diuina: hēret
ex nā rei qd distiguerēt ab attributo: &
certū ē qd realiter puenit cū eo: ergo eē
ntia diuina realē ppositionē hēret qd est
im pbabile: respōdet qd idētitas forma
lis & realis maior ē q̄ idētitas tm realis
q̄ nō ē formalis: nūc aut qd aliqd pueni
at: & sit idez alicui idētitate minori: &
qd differat nō dīa opposita idētitati: s3 di
tēntia opposita idētitati maiori nō ē in
pueniēs ymō p id idez quo aliqd puenit
cū alio idētitate miōri differe pōt ab eo
dē dīa oppo^a idētitate maiori: & iō eēntia
diuina pidez realiter quo puenit cū attri
buto idētitate reali: pōt p idē realiter di
ffere ab eo dīa formali qd opponit maio
ri ydētitati: & iō nō seqt qd hēat aliquid
qd puenit & aliqd qd differt ab attribu
to & ita dicas tu de differe & puenire nu
mero & spetie. ipe ēr met Scot⁹ i p° disti
tiōe 23^a nō simpliciter negat qd ens non di
cat qd itatiue de ultimis dīis uñ dīc sic
ul qd nihil cōe ē dīis ultimis ul si ēritas
ē eis cōis nōpp ēritatē puenit eis talis ne
gatio. itē i 4° colūbet oxonie tenet utraz
q uia uñ dīc s3 ens p se pdicatur de dīis
aliqb⁹: sic de primis & ultimis per se p
m°: g° ens nō ē genus ad ppositū ēr resp
ōsionis p^a fac qd dicit Scotus i p° di 2^a
.q. 2^a in fine de reſone qd uere trāsīt i eēn
tia & uere manet trāsīt. n. identice in eēn
tia qā ē idez illi subiecto realiter: & uere

maēt qā h^a ratio formalis nō ē illa adde
.s. formalit^r. Miror pterea de Scoto cū
nō ponat qd itatē entis ex nā rei: nec i di
uidua ppria ēris: quō uellit substētare
q̄ ēs dicat qd itatiue de uno nō de alio:
& nō dat cām: naz. l. ppositū ex h^a & ēri
tate siue piculari siue oſaſi possit dici
ēs qd itati^r qā illud icludit: tñ cū nō in
cludit ēritatē aliq^m mō: qre h^a ē ēs qd i
tatiue & illud nō: l. n. pber: qd nihil ē cō
mūe talib⁹ tñ nō dat cām quare h^a dicat
ēs qd itatiue: & illud nō: ducit eiz ad im
possibile: & nō reddit cām: Ideo p m me
qā solū attributa diuina nō hēnt suā rōez
specificaz: n̄ adeitate & suā ifinitatē & p
fectiōē. Ideo talia solū nō sūt ēs qd itati
ue uide alibi: s3 rogo dēt ipsi cāz: illa ē
glosa quā dat Scotus: 3°. Me^{ee}. co. .io
quare ēs nō ē gen^o. qd pdicat de aliqb⁹
dīciis: aliqb⁹ nō: & gen^o de nulla: uide
Scotū: nō ē ad ppositū aristotilis: Vñ
aristotiles uult ibi pbare quare ēs nō ē
gē^o: & dīc gen^o hēt dīam: ul dīas: p q̄s
differt ab aliis nō eiudē gnis: & ita gen^o
nō pdicat de differētiis: & ideo uocat
gen^o: nōte uocabulū: qā excedit: iō nō
includit omnes dīas: iō tātū gen^o: s3 ēs
nō hēt dīas ul dīam p quā differat ab a
lia nā: & ex hoc pcludit qd pdicat unū uo
ce & qd itati^r de oib⁹: uideatis i loco p
dicto: uñ aristoteles ibi dīc c^o. 8°. post
quā posuit: ipossibile ē gen^o pdicari de
differētiis ppiis: Subdit. Quare si unū ē
gen^o aut ēs nulla differe^a: nec unū: nec
ens erit: & iō uult qd ens & unū pdicēt
de suis differētiis. g^o loq^r de qd itatiue
ut bñ pcedit. pp h^a Scot⁹ de aliqb⁹ naz
dicere de pōiatiue: sic ēr pdicant gna: &
iō s^o. met^o. dī qd ēs pdicat p se dē decē p
dicāentis: & cōntator ibi qd dī eēntiaſr
Videte obsecro ibi qā. aue. dicit qd gene
ra prima & uniuersalissima: & altissima
pdicant ūiuoce: & inqd d suis iferiorib⁹
: Vnde intelligite ibi de ente & uno
aue. dicit qd ens & unūz predicat de om
nibus: qā sunt altissima & ūiuersalissima
arguit g^o sic: ens & unū predicant inqd
de omnib⁹ ergo nō sūt genus: probatur
psequētia qā genus nō predicatur d ōni
b⁹: sed hēt dīz p q̄z differt ab illo gne ut
sub^a ab accidere ul aīal ab alio genere:
g^o ens & unūz nō sūt gen^o: uñ uidete tex
tū adhuc aut siquā maxime pncipia gna
sūt qd oppz extimare p^a gēz pncipia aut

ultima predicta: de indiuidualibus: uult dicere: Si genera p nos ponuntur maxime principia: aut uultis intelligere ista genera q sunt principia ipsas species specialissimas q dicuntur immediate de i diuiduis et sunt uniuersalia: aut ipsa pma generu ee principia sicut genera generalissima: na: in u libus spes specialissima e ultima & generalissima e p^m: ulterius dicit: & n. hoc dubiu habet si q uilia sut magis pⁿa palia: quia supma gnu^z: Hec naq dicuntur de omnib⁹. Idest si ule ponitur principiu reru magis qz aliud: ergo magis ule maxime principiu: 3 gen⁹ generalissimu e maxie uile: qa predicat de omnib⁹: & aue. ibi pdicatur de omnibus uniuoce. i. fm qd: g^o genus generalissimu erit maxie principiu: Sequit tot g^o erut entiu principia: q genera prima. i. si multa sut genera generalissima: oia illa erut entiu^z principia: Quare erunt es & unu principia & subiecte: Idest ista duo sut generalissima. g^o erut etiu principia: Hec naq de oibus maxie dicuntur existetibus: notetis bn uult dicere: ista dicuntur qditatiue de omnib⁹: na: in eode cõtextu dicere q dicuntur de aliqb⁹ de nominatiue. & de aliqb⁹ qditatiue e extranee exponere ly dicuntur de oibus ita quod ly dicuntur de omnibu. i. partim noinatiue: partim qditatiue psertim cu. aue. exponat qditatiue. un polui differetia inter ee uiuocu: & uniuoce predicari de aliqb⁹: na: si uniuoce neccio qditatiue: 3 ex seqntibus uidebitis ueritate. un seqtur no e aut possibile gen⁹ existetiū unū ee neq: unū neq: es. i. no est possibile q es & unū sit aliqd gnrū ita q es sit unū genus pbat: na: necesse differetias cui⁹ 3 gnis ee: & uua ee qualz: no. n. dicit ut credut fortasse aliq q d libz gen⁹ het differetia ppria. 3. hoc sit uerū: & necc^o sequat 3 dicit capta quacūqz differetia cuius 3 gnis: illa e ens: & e una: & ex h^o uult inferre: g^o es & unū dicat de qualz dfa: tūc ultra impossibile aut pdicari spes geeris de ppriis differetis. i. nulla e spes siue maeries gnu^z q pdice^r de differetis suis ppriis ex q b⁹ uult i ferre q es & unū no e gen⁹: unde seqt aut gen⁹ sine suis speciebus. i. si spes generis: si iste maeries geerū. i. accipiendo oia gna q pntet sub gñre: & no i relligas de spēb⁹ palissimis uult g^o dice^r

si omnes Iste species: u^l maneries genere no predicant de iuis differetis: ergo nec ipsu genus: qa non e genus pter tales species generis: que. i. sunt genera: uide te ergo ad propositum: nulum genus p dicatur de iuis differetis: ens predicat de omnibus: Capiō quomodo intelligi^r hic genus no predicat de suis differetis certū est q intelligit qditatiue: qa denominatiue p uos e falsum: ergo si de ptextus sequit q ens predicat qditatiue de omnibus differetis: dicendo hoc pdicat hoc no predicat: seqtur ergo quare si e unū genus aut ens nulla differetia. nec unū nec ens erit. i. si ens & unū sut genera nulla sua differetia erit unū: aut ens. sequit si non ens & unū genera nec principia erut si principia genera. i. si ergo uis dicere q ens & unū no sut genera: ergo no sut principia: qa genera sut illa q sut principia intellige sola genera sunt principia: hec est tota scia: & ex hoc intelligere potestis: Si respōtio Scoti e bona: unū sicut scotus in pdicamentis cõcedit q animal no predicat p le de rationali: qa no omne rationale e animal: tamē bn de aliquo pticulari rationali: unde iores rationalis qditatiue est animal & si animal ect cõe ad omnia rationalia dicet qditatiue de omnib⁹: cu^z dicat qditatiue de aliquo: & ita ens: qa cõe omnib⁹ cu^z dicat qditatiue de aliquo dicet qditatiue de omnib⁹: & h^o intelligēdo i primis itētionib⁹: & q sit unus pceptus. Existis poterim⁹ intēligere quō falsa est imagnatio istiu⁹ preciarissime. scōle q in aliquo uno reali creato alia sit res nūc realitas a qua accipiat ratio generis: & alia i eode a qua accipiat rō differetie. unū cū i homine i ueniat aīal & rationale dicūt alia ee realitate a qua accipiat animalitas: & alia a qua rationalitas ne in diti nitione idē accipiat & sit negatio. unū animalitas dicūt accipit a quada^z realitate que habet quodammodo ratione materie respectu differetie: & ita rationalitas accipit ab aliqua realitate q het rationem forme & 3. aliq dixerint q ista distinguat realiter: tñ ista scola tenet solum formaliter Scotus tñ. 3. teneat i p^o & in qonib⁹ metafisice & in collibetis. & i 2° sicut isti tenet tñ aliqn tenuit sicut ego teneo: & psertim in pdicamentis in c^o de genere. q. 7^a. ul. 8^a. in fine & in. q. 3^a.

un in. q. 7^a. ul. 8^a. dicit sic ē sciēduz ē q
eēntiale principiū spetiei ē duplex qdaz
fm rem qd ē ps rei in existētia cuiusmo
di sūt materia & fōrma: aliud fm rōnem
qd importat: eādē rez submodo indeter
minato quam spēs in portat modo deter
minato & hoc si illud nomē in ponit ad
significādū illā rationē: p ut sumit ul a
materia ul a fōrma: nūc autē genus puta
animal nō ē principiū spetiei puta hois
p^o mō. s. fm eē: qā si sic: tūc non uere pdi
caret de ea: ergo ē principiū spetiei se
modo: Et iō si hō debeat diffiniri cū diff
initū sit actus rōnis in eius diffinitioē: de
bet poni animal tamqz principiū spetiei
fm rōnem & eque rationale: & sicut in re
natura materie extraneat nature forme:
ita q neutruz ē dicibile de altero: ita ap
ud rōnē intellect^u generis extraneat inte
lectui diferētie: l3. eādē res inporteret p
ut^u q. Idē. n. significat animal q hō pre
ter determinationē ultime forme: & hoc
significat p modū qd: & p se dictā: & iō
fm porfirū pdicat in qd rōnale autem
idē significat cū dterminationē ultime: fō
l3 tñ p modū qualis: & determinantis: &
iō apud rationē pcept^u generis & diferē
tie sunt extranei: & pp rationes ē sciēdū
q hec ē diferētia iter partes rōnis & par
tes fm rem: qā l3 ut^u q significet partes
toti^u partes tñ fm rōnem significat par
tes totius p modū totius ptes aut fm rē
significat ptes p modū ptes. uerbi grā ge
nus hominis puta aīal ē ps ei^u fm rōnē:
nam a sua p^a inpositione inponitur ad si
gnificādū pte hominis puta habens aīaz
sēsitua: qā tñ eā significat p modū toti^u
& nō p modū ptes. lō uere pdicat de hō
mine: l3 nō ē sic de pte fm rē: qā es q ē
ps materialis statue significat pte pmo
dū ptes: & iō de statua nō pōt: pdicari p
hoc ad rōnes dicēdū q nō ē i pueniens id
em eē totuz & pte diuersimode. lō dicit
Boeti^u lⁱ diuisionū q genus in pdicatio
ne ē totū: i diffinitioē uero ps: de ista pte
tñ ibi declarabo nūc ne decipiaris. In 3^a
etiā. q. ita loquit^u: Dicit igit^u pōt ad prim
um & ad 2um argumētū q materia ul ps
intellecta p modum ptes nō pdicat de to
to: uere intellecta tñ p modū totius pōt
uere predicari ut. auicē. exēplificat de
manuato & capitato q diuersa significat
p^o. s. manū & caput: utrūqz tamen ex pte
quēti significat totū ex hoc. s. q significat

pte pmodū totius: & manuatu exponit^u
p habens manū ubi habens nō ē de signi
ficato manuati: l3 demodo significandi p
modū toti^u: nō. n ē ptes habere manū: &
ita exponit animal hēns sēlū: & rōnale
hēns intellectum q ergo dicit supra in qe
stione. 7^a q nō accipit ab aliqua realita
te: nō credas: q sicut i homine manuato
& capitato alia ē ps a qua accipit manu
atum: & capud & zc. Quod ita i homine
sit distincte ptes uel diuerse res siue rea
litates qā iste sūt ptes integrātes in eodē
& ille sūt partes in diuersis: nā partes aq
uib^u accipit sēsituum pstituent unū p
ceptum p se: ut aīa sēsitua animal: & aīa
rōnalis hominē: & isti duo pceptus sunt
habiti: fm sub & supra & unū pdicat
qditative de alio: nō sic in manuato: & ca
pitato: qā sunt pceptus per accidēs: & iō
oppz istas partes eē diuersas in homine
a quib^u sumit hoc: & hoc: per modū to
tius l3 tunc ultra itellige q. l3 in hoīe nō
sit ista diuersitas reg^u ul realitatu a qui
bus sumit genus & diferētia ne pcept^u
sit unus nec chimericus uel sit nugatio.
Adde punctū puncti qd pprealitem
pceptus q l3 in hoīe nō sit alia forma ul
formalitas ul realitas a qua accipiatur
animalitas & rationalitas siue q faciat ip
sum sēsituum & intellectuum: tamen in
aliis inuenitur forma realis que facit sē
situum & nō intellectuum: & anima sē
situa siue intellectua: Ideo qā per istaz
met rem & realitatē in re formaliter una
pconsiderat q sit sēsituum & in telleriuuz
Considerat quod alia est ratio per quaz
est sēsituum: & alia per quam est intel
lectiuū: & per consequens quod alia est
ratio animalis: & alia rationalis: quia u
na potest inueniri sine alia: tamen in isto
non sunt diuerse realitates: & ideo pclu
ditur quod isti conceptus accipiuntur in
re aduersis realitatibus: siue in eodem si
ue in alio & per consequens Proter hoc
concluditur istos esse conceptus diuers
os: & ideo facit conceptum generis in de
terminatum: quia l3 dicatur de rationali
tamen non excludit bestiale l3 rationale
bene excludit: & ideo uidete quid dixi
supra: qā non accipitur ad diuersis re
alitatibus in isto sicut manuatum & zc.
& constituunt conceptum unum: & ha
beo coceptuz generis & diferētie: & acci
pit^u pcept^u generis i determinatus: & nō

ab aliqua realitate distincta i sorte nec
ab aliq solū que sit nō rōnalis .s. abestia
li s3 ideterminate. Ideo talis pceptus po
test qditarue et p se p̄dicari i recto de ho
mine: Vñ si accipet : a: bestiali nō p̄dica
retur de homine pcept^o aialis: s3 q̄a acci
pitur ab aia sēsitua uel asensitiua: ut ē i
def minatu: ad bestiale: & rōnale. Ideo
āial pōt p̄dicari de hōie nō sic manuatū:
& ita si fō animalis acciperef apte intrin
seca: sceu extrileca def minata: q̄a sic ex
cluderet hōiez: & nō p̄dicaret de homie
& ideo i sor te ē una met realitas de qua
dicif genus & differencia & ita pcept^o in
ferioris & superioris p se. l3. g^o Scot^o in
p̄dicamētis posuisset aiam sēsitua in ho
mine prem distinctā ab aia intellectiua:
tñ in humanitate tūc nō ponebat aialita
rez distinctā realitatē arōnalitate: legite
bñ ip̄z & ideo notet formaliste: qñ pcep
t^o se habet s3^m sub & supra. & qñ nō po
nēdo q̄ pcept^o sint reales & nō chimeri
ci: q̄a p̄sta nō pbabit distinctō forlis.
Vñ p eadez formalitatē p quā ē homo ē
animal: q̄a si p istā ē hō & ē animal q̄a
implicat alr & pte ēt pformaz aialitatis
ē aial g^o bis ē aial: Et assendēdo inalys:
Vñ si p̄stā uiuit p̄stā ē ens: q̄a uiuere
uiuetib^o ē eē 2°: de anima & ita p formā
corporeitatis erit ens x̄ & ita sepe ens &
supfluitas existis hēs respōsionez ad Sco
tū in. 3^a. distin. ubi pbat q̄ ens nō ē om
nib^o uniuocū. uide ad id de actu & potē
tia determinate & de ēminabili uide bñ
& ex istis potestis intēre q̄ dixi inrecol
letis cōtra antoniū andree inqōne. Vtrū
genus p̄dicet qditarue de sua d̄ra in 2^a
qōne terci^o & in 7°: in. q. Vtrū pceptus
gñis sit ali^o a pceptu sp̄ei. uñ. l3. rō gñis
nō sit fō d̄re nec sp̄ei tñ demōstrādo rea
litate q̄ ē fortes. Illa ē illa animalitas &
illa rōnalitas ut allibi declarau. ut. p3:
7°. met^{cc}. co^{co}. i9^o. & 20°: uñ in 3°. q. 2^a
p̄p̄dicta. p3. ad suū arg^m factū p se inop
positū ad respōsiones uero 4°. argumē
toz in principio. p3. q̄ in pte dicit ueg.
uñ ad p^m: si ly p se pcedat dicit ueg. q̄a
nō sequitur p se homo ē rōnalis: g^o p se
animal ē rationale: s3 dicēdo homo p se
ē rationalis: g^o animal p se ē rationale
ualet & ē indefinita & quanta: & ita qñ
dicitur ibi q̄ ista ē falsa hūanitas ē aima
litas: a piugatis dico q̄ nō uide in. q. de
qditate & de conotare & nō conotare &

uide q̄a nō solū cōparō hūc hominē ad
hominē: s3 et hōinez ad animal: & p̄sta
uide ad 4^m. q̄ tā p^a quā 2ª spōsio nul
la ē: & p̄p̄dicta potes respōdere ad q̄st
tionē in 7°: Antonii. utq̄ pcept^o gñis sit
ali^o a pceptu speciei: & ad aliā sequētem
utrū diste^a superior p̄dicet de inferiori
nā q̄ sit ali^o pcept^o pcedo ut dictū ē sup
Tamē quātūz ad 2^m dubiū nō eo mō q̄
ip̄e intelligit. uñ pcedo ip̄i & frācisco q̄
p se p^o pceptui animalis cōtra respōdet
aliquid reale: & āimal reale & nullū ani
mal p^o correspōdet in p^o stat p̄fute tātū
inmobilitate. uide me alibi & respōdi p
Scoto: q̄ nō ponit qditate ētis realē. Vi
de et Scotū in qōne de āima ubi uult q̄
ūa res nūeō cāt diuersos pcept^o subordi
natos nō tñ adequatos: & tūc dicas de i
determinato ut supra: Itē nota q̄ pceptui
gēerico correspōdet ūitas gēnica & sp̄ei
sp̄e^{ca}: & nūerali nūeralis: & si itelliget
uocabula nō poneret tales ūitates sicut
ip̄i faciūt uide i li^o de qditarib^o Et q̄a nō
bñ declarau mētez Scoti quā ultimate
tenuit & p̄sertim in dist. 8^a. q. 3^a. Vtrū de
us sit ingenere & quā magis declarauit
i 2°: Ideo declarem^o mētez ei^o. uult g^o
Scot^o q̄ in hōie qui ē ingne nō reperitur
p̄positio ex re et re quātum ad p̄pōez q̄
resultat ex genere & differ^a. Nō dicit de
p̄pōez ex mate^a & for^a: q̄a talis ē ex re
& re: s3 ad p̄positū suū de genere & dist^a
ex quib^o cōstituit species dic^o g^o q̄ in ēte
in genere nō in uenit cōposi^o rei & rei:
Ita q̄ aialitas in hōie sumat^o ab aliquo
distincto realiter ab hūaitate: Ita q̄ sint
due res s3 bene p ip̄lū: q̄a pceptus gene
ris nō ē pcept^o ip̄eciei: cū sit pcept^o rea
lis ne sit chimericus uel nō sit unus nec
cesse ē p ip̄m: quod saltē aliqua realitas
correspōdeat pceptui āimalis q̄ nō pcep
tui dist^o: l3 due realitates uñ formaltes
sint idē realr in 3°: uult aut ut ponat ibi
aliq^o mō cōpositionē. l3. nō rei & rei s3
formaltis & formalis quā non ponit in
deo. unde in deo nec rei & rei: nec reali
tatis & realitatis ē p̄positio: s3 hic nō rei
& rei: s3 realitatis & realitatis: declarat
aut h^o mō: q̄a cū ibi nō sit infinitas que
nō p̄patit p̄positionē: & sint ibi due real
itates quaz una pus natura p̄cedit aliā
cū rō potēlis et generica uideat in illo
pori nature quodāmō in potētia addiffe
rēciā ipsam specificatē et determinatē

qa rō generica ē indeterminata & diffe-
rentialis determinās necc ista uidetur
quodammodo determinare illaz & sic cō-
positio exdeterminata & dtermināte: nā
si ē indeterminatū ergo potēiale: & si de-
terminans ergo actuale: s3 ex actu & po-
tētia pōt fieri ppositio: ergo ppositio nō
tñ rei & rei: s3 realitatis & realitatis: qd
inqd nō potest eē in deo: qa omnis reali-
tas in deo est infinita infinitas aut tollit
omne potēialitatē: qa infinit⁹ & purus
act⁹ ergo nō pōa. Et iō uult qd nō sit ibi
rō generica que accipiat ab aliqua reali-
tate potēiali alr nō eēt gērica qa gen⁹
ut gen⁹ ē determinabile p differētia: ista
clare posui: unū in 2° ubi loquit de pposi-
tione proprie & min⁹ proprie & in pposi-
to. s. intoto sūt idem realiter: s3 differunt
formaliter itaq; uult qd idēficant in 3°
s. in composito: & in se sunt distincta for-
maliter sicut humanitas & hecheitas in
sorte: & unū isto⁹ est actuale & reliquū
potēiale sicut si eēnt res & res: Conce-
dit ulterius qd quiditas siue illa realitas
spetifica nō includit in se nec habet in se
unū includat p idēitatez hecheitatē. s. rea-
litate indiuidualem nec equefero tñ ipsū
tercium includit ista ambo p idēitatez
& p hoc fugit qd hec nō ē pfecta idēitas
sicut inter attributa diuina nāz si eēt pfecta
idēitas: itaq; unū includeret reliquz
p idēitate sicut in diuinis pp infinitatez
unum nō posset esse actus respectu alte-
rius: & hoc nō solū act⁹ rei: & rei: s3 nec
realitatis & realitatis. itaq; unū sit actus
& reliquum potētia: uult ergo qd inter ista
ē actualitas & potentia & est ibi reali-
tas: & realitas: s3 unū nō contineat aliud
p idēitate nec sunt: res & res tñ qa ista
in 3° continent p idēitatem p tinet enīz
ambo p idēitatem cui⁹ sunt quodamo-
do partes ideo illud dicitur unū: s3. nō
sit ibi pfecta cōpositio: ista nō declarauī
ita hic in p^o qa postea magis p sderauit
& de ista materia tangit et in qōne meta-
fisice: s3 in additionibus de quiditatibus
credo satis ista confutasse. Declarauī autē
qd nō datur distinctio formalis increatu-
ris: & duos modos mediantibus quibus
potest eē distinctio formalis: posset ergo
poni pordinē p^o de ppositiōe ex re: & re
que nō fatiūt unū p^o ut albū 2° ex re &
re & fatiūt unū p^o ut sortes ex materia
& forma 3°. s. m. Scotus nō s. m. me ex rea-

litate & realitate nō ex re & re: & ē ibi p-
positio nō pprie. 4. ex re absoluta & re
respectiua: & sit ibi pstitutio nō compositio
ut ex paternitate & cēntia 5° ex re re-
latiua & realitate absoluta: & sit ibi idē-
titas nō compositio neque constitutio: u^l
ex realitate & realitate absoluta & ē sit
idētitas si sint infinita u^l susceptiua infini-
tatis & sit idētitas & ē idētitas qd hoc ē
illud u^l sit ex re relatiua & relatiua qd su-
nt idē realiter infinito: & tūc nō sit idēti-
tas qd hoc sit illud s3 qd hoc ē idez illi qa
identificat in 3°. nō in se. Quia uero nō
stre intentionis ē ut in ista questione inte-
lligat scotus dico in qōne de genere po-
nemus illa que sūt obscura infine qōnis
ex quib⁹ cognosces si nōstra opinio est
uera. Dicit ergo ibi sit ad p^m arg^o prin-
cipale cōcedo qd iste cōceptus dict⁹ de
deo & creatura in qd cōtrahit p aliquos
pceptus cōtraētes dicētes quale s3 nec is-
te cōceptus dictus inqd ē pceptus gene-
ris nec illi pceptus dicētes: quale sūt pce-
ptus differētiar: qa iste pceptus qd itati-
uus ē communis ad finitū & infinitū qd cōi-
tas nō pōt eē in pceptu generis. isti. n. cō-
ceptus ptraētes dicūt modum intrinsecū
ipsius ptrati & nō aliā realitatē pfitientē
istā dīe aut nō dicūt modū intrinsecū re-
alitatē generis alicuius qa in quocūque
gradu intelligat animalitas: nō pp hoc
inuenit rationalitas u^l irrationalitas eē
mod⁹ intrinsec⁹ animalitatis: sed ad huc
intelliget animalitas intali gradu ut pfe-
ctibilis arōnalitate u^l irrationalitate: ista
respōtio nō declarat qa est satis clara
& suū dubiū ptra hoc docebit ueritatez:
Dic ergo sic: sed hic ē unū dubiū legat⁹
totū usq; ibi: s3 si arguas: s3 cū reuerētia
ista nō sunt benedicta p ea que supra de-
clarauī: dico ergo p^o qd scot⁹ bñ dicit in
hoc qd possū p sderare aliquā rē u^l reali-
tatē pceptu cōi & indeterminatō sceu in
pfecto & cōceptu pprio & nō cōi & zc.
imodo dico fortius qd nō pp illū modū
intrinsecū pōt fieri hoc imodo possū co-
cipere hāc animalitatē que est in sorte u^l
sortes: que nō ē nisi quedā rationalitas p-
ceptu cōi & in pfecto cognosēdo ipsā ut
animalitatē: & nō cōrespōdebat sibi i sor-
te: Alia realitas ultra rationalitatē: & di-
xi qd tails cōceptus animalitatis nō erat
chimericus nec falsus nec unus cōcept⁹
cū cōceptu rationalitatis qa reperiēbat
d

in aliis: ut dicis tu: Scote de isto conce-
ptu coi albedinis qd' e coi isti & illi: s3
si pceptu pceptu proprio: tunc e cceptu
propri' & determinat' & propri' illi al-
bedini & illi irrationalitati ab eade g^o re
siue realitate in hoc extra accipiunt isti
duo cceptus reales: s3 unus in pfect' &
indeterminat' alius no & no se' snt duo
pceptus reales: ergo in ista re corespon-
det due realitates ul' res: s3 sufficit qd' pos-
sit repiri in alio ut dictu e. un si due rea-
litates ul' res cu mo pot facere qd' de eade
re habeat diuersos pceptus: tanto magis
de ista realitate potero here diuersos co-
ceptus: cu in alia re conrespondeat alia
realitas distincta realiter ab ista: nec g^o
realitas nec modus e ca diuerso^o conce-
ptu. un allegau sup Scotu in. q. de ani-
ma qd' eade ratio pot mouere ad diuersos
pceptus & x. Probo ergo qd' modus no
sit ille qd' faciat hoc: capio eentia diuinam
an omne modu qa sic e obiectum beatifi-
cui: ergo in illo priori possu intellige-
re illa no intelligendo infinitate: non dico
sine infinitate: s3 et e possibile qd' tuc hea-
et cceptu cem ponat qd' an habuerim
ut angelus: qa non perdidit sciencia in ge-
nere pprio: nec pot obliuisci ex se: ergo
hebit duos pceptus pprium & cem de
deitate: & tn ppriu non accipiet amodo
& si dicas qd' sufficit qd' ille ppriu possit
accipi a mo hoc nil e qa sufficit qd' pot ee
& no ab alio mo: imo cognitio eentie sue
adeo nuqua e ab infinitate: nec pot ee qa
semp p nos prius natura cognoscit dei-
tate q3 illu moum. un si res no e talis p-
ter illu mo3: qa prius e i se q3 ille mous
nec ut habeat pceptus requiritur cog-
nitio sub mo nec modi ergo diuersitas co-
cept' no insurgit ex mo & no mo de ista
proprietate ne capias me: uide qd' dixi
riz i. q. de beatitudine declarado i quo op-
p3 facere diferentia & in quo no dicendo i
p^o & p primo ulterio^o declarau alibi qd'
mod' eentialitatis rei no differt nec reali-
ter nec forma^o n^o moda^o ab ipsa re nisi
ratione itaq in re no e alia infinitas nisi
ipsa deitas siue formaliter siue realiter s3
opp3 te pbare qd' ratio infinitatis ut infi-
nitas e sit expte rei imo sub illa ratione
e ens rationis & includit respectu ul' ne-
gonem ul' ambo & tn illa infinitas e exp-
te rei. s. illa deitas no possu hic exprime-
re tanta uide alibi: & sic infinitas in deo

ita finitas in creaturis: un isto modo si p-
cipere creatura p pceptu entis: ut e ccept-
tus istius rei ul' realitatis in pfectus &
pcepere ut e sub tali finitate no eet ccept-
tus acceptus arealitate & realitate: s3 a
realitate & modo & tunc dicat mihi ille
magister meus qui no ponit entitate rea-
lem ex pte rei sub ratione ppria ascende-
do: aquo accipit ratione ul' pceptu entis
in sorte. Cum illa substantia sit ens: q^o o
aquo accipiat pceptu entis ultra pceptu
substantie aut ab eade realitate: aut alio si
eade: ergo erit unus pceptus uel chime-
ricus si ab illa realitate: ergo in sorte er-
it ul' quiditas entitatis ul' in diuidu p-
prie eentitatis que no pcedit. s3 loquat hic
aliqua^o dubitatie de in diuiduo. Si ue-
ro dicas qd' ab eade realitate accipiuntur
duo cceptus magis coi & minus coi: qa
in aliquo uideo ee ens reale & no sub-
stantia ut in accidente ut dixi sup: ergo no
in puenit qd' dictu e: Preterea qn magis-
ter dic qd' albedo si eet simplex ut eentia
posset pderari p cceptu comune & in-
pfectu: ut dicendo albedo & sub tali gra-
du: in religam^o obsecro de isto modo si-
nito siue infinito nam pceptus entis e co-
cept' coi: Quero utru infinitas adi eni-
ens enti coi cūtrahit ipm ens: aut illa in-
finitas psupponit tam ipm deu cui adue-
nit uel e ibi in po signo: si primo mo: er-
go infinitas & entitas pcedunt deitate: Si
uero deitas psupoit ergo heo ul' potero
here pceptu ppriu & cem: no p ipm
modu: qa ille modus no e ille qd' constitu-
at deitate sicut geu^o ul' significatu: p ge-
nus & diferentia spetie: ccept' ergo ens
sub mo. s. sub infinitate. s3 sit propri' deo
tn pter hoc no e dicendu qd' ens descadat
in deu p infinitate imo p nos pcedit dei-
tas: & io meo modo qn diuidit ens pluri-
tum & infinitu dixi nobis qd' ens predica-
tur qditatie de omnib' suis diferentiis
s3 ratio infinitatis in se e es rationis: s3 su-
ficiat qd' illud infinitu sit ens qditatie &
io ens descedit in sua in ferora sic alibi
ipe tenuit fm una uia sic speties in sua in-
diuidua: & io p dicatur qditatie de om-
nib': & io non opp3 inmaginari modum
de quo ens no dicatur quiditatie & s3
diceretur qd' loquitur de conceptib' non
de ipsa re: no curo: qa tuc no eet ad pro-
positu: querit. n. aquo accipiatur conce-
ptus perfectus: & dicit qd' accipitur ex re

sub mō: ergo ē ip̄a res in se prior nā q̄
mōs ul' p̄stituit ex mō: g^o ad hoc q̄ sit
p̄cept^o p̄fect^o nō requir^{it} mōs a quo acc
ipiat & 13. ip̄e dicat q̄ si ē res: & modus
res nō pot^{est} cognosci p̄fecte nisi sub mō 2
tra sufficit saltē ut dixi q̄ i illo priori 2c.
& 13. Scot^o q̄n querit ibi q̄ ē ētās nō hēt
p̄p̄riū idiuuū: uellit fugere dicēdo: q̄
p̄ p̄ri^o ē infinitū q̄ hoc: uide q̄a non sub
stet at oppinione suā: q̄a infinitas nō est
mōs ētatis in cōi: s3 deitatis singularis
sime: & p̄ p̄ns infinitas subleq̄t: & si dicat
q̄ in illo priori nō ē singularis q̄a hoc ē
p̄ hecitatē ut uult frācisc^o & illa tāta 13
ista ame sint tacta sufficit mihi nūc q̄ de
itas ut deitas p̄cedit infinitatē & iste ē p̄
cept^o quē q̄erim^{us} magister: Vteri^{us} nota
q̄n dicit: nō seq̄t^{ur} indiuiduū includit idi
uiduū: ergo coe includit coe. Scias q̄ in
hiis que sūt p̄ se q̄ditatiue si in feri^o inclu
dit: & sup̄i^o: ut hec humanitas animalita
tē: ergo humanitas animalitatē: in hiis q̄
nō p̄ se tenet ēt simpliciter loquendo ut
dicēdo h^{ec} ens includit infinitatē: g^o ens
uel hic hō ē alb^{us} ergo hō: s3 nō i cōi nec
ens in cōi. Et ita de diuiduo ad indiuidu
um hec humanitas hanc finitātē: g^o ens
finitatē s3 nō ut ens: & ita de infinitate: un
ē differētia dicere ens p̄ se includit. & p̄ se
eus includit.

Vteri^{us} ut p̄fecte omnia itelligāt in ista
materia: uideam^{us} illud ultimu qd̄ dicit
de sapiētia q̄a illud ē ualde subtile & ar
duū: Querit. n. utrū sapiētia creata sit in
diuiduū sapiētie transcendentis que ē cōis
sapiētie create: & in create: primo ergo i
telligē q̄ in deo nō ē alia sapiētia nisi su
us actus q̄ nō trāsit & ē inuinit^{us} & p̄ p̄ns
nō indiget habitu: uide de 4° cōditioni
bus habit^{us} q̄a p̄ nullaz requir^{it} & p̄bau
q̄ nō requir^{it} intellect^{us} & solum polui ul
tra tres relationes & eētia intellectiōnē
& uolitiōnē ex natura rei. Et iō q̄a idem
seq̄t^{ur} arg^{um} de istis sicut de sapiētia: ideo
stat dubiū utrū intellectiō transcendēs
dicat^{ur} de intellectiōe creata & diuina: &
si dicat^{ur} q̄ sic: ergo cū accidens dicat^{ur} q̄
ditatiue: et de intellectiōe creata se^{nt} q̄
aliqua duo dicūt q̄ditatiue de aliquo:
quoz unū nō sub ordinat^{ur} alteri: nā nec
omnis i intellectiō ē accidēs: nec omne ac
cidēs siue qualitas ē intellectiō: ergo nō
subordinat^{ur}: & hoc uidet^{ur} ualde extrāe
u3: q̄a nuli bi iuenit^{ur} sic 2°: arguit Scot^o,

p̄bando q̄ an bō nō pōssūt dici de eode3
q̄a sapiētia transcēdens ē passio entis: ens
nō includit formaliter suā passionē: ergo
q̄ includeret sapiētiā transcendentē inclu
deret ens q̄ditatiue: q̄a ēēt ens p̄ accidēs
q̄a includeret substantiā. s. entitatē: & illā
passionē g^o non faceret unā rationē siue
unū p̄ceptū p̄ se: uult dicere cū ip̄a qua
litas sit ens q̄ditatiue: illud qd̄ ē in p̄dica
mento qualitatis nō pōt ēē sub illa ratio
ne transcendentē q̄ ē passio entis: q̄a q̄dita
tiue ēēt sub ente: & sub passione entis: &
ita q̄ditatiue includeret duos p̄ceptus
ergo ēēt ens p̄ accidēs: Respōdet Scot^o
si hec argumēta p̄cludūt q̄ nō sit subutr
oque & sit tantū indiuiduū sapiētie ul'
tū generis qualitatis. Scot^o nō processit
ulteri^{us}: & dimisit sic qd̄ uolebat in ferre
& fuit facta ibi una additio & unū extra
qd̄ tū nihil soluit dicit. n. sic nō uidetur
2^m dictū q̄ sit in genere qualitatis q̄a tūc
nō ēēt in nobis p̄fectio simpliciter: p̄tra
augustinū & 2c. si p^m def^{initio} igit^{ur} nō omnis
habitus ē formal^{iter} in genere qualitatis
s3 omnes sūt transcēdentes qui importāt
p̄fectionē simpliciter: hec sūt ibi & nihil
soluit: & si aliud nō dicat sequūt^{ur} infini
ta in p̄uenientia uideam^{us} igit^{ur} nos ista
sic indiscussa q̄a s̄m uia nostrā nō erūt is
ta difficillissima & pri^o respondebimus
2° arg^{um} declarādo q̄ spectāt ad ip̄m q̄a
ex illis facile ueniamus ad p^m dico g^o
q̄ intellect^{us} & uolitiō create sūt intellecti
o transcēdēs q̄ditatiue: & ita sūt accidēs
& qualitas q̄ditatiue: dixi aut^{em} alibi q̄ in
tellectiō & uolitiō diuina nō ē ens q̄di
tatiue: capiēdo ens nominale q̄a recipit
suā entitatē & infinitatē adeitate & suam
rationē specificā ul' quasi q̄a ibi nō est p̄
prie sp̄ties q̄a sp̄ties ē p̄prie p̄rificabi
lis nō solū comunicabilis: intellectiō g^o
nō hēt rationē sp̄ificā ul' quasi q̄a stat p̄
multis sp̄tiebus: ut angelo & deo & ho
mine: nec hēt rationē transcēdente q̄a nō
ē comunis omnibus: s3 ē quasi generica
& iō pōt specificari adeitate q̄ ē ratio qu
asi sp̄tifica: q̄a sicut p̄ aristotiles. 8°. me
tasifice sp̄ties sūt sicut numeri: & p̄ p̄ns
tanta p̄fectio p̄stituit sp̄tie specialissimā
sicut grad^{us} ut. 4° finitus talem: ita in
finitus talem. s. deitatē. Et ideo intellecti
o generica specificat^{ur} adeitate & q̄a speci
cat^{ur} in diuinis adeitate & nō habet ratio
nem specificam propriam: ideo nō ē ēs
d2

entibus realibus quod habent rationem specificam
Et iste est unus modus quare in diuinis
datur distinctio formalis & quia in creatura omnia
habent rationem specificam. id est omnia sunt ens quod
dicitur: & per quod in creaturis non est distinc-
tio formalis cum identitate reali: ergo intellectus
& uoluntas abstrahunt ab entitate. quia non in-
cludunt neque excludunt entitatem: & est uniuo-
cus preceptus intellectus: & uniuoce pre-
dicatur de hac intellectus: & illa quia impos-
sibile intelligere quod sit hec intellectus &
non intellectus. unde secundum uiam ueram & articulis est
est accidens quod dicitur quia impossibile est quod sit
aliquid reale in creaturis quod non sit sub-
stantia uel accidens. Iam possum habere preceptum
abstrahere ab utroque: & tunc concedo quod inte-
lectus ut intellectus non excludit perfectio-
nem simpliciter uel esse susceptum perfectio-
nis simpliciter non. nam pono nisi unam perfec-
tionem simpliciter. scilicet deitatem: tamen ut hec in-
tellectus creata non est perfectio simpliciter
immo accidens & imperfecta: & id non includit
perfectiorem ut intellectus & tunc ad arguendum
2^m concedo quod illa intellectus est ens quod
dicitur: & nego quod illa transcendens includat
ens quod dicitur: sed dico quod non excludit: ita
quod non includit neque excludit: & per quod po-
test predicari de aliquo ente quod dicitur: &
quod dicitur est passio entis: ergo non predicatur in
quid de aliquo ente: quia passio non predicatur
inquit de aliquo subposito suo: dico per quod
per passio entis. scilicet quod queritur cum ipso
ista non potest predicari de aliquo ente quod dicitur
ne nec euerfo: quia sunt entia rationis ut ali-
bi probatur: sed intellectus & uoluntas quod non di-
cet rationem transcendere quia non querunt cum ente
sed habent rationem quasi genericam: & per quod quia
non inueniunt ut passio in omni ente: possunt
predicari de aliquo ente quod dicitur: cuius en-
tis non sunt passio. unde intellectus non est pas-
sio intellectus create: que est ens quod
dicitur: unde si passio quereret cum ente & pre-
dicaret de ente in illo uno de quo predicaretur
esset passio & preceptus superior quod implicat:
Quod ergo in se quod est ens non potest predica-
ri de ente quod dicitur: nec quod insequitur aliquid
tamquam passio predicatur de illo quod dicitur lo-
quor inente reali & nominaliter quia intelli-
gibilitas est passio rationis formalis & tamen ra-
tio formalis predicatur quod dicitur de illa ut
supra dictum est. Sed hoc est quia non est passio
queribilis nisi uerbaliter & sic non queritur
sub ratione formali sed nominaliter bene
queritur sed sic non est passio queribilis sed quod ali-

quid sit passio alicuius entis & predicatur quod
dicitur de alio ente de quo non est passio
non est inueniens: unde si illud est quid esse po-
test predicari de suis inferioribus: Et id in-
tellectus quod est passio ponatur sibi rationalis:
non predicatur quod dicitur de substantia rationali
sed bene de ista intellectu diuina quod non est
ens quod dicitur: & de creata quod est ens quod
dicitur quia abstrahit ab utroque: sed si intellectus
excluderet ens non predicaret de aliquo ente
quod dicitur: & ex istis concluditur nece-
ssario quod passiones entis sunt etiam rationis intellectus ergo
ut intellectus non est formalis ens: nec form-
aliter est non ens: & ista non sunt contradictoria:
uide Scorum distinctio. 2^a. Ex istis per ad per
arguendum. concedendo quod intellectus dicitur de in-
tellectu creata quod dicitur: & est accidens
& tamen unum non subalternatur alteri: ratio autem
istorum est quia unum est ens quod dicitur & reliquum
non ut dictum est: & omne accidens in re habet
rationem specificam non sic in re omnis in ten-
tio habet ex se rationem specificam ut diuina
sed si ambo haberent rationem specificam uel a-
bo esset ens nominale si acciperet unum di-
uidentium ens in mediate per opposita unum
nece- sub ordinaretur alteri dico ens nomi-
nale quod dicitur quia omne tale habet rationem
specificam sed uerbaliter est conceditur quod intelli-
ectus diuina est ens formaliter quia exister-
et sicut ponendo ens nominale conceditur quod
est realitas & sed sit ens absolutum quia non ha-
bet rationem specificam nec perfectiorem ex se
non esset inueniens ponere plura talia in deo
uerbalia uel uerbaliter. Notatur et dicitur
de diuidente ens per opposita quia rationale &
animal predicatur quod dicitur de homine: & tamen non
est rationale est animal nec euerfo: nam di-
uidentia ens & euacuata per opposita quod non
est sub uno membro est sub alio & id si acci-
dens predicatur de aliquo quod dicitur & aliud est
de illo predicatur quod dicitur si illud est ens quod
dicitur nece- est substantia uel accidens: aut
ergo substantia & accidens predicabunt quod dicitur
ue de aliquo aut illud quod predicabitur erit acci-
dens quod dicitur itaque queritur sub illo: & id
si accipio aliquid quod non sit ens quod dicitur ut ite-
tio potero habere aliquam intellectus quod non
erit quod dicitur substantia uel accidens sed reali-
ter sit substantia: & id philosophus quod ponebat sub-
stantia uel accidens euacuare totum ens habet non
cederet & id habet solum est diuinitas per distinctio-
nem ut dictum est ratione autem & animal non euacuat
per opposita totum ens itaque per habet. sed non suborci-
netur non se quod duo opposita predicatur de eodem

et si ab eo predicetur quod dicitur de aliquo :
Ex istis potestis probare subtiliter quod non
dat relo creata realis : quia si non sit idem fun-
damento : uel sit accidens quia talis est relo quod
dicitur & est accidens quod dicitur : quod utroque
relo & accidens subordinetur : & certum est quod
non : quia nec omne accidens est relo : nec ois re-
latio est accidens : & tamen ab eo sunt ens quod dicitur
ue : & habet in re rationem specificam. Omne
igitur ab solutum habens rationem specificam necesse
quod dicitur est substantia uel accidens : & ideo be-
ne deitas : ^{1^m} Scotus est substantia & est quod dicitur
ratione non autem intellectio & uoluntio : sed in re
spectu uis quia repiunt solum in diuinis : quia so-
lum sunt rationes suppositales : quia non dicunt
perfectioem nisi in perfectione : nam ois nam dicit
perfectioem uel imperfectionem quia tota perfectio
est in natura : ^{2^o} cum ille rationes sunt rationes suppo-
sitales : non dicunt perfectioem nisi imperfectionem :
& per rationes in creaturis non sunt quod positum
sed in diuinis cum natura quod est indiuisibilis possit
communicari : aliter non esset natura : necesse pre-
sumitur aliquid positum mediante quod coicetur natura
nam per solas negationes non posset coicari
sed in creaturis : quia diuiditur in hanc na-
turam & hanc naturam potest per se ip-
sam suppositari : & per consequens non re-
grunt diuerse rationes suppositales positi-
ue. Sola ergo ratio suppositalis est illa quod non in-
cludit perfectioem nec in perfectione : & per
rationes cum ois natura & omne dices perfectioem sit
substantia uel accidens : non oportet quod ratio suppo-
sitalis quod non est absolutum nec dicit perfectio-
nem sit substantia uel accidens quod dicitur : ta-
men quia habet rationem specificam necesse est ens quod
dicitur : & ideo quia relo & est dicunt de ista
ab eo necessario : subordinatur sed non oportet
quod sit substantia uel accidens quod dicitur. Et
ideo respondetur. aue. 12°. ^{1^m} ^{2^o} quod quid aut sunt
tres in adito aut in substantia : dico quod non
sunt tres substantie quod dicitur : tamen tria entia
relatiua quod dicitur quod sunt substantia sed non quod
dicitur. Omne ergo absolutum si habet rationem
specificam uel est quod dicitur est substantia uel
accidens quod dicitur. Ens uero respectum
13. sit est quod dicitur & habet rationem specificam
non oportet quod sit substantia uel accidens quod dicitur
tue sed si poneret rationes creatas reales
que non essent rationes subpositales
haberent suas quiditates & naturas : &
necesse dicerent perfectionem : quia in
omni genere necessarium est dare un-
um quod est metrum & mensura alio-
rum 10° ^{1^m} ^{2^o}. ex predictis igitur poterim^{us}

uide si rationes scoti inducere hic ad ^{1^m} ^{2^o} ^{3^o} ^{4^o} ^{5^o} ^{6^o} ^{7^o} ^{8^o} ^{9^o} ^{10^o} ^{11^o} ^{12^o} ^{13^o} ^{14^o} ^{15^o} ^{16^o} ^{17^o} ^{18^o} ^{19^o} ^{20^o} ^{21^o} ^{22^o} ^{23^o} ^{24^o} ^{25^o} ^{26^o} ^{27^o} ^{28^o} ^{29^o} ^{30^o} ^{31^o} ^{32^o} ^{33^o} ^{34^o} ^{35^o} ^{36^o} ^{37^o} ^{38^o} ^{39^o} ^{40^o} ^{41^o} ^{42^o} ^{43^o} ^{44^o} ^{45^o} ^{46^o} ^{47^o} ^{48^o} ^{49^o} ^{50^o} ^{51^o} ^{52^o} ^{53^o} ^{54^o} ^{55^o} ^{56^o} ^{57^o} ^{58^o} ^{59^o} ^{60^o} ^{61^o} ^{62^o} ^{63^o} ^{64^o} ^{65^o} ^{66^o} ^{67^o} ^{68^o} ^{69^o} ^{70^o} ^{71^o} ^{72^o} ^{73^o} ^{74^o} ^{75^o} ^{76^o} ^{77^o} ^{78^o} ^{79^o} ^{80^o} ^{81^o} ^{82^o} ^{83^o} ^{84^o} ^{85^o} ^{86^o} ^{87^o} ^{88^o} ^{89^o} ^{90^o} ^{91^o} ^{92^o} ^{93^o} ^{94^o} ^{95^o} ^{96^o} ^{97^o} ^{98^o} ^{99^o} ^{100^o} ^{101^o} ^{102^o} ^{103^o} ^{104^o} ^{105^o} ^{106^o} ^{107^o} ^{108^o} ^{109^o} ^{110^o} ^{111^o} ^{112^o} ^{113^o} ^{114^o} ^{115^o} ^{116^o} ^{117^o} ^{118^o} ^{119^o} ^{120^o} ^{121^o} ^{122^o} ^{123^o} ^{124^o} ^{125^o} ^{126^o} ^{127^o} ^{128^o} ^{129^o} ^{130^o} ^{131^o} ^{132^o} ^{133^o} ^{134^o} ^{135^o} ^{136^o} ^{137^o} ^{138^o} ^{139^o} ^{140^o} ^{141^o} ^{142^o} ^{143^o} ^{144^o} ^{145^o} ^{146^o} ^{147^o} ^{148^o} ^{149^o} ^{150^o} ^{151^o} ^{152^o} ^{153^o} ^{154^o} ^{155^o} ^{156^o} ^{157^o} ^{158^o} ^{159^o} ^{160^o} ^{161^o} ^{162^o} ^{163^o} ^{164^o} ^{165^o} ^{166^o} ^{167^o} ^{168^o} ^{169^o} ^{170^o} ^{171^o} ^{172^o} ^{173^o} ^{174^o} ^{175^o} ^{176^o} ^{177^o} ^{178^o} ^{179^o} ^{180^o} ^{181^o} ^{182^o} ^{183^o} ^{184^o} ^{185^o} ^{186^o} ^{187^o} ^{188^o} ^{189^o} ^{190^o} ^{191^o} ^{192^o} ^{193^o} ^{194^o} ^{195^o} ^{196^o} ^{197^o} ^{198^o} ^{199^o} ^{200^o} ^{201^o} ^{202^o} ^{203^o} ^{204^o} ^{205^o} ^{206^o} ^{207^o} ^{208^o} ^{209^o} ^{210^o} ^{211^o} ^{212^o} ^{213^o} ^{214^o} ^{215^o} ^{216^o} ^{217^o} ^{218^o} ^{219^o} ^{220^o} ^{221^o} ^{222^o} ^{223^o} ^{224^o} ^{225^o} ^{226^o} ^{227^o} ^{228^o} ^{229^o} ^{230^o} ^{231^o} ^{232^o} ^{233^o} ^{234^o} ^{235^o} ^{236^o} ^{237^o} ^{238^o} ^{239^o} ^{240^o} ^{241^o} ^{242^o} ^{243^o} ^{244^o} ^{245^o} ^{246^o} ^{247^o} ^{248^o} ^{249^o} ^{250^o} ^{251^o} ^{252^o} ^{253^o} ^{254^o} ^{255^o} ^{256^o} ^{257^o} ^{258^o} ^{259^o} ^{260^o} ^{261^o} ^{262^o} ^{263^o} ^{264^o} ^{265^o} ^{266^o} ^{267^o} ^{268^o} ^{269^o} ^{270^o} ^{271^o} ^{272^o} ^{273^o} ^{274^o} ^{275^o} ^{276^o} ^{277^o} ^{278^o} ^{279^o} ^{280^o} ^{281^o} ^{282^o} ^{283^o} ^{284^o} ^{285^o} ^{286^o} ^{287^o} ^{288^o} ^{289^o} ^{290^o} ^{291^o} ^{292^o} ^{293^o} ^{294^o} ^{295^o} ^{296^o} ^{297^o} ^{298^o} ^{299^o} ^{300^o} ^{301^o} ^{302^o} ^{303^o} ^{304^o} ^{305^o} ^{306^o} ^{307^o} ^{308^o} ^{309^o} ^{310^o} ^{311^o} ^{312^o} ^{313^o} ^{314^o} ^{315^o} ^{316^o} ^{317^o} ^{318^o} ^{319^o} ^{320^o} ^{321^o} ^{322^o} ^{323^o} ^{324^o} ^{325^o} ^{326^o} ^{327^o} ^{328^o} ^{329^o} ^{330^o} ^{331^o} ^{332^o} ^{333^o} ^{334^o} ^{335^o} ^{336^o} ^{337^o} ^{338^o} ^{339^o} ^{340^o} ^{341^o} ^{342^o} ^{343^o} ^{344^o} ^{345^o} ^{346^o} ^{347^o} ^{348^o} ^{349^o} ^{350^o} ^{351^o} ^{352^o} ^{353^o} ^{354^o} ^{355^o} ^{356^o} ^{357^o} ^{358^o} ^{359^o} ^{360^o} ^{361^o} ^{362^o} ^{363^o} ^{364^o} ^{365^o} ^{366^o} ^{367^o} ^{368^o} ^{369^o} ^{370^o} ^{371^o} ^{372^o} ^{373^o} ^{374^o} ^{375^o} ^{376^o} ^{377^o} ^{378^o} ^{379^o} ^{380^o} ^{381^o} ^{382^o} ^{383^o} ^{384^o} ^{385^o} ^{386^o} ^{387^o} ^{388^o} ^{389^o} ^{390^o} ^{391^o} ^{392^o} ^{393^o} ^{394^o} ^{395^o} ^{396^o} ^{397^o} ^{398^o} ^{399^o} ^{400^o} ^{401^o} ^{402^o} ^{403^o} ^{404^o} ^{405^o} ^{406^o} ^{407^o} ^{408^o} ^{409^o} ^{410^o} ^{411^o} ^{412^o} ^{413^o} ^{414^o} ^{415^o} ^{416^o} ^{417^o} ^{418^o} ^{419^o} ^{420^o} ^{421^o} ^{422^o} ^{423^o} ^{424^o} ^{425^o} ^{426^o} ^{427^o} ^{428^o} ^{429^o} ^{430^o} ^{431^o} ^{432^o} ^{433^o} ^{434^o} ^{435^o} ^{436^o} ^{437^o} ^{438^o} ^{439^o} ^{440^o} ^{441^o} ^{442^o} ^{443^o} ^{444^o} ^{445^o} ^{446^o} ^{447^o} ^{448^o} ^{449^o} ^{450^o} ^{451^o} ^{452^o} ^{453^o} ^{454^o} ^{455^o} ^{456^o} ^{457^o} ^{458^o} ^{459^o} ^{460^o} ^{461^o} ^{462^o} ^{463^o} ^{464^o} ^{465^o} ^{466^o} ^{467^o} ^{468^o} ^{469^o} ^{470^o} ^{471^o} ^{472^o} ^{473^o} ^{474^o} ^{475^o} ^{476^o} ^{477^o} ^{478^o} ^{479^o} ^{480^o} ^{481^o} ^{482^o} ^{483^o} ^{484^o} ^{485^o} ^{486^o} ^{487^o} ^{488^o} ^{489^o} ^{490^o} ^{491^o} ^{492^o} ^{493^o} ^{494^o} ^{495^o} ^{496^o} ^{497^o} ^{498^o} ^{499^o} ^{500^o} ^{501^o} ^{502^o} ^{503^o} ^{504^o} ^{505^o} ^{506^o} ^{507^o} ^{508^o} ^{509^o} ^{510^o} ^{511^o} ^{512^o} ^{513^o} ^{514^o} ^{515^o} ^{516^o} ^{517^o} ^{518^o} ^{519^o} ^{520^o} ^{521^o} ^{522^o} ^{523^o} ^{524^o} ^{525^o} ^{526^o} ^{527^o} ^{528^o} ^{529^o} ^{530^o} ^{531^o} ^{532^o} ^{533^o} ^{534^o} ^{535^o} ^{536^o} ^{537^o} ^{538^o} ^{539^o} ^{540^o} ^{541^o} ^{542^o} ^{543^o} ^{544^o} ^{545^o} ^{546^o} ^{547^o} ^{548^o} ^{549^o} ^{550^o} ^{551^o} ^{552^o} ^{553^o} ^{554^o} ^{555^o} ^{556^o} ^{557^o} ^{558^o} ^{559^o} ^{560^o} ^{561^o} ^{562^o} ^{563^o} ^{564^o} ^{565^o} ^{566^o} ^{567^o} ^{568^o} ^{569^o} ^{570^o} ^{571^o} ^{572^o} ^{573^o} ^{574^o} ^{575^o} ^{576^o} ^{577^o} ^{578^o} ^{579^o} ^{580^o} ^{581^o} ^{582^o} ^{583^o} ^{584^o} ^{585^o} ^{586^o} ^{587^o} ^{588^o} ^{589^o} ^{590^o} ^{591^o} ^{592^o} ^{593^o} ^{594^o} ^{595^o} ^{596^o} ^{597^o} ^{598^o} ^{599^o} ^{600^o} ^{601^o} ^{602^o} ^{603^o} ^{604^o} ^{605^o} ^{606^o} ^{607^o} ^{608^o} ^{609^o} ^{610^o} ^{611^o} ^{612^o} ^{613^o} ^{614^o} ^{615^o} ^{616^o} ^{617^o} ^{618^o} ^{619^o} ^{620^o} ^{621^o} ^{622^o} ^{623^o} ^{624^o} ^{625^o} ^{626^o} ^{627^o} ^{628^o} ^{629^o} ^{630^o} ^{631^o} ^{632^o} ^{633^o} ^{634^o} ^{635^o} ^{636^o} ^{637^o} ^{638^o} ^{639^o} ^{640^o} ^{641^o} ^{642^o} ^{643^o} ^{644^o} ^{645^o} ^{646^o} ^{647^o} ^{648^o} ^{649^o} ^{650^o} ^{651^o} ^{652^o} ^{653^o} ^{654^o} ^{655^o} ^{656^o} ^{657^o} ^{658^o} ^{659^o} ^{660^o} ^{661^o} ^{662^o} ^{663^o} ^{664^o} ^{665^o} ^{666^o} ^{667^o} ^{668^o} ^{669^o} ^{670^o} ^{671^o} ^{672^o} ^{673^o} ^{674^o} ^{675^o} ^{676^o} ^{677^o} ^{678^o} ^{679^o} ^{680^o} ^{681^o} ^{682^o} ^{683^o} ^{684^o} ^{685^o} ^{686^o} ^{687^o} ^{688^o} ^{689^o} ^{690^o} ^{691^o} ^{692^o} ^{693^o} ^{694^o} ^{695^o} ^{696^o} ^{697^o} ^{698^o} ^{699^o} ^{700^o} ^{701^o} ^{702^o} ^{703^o} ^{704^o} ^{705^o} ^{706^o} ^{707^o} ^{708^o} ^{709^o} ^{710^o} ^{711^o} ^{712^o} ^{713^o} ^{714^o} ^{715^o} ^{716^o} ^{717^o} ^{718^o} ^{719^o} ^{720^o} ^{721^o} ^{722^o} ^{723^o} ^{724^o} ^{725^o} ^{726^o} ^{727^o} ^{728^o} ^{729^o} ^{730^o} ^{731^o} ^{732^o} ^{733^o} ^{734^o} ^{735^o} ^{736^o} ^{737^o} ^{738^o} ^{739^o} ^{740^o} ^{741^o} ^{742^o} ^{743^o} ^{744^o} ^{745^o} ^{746^o} ^{747^o} ^{748^o} ^{749^o} ^{750^o} ^{751^o} ^{752^o} ^{753^o} ^{754^o} ^{755^o} ^{756^o} ^{757^o} ^{758^o} ^{759<}

ergo ista p̄trahentia nō possūt esse uere
diferētie: nec cū p̄tracto cōstituer̄ p̄cept
um ita p̄positū sicut opp̄z p̄ceptu3 sp̄et
ei eē p̄positū: imō p̄cept⁹ ex tali p̄tracto
& p̄trahente: ē simplicior: q̄z possz eē p̄
ceptus sp̄etiei. Ad istud respōdet p̄ q̄
forte istud argumētū p̄bat q̄ p̄cept⁹ en
tis nō ē genus: l3 possz ēt dici: q̄. l3. ens
possz p̄trahi p̄ finitū & infinitū & sic non
habeat rationē generis: tñ pōt cōtrahi p̄
alia: ut p̄ cōtingens & necessariū a se &
ab alio anihilabile: & nō anihilabile: tñ
qa ista uel aliqua isto^o ponerēt mōi ut
audiuim⁹ supra aristotilez q̄ ens nō ē ge
nus iō de ente taceam⁹: sed qd de subltā
tia: nō ne pōt contrai p̄ corporeū & icor
poreū nō ne illa ē cōis dicaz deo & crea
ture: & cōtrahit p̄ diferētiā & ita deus
erit in genere. ulterio^r dicere^t q̄ gradus
albedinis: aut accipit p̄ gradu accidēta
li: ut gradus: ut duo aut 4°: & certū est
q̄ p̄ istos nō accipit diferētiā: si aut acci
pit p̄ gradu eēntiali: tunc ita ē definitate
in creatura: sic de infinitate in deo: & di
co q̄ sua finitas ē sua natura & p̄ p̄ns fi
nitas hominis ē illa sua humanitas. l. fini
tas in tanto gradu eēntiali qa sp̄eties sūt
sicut numeri: & re & realiter nec est ibi
mōus realis: ut dicūt isti distinct⁹ moda
liter: uide alibi & tunc dico q̄ sicut illa
rationalitas ē illa animalitas q̄ditatiue:
nec ē alia realitas: ita illa finitas: nec ē al
ius mod⁹. l3. ratio finitatis non sit ratio
humanitatis in cōi: nec ista finitas ut fini
tas sit animalitas: qa sub illo respectu
ē ens rōis: & includit reſonē uel respectū
uide alibi: tñ. in re nihil aliud ē: & tunc
dicas de illa finitate: sicut de rationalita
te in sorte q̄ nō ē alia realitas ab huma
nitate: & ab animalitate in sorte: & tunc
si p̄p modū in finitatis nō ponit gen⁹ in
deo p̄p modū finitatis: nō ponet et gen⁹
in creaturis. unde dicas q̄ i aliis in ueni
tur ratio coloris in quib⁹ nō in uenitur
finitas eēntialis albedinis. Et ideo si di
uido substantiam finitam & in finitā: nō
omnis finitas est substantia: nec omnis
in finitas & ideo nō predicatur comuni
ter de omnibus ut ens. in homine uero
nō ē alia finitas nisi humanitas: nec mo
dus: nō ē: g^o p̄siderare in homine illā hu
manitatem & illā finitatem: & q̄ p̄ finitatem tā
q̄z p̄ diferētiā uel modū hēat diferētiā &
zē. p̄trahēs humanitatem qa sic bñ dīc uerū

q̄ sp̄es eēt gen⁹: l3 dico sic dixi ibi supra
de rationali: nō eīz ē i hōine distincta fali
tas aīalitas: & postea finitas q̄ p̄trahat il
lā aīalitatem zē. Et tūc opp̄z te dice^t q̄ hu
manitas nō erit i gñre: qa illa aīalitas p̄te
p̄traheret: uel posset p̄trahi p̄ suū modū
.l. finitatis sic deitas. l3. ultra hoc ponas
diferētiā: & ita ego dicā de deo q̄ erit
i p̄dicamēto substantie: & i genere ubi sūt
diferētie. l3. ēt sit ibi mod⁹ p̄trahens. 3°
arguit sic: ex medio necessitatis si necesse
ē hēt gen⁹: uel g^o in tērio generis erit ex
se necesse ēē uel nō: Si p^o m^o tūc nō cessa
bit quousq̄ sit ibi diferētiā: qa sine ista
nō ē in actu ultimo: & tñ necesse ēē ē ex
se in actu ultimo. si aut p̄cedit q̄ gen⁹ in
cludat diferētiā: tūc nō ē genus si def
p^m mēbrū: g^o necesse ēē erit p̄stitutū ex
eo: q̄ nō ē necesse ēē. Ad h^o tertium dico
q̄ p̄cept⁹ generis dīc^t de deo & creatura
se habet i h^o sic p̄cept⁹ ētis q̄ abstrahit
a necessitate & p̄tingetia. & tñ cū sit i deo
ēs q̄ditatiue. l3. infinitas sit mod⁹ eius p̄
eos nō diferētiā: nō curo omnino eēt in
deo cōstitutū ex eo q̄ nō ē necesse ēē: &
ex eo q̄ ē necesse ēē: cū sit ibi qd necessa
riū: & es qd nō ē de se necessariū: Ideo
dico p̄ abob⁹ respōdēdo q̄ ex parte rei
nō ē alia ētitas nec alia corporeitas: nec
alia infinitas nec alia substantia nisi ipsa
deitas: & tñ de ipā q̄ditatiue dīc^t es &
substantia que in p̄ceptu suo nō includūt
necessitatē. l3 g^o possit haberi cōcept⁹ in
diferēs p̄dicabilis: inqd non sequit q̄ in
deo sit aliqua falitas indifferēs ad necess
itatē: l3 ē una ratio ut dixi. Scot⁹ etiā de
p̄mo reg^o p̄ncipio facit duo arg^a: q̄ deus
nō sit in genere: qa qcqd ē i genere pōt
dīfiniri p̄ gen⁹ & diferētiā: l3 simplex nō
pōt dīfiniri: qa oporteret q̄ i deo eēt ali
qd qd exp̄meret p̄ gen⁹: & aliud p̄ diffe
rētiā: qa nihil oīno exp̄mit p̄ abo aīr eēt
nug^o ad h^o. l3. sit respōsū: tñ dīc q̄ p̄cept⁹
p̄ p̄i^o & itūtiū dei nō ē p̄ gen⁹ & diffe
rētiā: tñ sub duob⁹ p̄ceptib⁹ pōt p̄cipi q̄
ūiuoce p̄petūt sibi: n^e tñ oportz dari di
ōlas realitates ut supra. sicut ēt ē dīctū
de humanitate. l3 nō sit tāta simplicitas
qa ē limitata & susceptibilis accidētūz
& ē p̄posita ex materia & forma tñ nō ē
cōposita: nec cōstituta ex realitate aīma
litis & rationalitatis: qa tūc ibi essent
due cōpositiones: nec aliquo modo sunt
ibi due realitates que sint edem in tertio

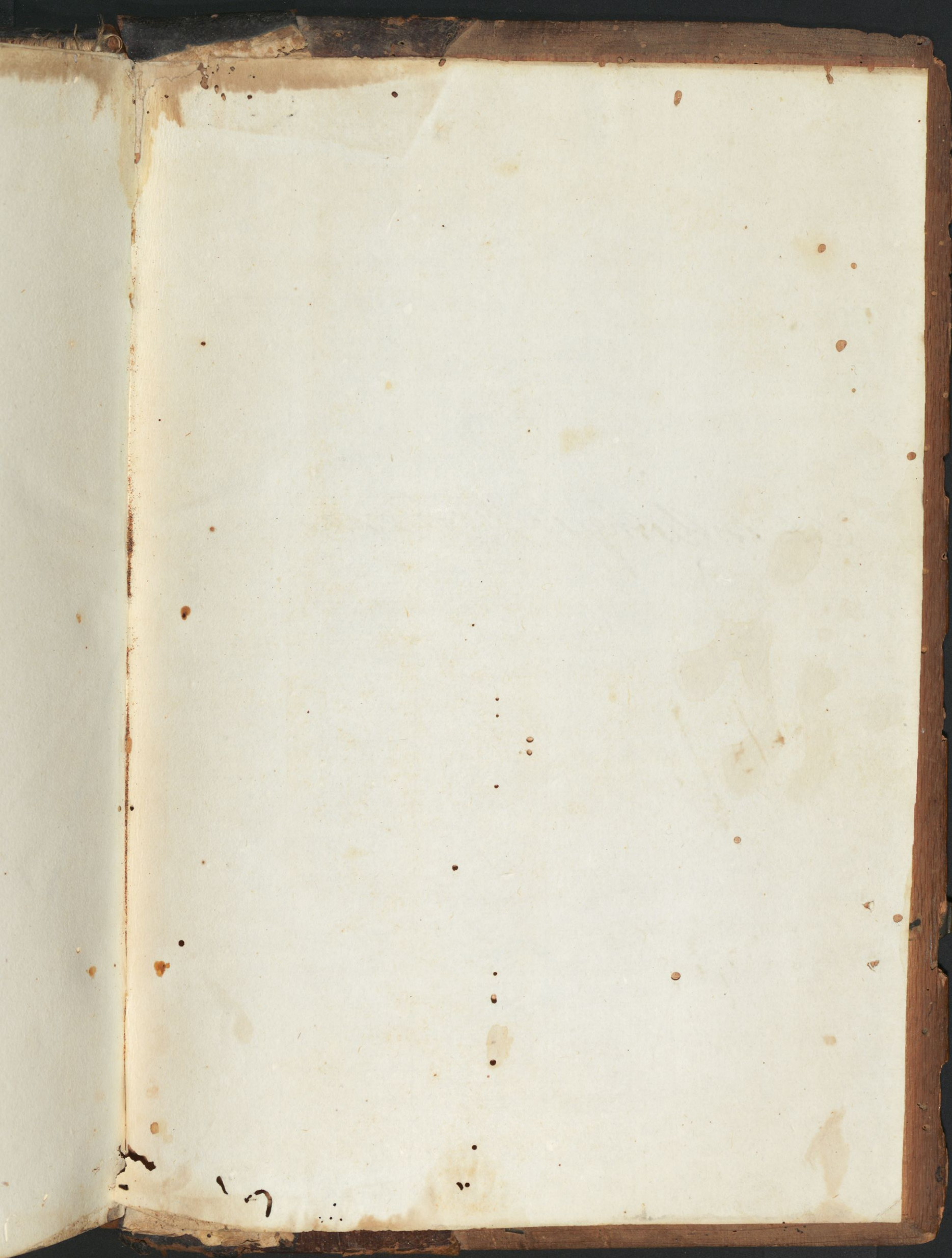
Arguit Scotus ulterius ibi qd in deo eēnt
duo necessearie esse dico: qd si arguit ut
prius respōdeat ut prius: si uero hēt pin
cōuenienti qd sunt ibi due necceitates re
spōdeat ipse: qd alibi in 2^a distintōe in 2^a
pte maximā difficultatē habet si sint plu
res necceitates eēndi ponēdo attributa
ex natura dei & reſones: & reducit opti
me arg^m: sic hēntisber ueg & fallū: ad eē
ita & nō eē ita. & ita Scot⁹ necceitatem
ne fugiat ad posse nō eē: uel nō posse nō
eē que sūt cōtraditoria: & dimitit arg^m
in solutū: Ego uero gratia altissimi cre
do respondiſſe: uideat alibi: mihi g^o ui
deat qd iste rationes non cōcludūt nam si
cōcedūt qd de⁹ ē substātia qd itatiue: qd
nō potero dicere corporea & i corporea
& qd incorporea ppetit deo: & i3 dicatur
de substātia pdicamētalī & transcēdenti
hoc ē pbandū. Et i3 iste rationes non p
cludāt: tñ non teneo deū eē in genere. i3
solū ista qd dicta sūt: sūt posita: qd nec ra
tiones nec autoritates pcludunt nec illa
sūdamēta sūt de mēte articulis uide. 4°
thopicog⁹ dic⁹ eos peccare: qd dicūt prem
eē gen⁹: & i3 s^o metafisice cōmēto: de to
to dicat gen⁹ est pars spetiei: uide i p^mē
to pcedēti qd dic⁹ speties generis dicunt
eē ptes ergo non capiūt in re qd sic esset
pars sui ipsi. ideo dicim⁹ qd gen⁹ ē ps
& totū. Et iō uidete. aue. ibi qd dic⁹: & ē
illa ex qb⁹ pponūt diffinitioēs significā
tes qditatē cui⁹ i3 rei dicūt ē ptes diffi
niti & diffinitionis: & iō gen⁹ dicūt pars
forme & iō dicim⁹ qd gen⁹ ē ps formaz
spetie⁹: for^a. n. spetie diuidit in gen⁹ & dif
ferētia: hic aut ē mod⁹ qnt⁹: qd for^a qd ē
gen⁹: & differentia differt a formis p^m
qd sūt forme: illas. n. eē gen⁹ aut differē
tiā ē accidēs qd accidit eis g^o nō uult
qd in re sint ptes: & iō dicas qd gen⁹ ē ps
ut gen⁹ significat illā naturā p modū pris
& qñ spetie diuidit gen⁹: spetie ē ps qd si
gnificāt nō solū illa agēre p modū to
ti⁹ uñ in 2° physicog⁹ cōmēto ult^o dicūt
qd diffinitiones p^minēt genera & differē
tias: genera sūt forme uniuersales & differē
tie forme proprie: i3 ista dimitāt: ratio a
utem que me inducit addicēduz deū nō
eē in genere: est illa que meo iudicio fuit
physicog⁹ qd nō ponebāt pmas substācias
in genere: Vnde omne quod ē in genere
necessario ē in aliqua specie. quia genus
nō est pter eas qd sūt generis species. 7°

metaphisice cōmēto 43° Sed deus nō po
test esse in specie: qd species pprie ē p^mdi
cabilis de plurib⁹ differētib⁹ numero i
qd: i3 natura deitatis nō potest esse talis
qd implicat p^mū ēs & sūmūz & infinitūz
i3 plurificari: & psequēs illa natura nō
ē p^mdicabilis de pluribus: & ita tenebant
philosofy: de aliis intelligētiis: Et ideo
p^m doctrinā Scoti & me: omnis natura
excepta diuina ut pbaui allibi ē plurifi
cabilis: & ideo in specie & i genere: Et iō
dixi supra qd i3 deitas sit quasi species q
a ē ēs qditatiue: & insurgit ex infinita p
fectione: sicut species finita ex suo nume
ro. 8°: metaphisice: & habet pceptū spe
cificū uel quasi: non tamē ē species quia
nō plurificabilis tamē ē cōmunicabilis:
Decreueram ad ultimā intelligētiā
istius rei declarare arborē porfirii & of
stēdere nō eē bene positaz: & describer
qōm indiuisiōne alicu⁹ supioris debeāt
poni differētie: & qd nō cōfertant cū p^mti
tuto ex genere & differentia: sicut facit
porfirio de differētia animatū: que puer
tit cū uiuēte: ut ē sub corpore in sua ar
bore aliter nō p^minet sub illo: & uolebā
declarare aristotilē 7°: metaphisice co
mēto 33°. ubi dicit: quoniā autē diffiniti
o ratio ē: & omnis ratio ptes hēt: ut aut
ratio ad rē & pars ratiois ad pte rei si r
se hēt: uñ aue. ibi diffinitio ē p^mmo: & om
nis p^mmo h3 suas ptes significātes partes
rei & apparet: qd sicut ē pportio diffini
tiōis ad rē: ita ē pportio partis diffinitio
nis ad partē rei. Idest qm diffinitio decla
rat qditatē rei ita ps diffinitiois declarat
pte qditatis rei i3. Nā qd ex h⁹ posset ali
qs credere qd i aliq⁹ eēt diōse realitates
aqb⁹ assuerēt gē⁹: & differētia: ut sup⁹: nō
legēdo totā seriez illi⁹ sūie. uolebā dico
ad literā totū textū: & p^mētū pōre: i3 qd
h⁹ eēt nimis lōgū statui sup h⁹ face⁹ trac
tazū de p^mse: qd ibi aristotiles nō loqūt ad
h⁹ ppositū. uñ aristotiles loqūt ibi dedif
finitioe priū qntitiuaz: uñ qd i cludūt ma
teriā & formā: uñ qd sūt i suis inferiorib⁹: ut
ge⁹ p suis spetib⁹. uñ sps p suis indiuiduis &
oia ista sūt pōita ibi pp platōz. ut oñdāt
qd diffin⁹ rei nō ē illa qditas separata. ut pla
to uolebat: n⁹ eētia rei sicut ē significā^m
diffinitiois neq⁹ ē req⁹ sita i qditas separata
pp gnatiōz ut uolebat plato. uide Auer.
ibi i comē 31°. ubi aue. multa dicit con
tra Auicennam alfarabum galienum

un. 13. aue. mltā dicat: & ipse uera: & Scotus in 2°. et multa bona tñ in illis generationibus: aquo sint in qñe de eternitate mundi: credo saluasse honorem altissimi & nō euacuasse opus nē in multis. uideatur ergo a comēto. 31°. usq; ad co^m. 43^m. unde uidete. 35°. qā dicit q nomen for^e dicitur de forma uli q declarat qditatē speciei: & de forma pīculari q ē forma mē demonstrate: Sequitur notate bene: ptes uero diffinitionis nō sūt ptes forme nisi unīs. unde comēto. 40°. dicit & diffi^o habet unū pmonem qditas diffinitū est unum essentialiter: et comēto: 42° diffinitum non multiplicat per multiplicationē pīuū diffinitionis: Et infra homo est unum & non plura cū accepim⁹ in diffinitione plura. s. animal & bipes: & iteg. & et si unus pmo cōgregat differētiās zc. i. & qret aliquis & dicit si unus pmo q est diffinitio: q pgregat multas differētiās. uerbi gratia. animatuū abulat bipes: q; existunt in diffinitione hominis quomodo ergo dicitur in istis: que sunt unum & non multa deinde dicit non sūt unum quia sunt in uno. Iste. n. differētie non dicuntur per accidēs esse unū. s. qā sunt in uno: sed essentialiter: & post diffinitio est pmo unius q significat substantiam unā esse eiū q significat diffini^o ē substantia una: ergo necesse est ut diffinitū sit pmo unius qā significat in re unā substantiā: & non loquit de realitate & realitate aristotiles qā ista nūq; dixit & uidete in comēto. 43°. est ergo dictū q genus & differētia & diffinitio significat eandē rem: s; unum determinate: aliū in determinate: & unū pīculariter nō pte & ideo nō credatis q sit diuerse realitates: Sequit^r quart⁹ articulus qā p m philossouū p^o. phisicog⁹ comēto. 22. & 26° & aue. ibi dicit cū ptradixit cōclusioni eog⁹ p se in cepit ptra dicere argumētis Hec enim duo exigit disputatio: ideo opp⁹ nos respondere argumētis suis: qñ ergo ad pīū dicebatur ens & nō ens sūt ptradictoria: uel extrema ptradictiōis s; nō ens: nō ē intelligibile nisi negatiue negat hoc: qā etiā rationis sūt intelligibilia que sūt non ens & termināt actū intellectus nō solū negatiue: s; tāquam ratio intelligibilis: & tūc dico q nō solum nō ens ē intelligibile s; alqd comune ēi & nō ēi ita q nō dico q intelligibile om

ne sit nō ens: s; abstrahit ab ente & non ente: unde homo & nō homo sūt extrēa ptradictionis: & ita ens & nō ens sūt extrēa: & ens intelligit & nō ē: sicut homo currit & homo nō currit & ideo si cut ē falsū q homo currat: & nō currat homo: ita ē falsū q ens intelligat: & nō intelligat ens. Sed qñ dico nō ens intelligit accipit nominaliter. s. aliqua ratio que non ē ens & nō q nō intelligat ens: & iōclarius dicas intelligit nō ens ex hoc pp⁹ q illi q arguūt q ista ē falsa nō ens ē intelligibile sicut ista nō currēs pōt ēē currēs qā uult dicere q non currit uel nō pōt currere pōt curere q implicat: dico p^o q illud q nō ē ens nec pōt ēē ens pōt intelligi. s. ens rationis. 2° dico q nō currens pōt accipi negatiue. s. nō ē uerum q currens possit ēē currens & ista ē falsa qā posita uera. s. currens & zc. 2° modo ut sit de subiecto negato ul infinitato: & tūc ampliāt affirmatiue & nō negatiue. s. q currit ul pōt nō currere pōt currē & ē uera: & nō dicas nō pōt currē Ad 2^m nego minore qā aliqd ē intelligibile ut ēs rōnis q nō icludit i illis & zc. ut pp⁹. Ad 3^m. pp⁹. i corpore qōnis quomodo intelligibilitas ē passio rationis formalis nō ēis solū & zc. Ad 4^m nego maiore nisi pultima pte & arg^m posito q uerbū reducat ad iūū participiū. 13. ut dictū supra ad hoc q nō sēper nominaliter tñ cōcesso de participio cōcedo q nō pōt intelligi ēē ens & qñ dicit q intelligibilitas ē passio entis: iam respōsū ē. Ad aliud dico q diuisio ē iustitias qā ratio formalis pot poni obiectū. Adulti mū q ē arg^m lcori respōsū ē arguēdo. Ad principale scot⁹ ponit pceptū spēi pfulū p^o iprimi: s; ad huc cōcessa maiore cōsequētia ul ual⁹ qā nō ē cōitas adequationis. 13. ēēt p^o ipsum. FINIS.

Explicit liber de obiecto intellect⁹ a reuerēdo dño Leonardo Nogarolo ptho notario apostolico nobilissimo ueronēsi philosopho ac theologo eminetissimo aeditus. impresum uincētiā p. leonardū de basilea āno salutis. 1497.

Ex Bibliotheca P. Lorenza.

9 7
18
27

9 5
7 2
2 1

OSREDNJA KNJARNICA SREČKA VILHARJA
BIBLIOTECA CENTRALE SREČKO VILHAR
KOPER - CAPODISTRIA

880002506

COBISS

